

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
220	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาระบบสารสนเทศนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	อ.สมพงษ์ ยิ่งเมือง และคณะ
221	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากโรงงานอุตสาหกรรม	อ.อาดินา นีโต
222	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการคุณภาพทางโภชนาการของข้าวยาอาหารสุขภาพจากท้องถิ่นสู่ครัวโลก	นางสุกัญญา ไหมเครือแก้ว และคณะ
223	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการป้าชายเลน ตำบลท่าทอง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ผศ. ดร.ธงชัย เครือหงส์
224	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการประโยชน์และการอนุรักษ์ทรัพยากรในป่าชายเลนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านสวี อ.สวี จ.ชุมพร	ผศ.ดร.จิตเกษม หล้าสะอาด และคณะ
225	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของสาหร่ายน้ำจืดในพื้นที่ชุ่มน้ำ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ผศ.จินดา เครือหงส์
226	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปผลิตภัณฑ์เงาะสู่ชุมชน	นางสุกัญญา ไหมเครือแก้ว และคณะ
227	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบและการใช้ประโยชน์ ของโดโลด หินปูน แคลไซต์ เปลือกหอยทะเลและปูนขาว จ.สุราษฎร์ธานี	ผศ.สุธน ช่วยเกิด
228	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์กะปิ กลุ่มแม่บ้านซอยบริษัทใหม่ร่วมใจพัฒนา	นางสาวอารยา ปรามประวีตร
229	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์กะปิ บ้านขจัดภัย	นางสาวอารยา ปรามประวีตร
230	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์กะปิ บ้านทรายทอง	ว่าที่ร้อยตรีปริญญา สุกแก้วมณี

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
231	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์กล้วย ทอดกรอบ	นางสุกัญญา ไหมเครือแก้ว
232	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์กอละแม สวรรค์	นางสุกัญญา ไหมเครือแก้ว
233	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์กอละแม	นายสมพร ศรีอาภาพันธ์
234	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์น้ำพริก ตาแดงและหอยนางรม	นายสมพร ศรีอาภาพันธ์
235	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์กล้วย หอมทอดรสขิง	นางสาวอุราภรณ์ เรืองวัชรินทร์
236	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ทุเรียน ทอด	นางสาวอุราภรณ์ เรืองวัชรินทร์
237	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์กลุ่มแปรร ูปอาหารทะเล (ปลาสด)	นางสาวอุราภรณ์ เรืองวัชรินทร์
238	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์กล้วย เล็บมือนางกล้วยฉาบ	นายสมนึก ทองละเอียด
239	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์เม็ด มะม่วงหิมพานต์คั่ว	นายสมนึก ทองละเอียด
240	2548	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ศูนย์ข้อมูลท้องถิ่นรักษ์แม่ตาปี	นายศิริวัฒน์ เสงชัยโย
241	2548	วิทยาลัยนานาชาติการ ท่องเที่ยว	บุคลิกภาพ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ ดีขององค์กรและคุณภาพการบริหาร ของพนักงานตามการรับของหัวหน้า : กรณีศึกษาโรงแรมห้าดาวใน อ.เกาะ สมุย จ.สุราษฎร์ธานี	อ.ดวงกาญจน์ วัฒนบุญย์
242	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การใช้กิจกรรมศิลปะเพื่อการพัฒนาการ เรียนรู้ เชิงเปรียบเทียบในเด็กสายตา เลือนรางโรงเรียนสอนคนตาบอด ภาคใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาวธัญญา กิตติสิทโธ

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
243	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	ศึกษาลวดลายประดับที่ปรากฏบนเรือนพระในงานเทศกาลชักพระสุราษฎร์ธานี	นายธีรศักดิ์ ทองนุ้ยพราหมณ์
244	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การศึกษาความสามารถทักษะด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นางสาวสวณีย์ พัทธราพงศ์
245	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อนาฏศิลป์ไทย กรณีศึกษาในรายวิชาสุนทรีภาพของชีวิต ภาคเรียนที่ 1 / 2549 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นายเอกพงศ์ นิยมณี
246	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนของโปรแกรมนิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นายทศพร จินดาวรรณ และคณะ
247	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การศึกษาพืชให้สี เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม	นายแก้วทนต์ สอนสังข์
248	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	ความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อบัณฑิตย สาขาการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นางสาวชนัญชิตา ทิพย์ญาณ
249	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การศึกษาผู้ใช้ห้องสมุดประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาวธณิศา สุขขารมย์
250	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การศึกษาความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นางสาวศิริรัตน์ ชูพันธ์
251	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	บทบาททางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีผู้นำท้องถิ่น อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางรุจน์จาลักษณธรรยา กณานุรักษ์
252	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	พลวัตทางวัฒนธรรม : กรณีศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีของ อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่	นางปรีดา สุวรรณจันทร์
253	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติได้ร่มเย็น (ระยะที่ 1)	นายสมคิด รัตนพันธุ์

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
254	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอเกาะพะงัน	อ.ไพฑูรย์ ปิ่นสุวรรณ และคณะ
255	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอไชยา	อ.กรรณิการ์ นาคอยู่ และคณะ
256	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอท่าฉาง	อ.ปริดา สุวรรณจันทร์ และคณะ
257	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอเวียงสระ	อ.สมทรง นุ่มนวล และคณะ
258	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" กิ่งอำเภอวิภาวดี	อ.บรรเจิด เจริญเวช และคณะ
259	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	เชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อ พัฒนาผ้าทอพื้นบ้าน : กรณีศึกษา ผลิตภัณฑ์ผ้าทอกลุ่มบ้านห้วยพุน อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ผศ.ศุภวรรณ สอนสังข์
260	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การมีส่วนร่วมของสตรีในองค์การ บริหารส่วนตำบล : ศึกษากรณีองค์การ บริหารส่วนตำบลของจังหวัดระนอง ชุมพร และสุราษฎร์ธานี	นางรุจน์จาลักษณร่ายา คณานุรักษ์
261	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การจัดเวทีประชาคมเพื่อทำข้อตกลงใน การอนุรักษ์แม่ตาปี	นายทศพร จินดาวรรณ และคณะ
262	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนใน การฟื้นฟูภูมิทัศน์ ดึงสองฝั่งลำน้ำตาปี	นายสุทธินันท์ ทิพย์มณี และคณะ
263	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	สืบสานวัฒนธรรมสัจจ	นายสมมาส เสงี่ยม และคณะ
264	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การพัฒนารูปแบบและยุทธศาสตร์การ อนุรักษ์พัฒนา แม่ตาปี : ลุ่มน้ำในบาง อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ผศ.ดร.วิศาล ศรีมหาโร
265	2549	ครุศาสตร์	ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย	นางกฤษณี สงสวัสดิ์

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
266	2549	ครุศาสตร์	ผลการใช้ชุดให้ความรู้ผู้ปกครองที่เน้นการเรียนรู้ภาษาไทยแบบธรรมชาติเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของเด็กปฐมวัย	นางชิตาพร เอี่ยมสะอาด
267	2549	ครุศาสตร์	การศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เป็นกลุ่มแบบวางแผนปฏิบัติทบทวน (แบบไฮ / สโคป) แบบปกติ	นางสาว วิลาวลย์ ทิพย์สุวรรณพร
268	2549	ครุศาสตร์	การประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดในเขตภาคใต้ตอนบนประจำปีการศึกษา 2549	นางสาวอุไรวรรณ มีเพียร
269	2549	ครุศาสตร์	วิจัยประเมินผลกระทบโครงการอบรมเรื่องการจัดการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา	ผศ. ดร. นิตยา กันตะวงษ์
270	2549	ครุศาสตร์	การสร้างและพัฒนาชุดการสอนผ่านเว็บที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดวิชา EDIC 104 นวัตกรรมแห่งการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นายจิรศักดิ์ แซ่ไถ่
271	2549	ครุศาสตร์	การสร้างและพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นายสรวิธ ฒ พัทลุง
272	2549	ครุศาสตร์	การสร้างและพัฒนาชุดการเรียนการสอนประกอบรายวิชา 4000106 การคิดและตัดสินใจสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นางสาวศิวพร แซ่วัน
273	2549	ครุศาสตร์	การศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมท้องถิ่นสุราษฎร์ธานี ประเภทลายลักษณ์จากหนังสือปด	นางสาวชูพันธ์ สมเกื้อ และคณะ
274	2549	ครุศาสตร์	การศึกษาเกี่ยวกับการนำโลกออกมาจากอำนาจจิตตนิยมตามความคิดและการปฏิบัติของท่านพุทธทาสภิกขุ	นางอินทุวรรณ เขยขึ้นสกุล และคณะ

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
275	2549	ครุศาสตร์	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอพนม	อ.ศิวพร แซ่วัน และคณะ
276	2549	ครุศาสตร์	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอชัยบุรี	อ.สาคร รักบำรุง และคณะ
277	2549	ครุศาสตร์	การจัดการเรียนรู้ในจังหวัดสุราษฎร์ ธานี	ผศ.วิลาวัลย์ ทิพย์สุวรรณพร และคณะ
278	2549	ครุศาสตร์	วรรณกรรมท้องถิ่นตามแนวลำน้ำตาปี	น.ส.ปริญญา ปานขาวนา
279	2549	ครุศาสตร์	บูรณาการหลักสูตรภูมิปัญญาแม่ตาปี สายน้ำแห่งชีวิต : กรณีศึกษาการเล่น พื้นบ้าน	ผศ.เผด็จ นวนหนู
280	2549	ครุศาสตร์	การฟื้นฟูมรดกไทย ร่วมใจรักษ์แม่ตาปี	รศ.ชวน เพชรแก้ว และคณะ
281	2549	วิทยาการจัดการ	พฤติกรรมการซื้อขายสินค้าเงินผ่อนของ ประชาชนในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาวลาวัลย์ ทิมภาควิเศษ และคณะ
282	2549	วิทยาการจัดการ	เปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของ ผลิตภัณฑ์ ผ้าทอทำกระจายและผ้าทอ เกาะยอ	นางสาวชุดิมา วุ่นเจริญ
283	2549	วิทยาการจัดการ	ความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อ กิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัยในการ ทำงานของโรงงานอุตสาหกรรมใน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นายชินทร์ ฉวาง
284	2549	วิทยาการจัดการ	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร บริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสุราษฎร์ ธานี	นางเนาวรัตน์ คงวิเชียรวัฒน์
285	2549	วิทยาการจัดการ	การบริหารงานทรัพยากรมนุษย์ของ สถานประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ ธานี	นางสาววัชรีย์ พิษผล
286	2549	วิทยาการจัดการ	พฤติกรรมผู้บริโภคที่มีต่อการใช้บริการ ห้างสรรพสินค้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางนิตย์ หทัยสรวงศ์ สุขศรี
287	2549	วิทยาการจัดการ	กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาดของธุรกิจ โรงแรมใน อ.เกาะสมุย	นางกิตติกร ไสยรินทร์
288	2549	วิทยาการจัดการ	การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์ในวัย เรียนเขตเทศบาลเมือง สุราษฎร์ธานี	นายธวัช บุญนวล และคณะ
289	2549	วิทยาการจัดการ	บทบาทของสื่อที่มีอิทธิพลต่อการ พัฒนาการปกครองท้องถิ่น	นางสาววิรุณทิพย์ จันทรแดง

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
290	2549	วิทยาการจัดการ	บทบาทของสื่อที่มีอิทธิพลต่อการ ประหยัดพลังงานของประชาชนในเขต อำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาวนันทิพา วาริระนิช
291	2549	วิทยาการจัดการ	หุ้นส่วนธุรกิจกับการพัฒนาเศรษฐกิจ จังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี	ผศ.อาธิ ครุศากยวงศ์
292	2549	วิทยาการจัดการ	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี	อ.ชลลดา เลื่อมใสสุข และคณะ
293	2549	วิทยาการจัดการ	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอดอนสัก	ผศ.น้ำอ้อย มิตรกุล และคณะ
294	2549	วิทยาการจัดการ	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอเกาะสมุย	อ.สาโรช เนติธรรมกุล และคณะ
295	2549	วิทยาการจัดการ	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอบ้านนาสาร	อ.วิรุณทิพย์ จันทรแดง และคณะ
296	2549	วิทยาการจัดการ	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอบ้านนาเดิม	อ.ชุตินา ทองสุข และคณะ
297	2549	วิทยาการจัดการ	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอเคียนซา	อ.วีระ ลีมสกุล และคณะ
298	2549	วิทยาการจัดการ	การส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัด สุราษฎร์ธานี	ดร.นิตย์ ท้ายวสีวงศ์ สุขศรี และคณะ
299	2549	วิทยาการจัดการ	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิง จริยธรรมทางธุรกิจและปัญหาจริยธรรม ทางธุรกิจของนักธุรกิจ : ศึกษากรณี เฉพาะ จ.สุราษฎร์ธานี	รศ.สุณีย์ ล่องประเสริฐ
300	2549	วิทยาการจัดการ	ความเจริญเติบโตทางเทคโนโลยีใน อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของภาคใต้	ผศ.นันทวรรณ ช่างคิด
301	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาการเพาะขยายพันธุ์แตน เบียนหนอนแมลงดำหนามมะพร้าว	ผศ.จิตเกษม หล้าสะอาด
302	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาระบบสารสนเทศ การรักษา พยาบาล	นายชัยทัศน์ เกียรติยากุล

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
303	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การสร้างตัวแบบอุบัติการณ์เกิดโรค ปอดบวมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาวนุชนาท คงช่วย
304	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การศึกษาวัสดุนาโนในห้องถินโดยใช้ กล้องจุลทรรศน์แรงอะตอม	ผศ.นรินทร์ สุขกรี
305	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาตัวต้นแบบระบบสารสนเทศ ตามกรอบแนวคิดของซัทแมน	นายสุกิจ เอี่ยมสะอาด
306	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับแคลคูลัส สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี	นายสุรินทร์ สมณะ
307	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การสร้างแผนที่ชั้นน้ำบาดาลในพื้นที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์	นายสมพร ศรีอาภาพันธ์
308	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การออกแบบและพัฒนา PCR Primers สำหรับการตรวจสอบจีนที่เกี่ยวข้องกับ เอนไซม์ dioxygenasa จากจุลินทรีย์ใน ดินเพื่อการสลายสารไฮโดรคาร์บอน กลุ่ม BTEX	ผศ. ดร.พูลสุข ปรียานุสรณ์
309	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าศึกษาระดับ อุดมศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นางพวงทิพย์ พูนสวัสดิ์
310	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การจัดสรรคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานีโดยการประยุกต์ใช้ โปรแกรมเชิงเป้าหมาย	นางสาว ศุภลักษณ์ ตัสโต
311	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ผลของการเสริมไขมันชั้นในอาหารไข่ไก่ ต่อสมรรถภาพการให้ผลิตไข่และ คุณภาพไข่	นายโสภณ บุญล้ำ และคณะ
312	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอกาญจนดิษฐ์	อ.ชลินดา อารยเดช และคณะ
313	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอท่าชนะ	อ.เอนก สุตจำนง และคณะ
314	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอคีรีรัฐนิคม	ผศ.ดร.ดวงรัตน์ ปัทมเรขา และคณะ

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
315	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอบ้านตาขุน	อ.สุรินทร์ สมณะ และคณะ
316	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอพระแสง	อ.อภิชาติ พัฒนวิริยะไพศาล และคณะ
317	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	โครงการวิจัย เรื่อง "ฐานเศรษฐกิจและ ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี" อำเภอพุนพิน	อ.สมพร ศรีอาภานนท์ และคณะ
318	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารจาก ทะเลใน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อ.สุกัญญา ไหมเครือแก้ว และคณะ
319	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาการเลี้ยงแมลงห้ำในห้องถื่น เพื่อควบคุมลูกน้ำยุงลาย	ผศ.ดร.จิตเกษม หล้าสะอาด
320	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การวิจัยเพื่อปรับปรุงคุณภาพทาง โภชนาการของผลิตภัณฑ์อาหาร ท้องถิ่น : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ กะละแมฯ	อาจารย์อารยา ปราณประวีตร และคณะ
321	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การสร้างหลักสูตรสิ่งแวดล้อมรักษ์แม่ ตาปี	ผศ.สุชน ช่วยเกิด
322	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ศึกษาการเพาะพันธุ์ปูแสม	นางสาวชมพูนุท ชัยรัตน์ะ
323	2549	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เรียนรู้ร่วมกันสรรค์สร้างชุมชนรักษ์แม่ ตาปี	นายนิกร บุญญานุกูล และคณะ
324	2549	วิทยาลัยนานาชาติการ ท่องเที่ยว	การเปรียบเทียบความสามารถในการ อ่านออกเสียงฝรั่งเศสของนักศึกษา โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	นางอร ชันประดิษฐ์
325	2550	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การศึกษาวิจัยประเพณีสารทเดือนสิบ กับแนวคิด เรื่องกรรม และการ อุตศ ส่วนกุศลในพุทธศาสนานิกายเถรวาท	ดร.สุมาลย์ กาลวิบูลย์
326	2550	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	ทัศนคติเกี่ยวกับค่านิยม ด้านศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของมหา- วิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นายสิทธิพร รอดบึงหวาน
327	2550	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การจัดทำบรรณนิทัศน์ผลงานท่านพุทธ ทาส	นางสาวกรรณิการ์ นาคอยู่ และคณะ

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
328	2550	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การพัฒนาให้นักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีภูมิศาสตร์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์กัลญา แก้วประดิษฐ์
329	2550	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการพัฒนาจริยธรรม : กรณีศึกษาโปรแกรมการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	อาจารย์ณฤมล คำอ่อน
330	2550	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการแสดงละคร	อาจารย์ปาริชาติ ทำศรี
331	2550	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาของสวนโมกขพลาราม อ.ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์พิชัย สุขวัน และคณะ
332	2550	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	รูปแบบการพัฒนาศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ ตำบลดอนสัก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์สมมาส เล็งสุข
333	2550	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวสวนยางพาราของ ต.พรุพี อ.บ้านนาสาร จ.สุราษฎร์ธานี	อาจารย์พิชัย สุขวัน
334	2550	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	รูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	อาจารย์พิชัย สุขวัน
335	2550	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การจัดทำแผนพลังงานในระดับชุมชน 80 ชุมชน ส่นองพระราชดำริ "เศรษฐกิจพอเพียง"	ผศ.ดร.สุนทร พูนเอียด
336	2550	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	ติดตามและประเมินแผนพัฒนาเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี	ผศ.ดร.สุนทร พูนเอียด และคณะ
337	2550	ครุศาสตร์	การพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	ผศ.ดร.พรรณอร อุชุกภาพ
338	2550	ครุศาสตร์	คุณลักษณะของคณาจารย์มหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า	ดร.ช่อเพชร เบ้าเงิน

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
339	2550	ครุศาสตร์	การออกแบบและพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียเพื่อการสอนบนเว็บสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีแบบการเรียนรู้แบบการคิด และการควบคุมตนเองแตกต่างกัน	ผศ.น้ำอ้อย มิตรกุล
340	2550	ครุศาสตร์	ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษของครูในระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ของโรงเรียนเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร และระนอง	ดร.สุพรรณริกา วัฒนบุญย์
341	2550	ครุศาสตร์	ติดตามและประเมินแผนพัฒนาเทศบาลตำบลทับปุด	รศ.ดร.ชูศักดิ์ เอกเพชร และคณะ
342	2550	ครุศาสตร์	การวิจัยและพัฒนาการปลูกฝังคุณธรรมของสถาบันครอบครัว สถานศึกษา สถาบันศาสนาและชุมชน โดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน : กรณีศึกษาสถานศึกษา จังหวัด สุราษฎร์ธานี	ผศ.ดร.ราตรี นันทสุคนธ์ และคณะ
343	2550	วิทยาการจัดการ	ระบบสารสนเทศเพื่อติดตามพฤติกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นายมนกัณฑ์ สมเกื้อ
344	2550	วิทยาการจัดการ	การพัฒนาระบบนิเทศนักศึกษาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	นายวันเฉลิม พลดี
345	2550	วิทยาการจัดการ	แนวทางการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมให้ประสบความสำเร็จตามทัศนะของผู้ประกอบการที่ได้รับรางวัล SET Awards	นางสาวสมศรี เวชวิฐาน
346	2550	วิทยาการจัดการ	ต้นทุนและผลตอบแทนปาล์มน้ำมัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาววรรณวิษณีย์ ทองอินทรราช
347	2550	วิทยาการจัดการ	ศึกษาสมการการผลิตและประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมันของเกษตรกร จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นายอนุมาน จันทวงศ์
348	2550	วิทยาการจัดการ	การวิเคราะห์ด้านการผลิต และแนวทางการวางแผนกลยุทธ์การตลาดของกลุ่มอาชีพจักสานของสานของเส้นใยพืช (กระจูด) ต.ท่าสะท้อน จ. สุราษฎร์ธานี	นางสาวเบญจวรรณ คงชน และคณะ

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
349	2550	วิทยาการจัดการ	การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการผลิตแปรรูปปาล์มน้ำมันของอุตสาหกรรม	นางสาวเบญจมาศ ช่วยนุ้ย และคณะ
350	2550	วิทยาการจัดการ	กลยุทธ์ทางการตลาดปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	นายณัฐวุฒิ สุวรรณทิพย์
351	2550	วิทยาการจัดการ	การจัดผังบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประเภทธุรกิจค้าปลีก	นางสาวกัญญาณธรณ์ ชัยกิตติกุล
352	2550	วิทยาการจัดการ	การจัดทำบัญชีและการใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการตัดสินใจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประเภทภาคอุตสาหกรรม	นางภัทรวดี อินทปันตี
353	2550	วิทยาการจัดการ	ช่องทางการกระจายปาล์มน้ำมันจังหวัดสุราษฎร์ธานี	นายไพศาล นาคกราย
354	2550	วิทยาการจัดการ	การพัฒนาสื่อการเรียนรู้วิชาการใช้งานโปรแกรม SPSS เพื่องานวิจัยในรูปแบบการเรียนรู้แบบเคลื่อนที่ (Mobile – Learning : M – Learning)	นางสาวน้ำทิพย์ ตระกูลเมษี
355	2550	วิทยาการจัดการ	การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ : E-Book	อาจารย์เกวลิณ อังคนานนท์
356	2550	วิทยาการจัดการ	การสร้างทีมงานเพื่อณรงค์การมีวินัยจราจรของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	อาจารย์ธีรวัฒน์ ฐานโรจน์นันท์
357	2550	วิทยาการจัดการ	การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ : การสร้างเว็บไซต์และเว็บบล็อก	อาจารย์ชุตินา ดำรงค์ดีเมธี
358	2550	วิทยาการจัดการ	พัฒนาการวางแผนและการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์ปิยดา นวลละออง
359	2550	วิทยาการจัดการ	การพัฒนาความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่นักศึกษา	อาจารย์สินีนาง มุสิกะ
360	2550	วิทยาการจัดการ	การจัดทำบัญชีแบบมือให้กับชุมชนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	อาจารย์อัฉรวรรณ รัตนพันธุ์

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
361	2550	วิทยาการจัดการ	การพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาการจัดการทั่วไปเพื่อการทำงานที่ดี	อาจารย์จุฑารัตน์ ธาราทิศ
362	2550	วิทยาการจัดการ	การประยุกต์ใช้หลักไตรสิกขาในการพัฒนานักศึกษาตามแนวทางวิถีพุทธ	อาจารย์ธนาญ ภูวิทยาส
363	2550	วิทยาการจัดการ	แนวทางการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนทางเศรษฐกิจกรณีศึกษาอำเภอ เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์ธนาวิทย์ บัวฝ้าย และคณะ
364	2550	วิทยาการจัดการ	การศึกษาการเลี้ยงหอยแมลงภูใน จ.สุราษฎร์ธานี	อาจารย์อนุมาน จันทวงศ์ และคณะ
365	2550	วิทยาการจัดการ	การวิเคราะห์ด้านการเลี้ยงและการตลาดปูม้า กรณีศึกษา ต.พุมเรียง อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ธานี	อาจารย์บุญจวรรณ กองชน และคณะ
366	2550	วิทยาการจัดการ	การจัดการด้านโลจิสติกส์สำหรับการเพาะเลี้ยงหอยนางรมบ้านปากกระแต ต.ท่าทอง อ.กาญจนดิษฐ์ จ.สุราษฎร์ธานี	อาจารย์ปวีณา ทองบุญยัง และคณะ
367	2550	วิทยาการจัดการ	การศึกษาสถานการณ์และแนวโน้มทางการตลาดของหอยนางรมในพื้นที่ชายฝั่ง ต.ท่าทอง อ.กาญจนดิษฐ์ จ.สุราษฎร์ธานี	อาจารย์ณัฐวุฒิ สุวรรณทิพย์ และคณะ
368	2550	วิทยาการจัดการ	การศึกษาการเลี้ยงหอยแมลงภูใน จ.สุราษฎร์ธานี	อาจารย์อนุมาน จันทวงศ์ และคณะ
369	2550	วิทยาการจัดการ	บทบาทสตรีในการมีส่วนร่วมสร้างมูลค่าเพิ่มหอยแมลงภู อ.กาญจนดิษฐ์ จ.สุราษฎร์ธานี	ผศ.นันทวรรณ ช่างคิด และคณะ
370	2550	วิทยาการจัดการ	รูปแบบเส้นทาง กิจกรรม และการสื่อความหมายการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรณีศึกษาสวนสมุนไพร ตำบลคลองปราบ อำเภอนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์วัชร พิชผล
371	2550	วิทยาการจัดการ	กลยุทธ์การสร้างตราและการประชาสัมพันธ์ของชุมชนลีเล็ด อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์ภัทรวดี อินทบัณฑิต และคณะ

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
372	2550	วิทยาการจัดการ	การวิเคราะห์อุปสงค์ อุปทานของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอบ้านดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์วรรณวิทย์ ทองอินทรราช
373	2550	วิทยาการจัดการ	การวิจัยปฏิบัติการแบบส่วนร่วม : การจัดคุณภาพงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเครือข่ายการวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้	ผศ.สมศักดิ์ ชอบตรง
374	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การคัดเลือกเอนโดไฟท์ที่สร้างสารจุลินทรีย์	นางสาวสิริจันทร์ ดิสรพงค์
375	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาในการจัดการสุขาภิบาลอาหารในโรงอาหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	อาจารย์ปัทมา แด่นิวัฒน์สกุล
376	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาในการวิเคราะห์คุณภาพน้ำ	อาจารย์ปฎิมาภรณ์ สังข์น้อย
377	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ทางเคมีด้วยเครื่องมือวิทยาศาสตร์	อาจารย์นิภาภรณ์ มีพันธุ์
378	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาทักษะด้านจุลชีววิทยาการตรวจสอบการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ในอาหารพร้อมบริโภค	อาจารย์ธารหทัย มาลาเวช
379	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ในการสร้างสื่อวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้โปรแกรม	อาจารย์กันณารัตน์ หนูชุม
380	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้การใช้ชีวิตอย่างปลอดภัย	อาจารย์เสาวณีย์ อีสระเดช
381	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาการสร้างสรรค์เว็บไซต์ของนักศึกษา สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	อาจารย์กนกวรรณ รัตนมุสิก
382	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การบูรณาการความรู้ทางสถิติสู่การวิจัยเชิงปฏิบัติเพื่อพัฒนา ศักยภาพของนักศึกษา กรณีศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	อาจารย์สุจารี คำศรี
383	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของอาหาร	ดร.สุภาพร อภิรัตน์านุสรณ์

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
384	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาความรู้ความสามารถของนักศึกษาในการตรวจสอบ หาแอนโทไซยานินในพืชโดยเทคนิค TLC	อาจารย์เกษร เมืองทิพย์
385	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การวิจัยและพัฒนาภูมิปัญญาอาหารท้องถิ่นสู่ครัวโลก	ผศ.สุกัญญา ไหมเครือแก้ว
386	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	แนวทางการพัฒนาผ้าไทยไชยาสู่ครัวโลก	ผศ.สุกัญญา ไหมเครือแก้ว
387	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ด้านอาหารของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์สมพร ศรีอาภาภานนท์ และคณะ
388	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การวิจัยและพัฒนาผ้าไทยไชยากึ่งสำเร็จรูปเสริมใยอาหาร	อาจารย์อุราภรณ์ เรืองวัชรินทร์
389	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนากระบวนการแปรรูปผ้าไทยไชยาโดยวิธีการแช่เยือกแข็ง	อาจารย์ชลิดา เลื่อมใสสุข
390	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การประเมินความเสี่ยงของอันตรายและปรับปรุงสุขลักษณะการผลิตในผ้าไทยไชยา อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์สุพรรณิการ์ ศรีบัวทอง และคณะ
391	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนวิชาฟิสิกส์ในระดับมัธยมศึกษา	อาจารย์กานต์ธิดา สังข์เรียง
392	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การวิเคราะห์รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาหัตถกรรมชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน	อาจารย์อาดิดา นิโด
393	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาคุณภาพปุ๋ยผสมเคมีเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค	ผศ.สุกัญญา ไหมเครือแก้ว และคณะ
394	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การจัดการความรู้เรื่องเล่าของชุมชนแหลมโพธิ์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน	อาจารย์จุฑามาศ กระจำศรี
395	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รูปแบบกิจกรรมและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มผู้ผลิตไข่เค็มไชยา ตำบลเลม็ด อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์โสภณ บุญล้ำ
396	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การศึกษากรรมวิธีการผลิตไข่เค็มไชยาอาหารพื้นเมือง จ.สุราษฎร์ธานี	อาจารย์อุราภรณ์ เรืองวัชรินทร์
397	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การศึกษาวัฒนธรรมการบริโภคหอยนางรมอาหารพื้นเมืองของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ผศ.สุกัญญา ไหมเครือแก้ว

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
398	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การติดตามผู้ประเมินภายนอก ระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปี งบประมาณ 2550	ผศ.ประสิทธิ์ ทองแจ่ม และคณะ
399	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การติดตามผู้ประเมินภายนอก ระดับ สถานศึกษาอาชีวศึกษา ประจำปี งบประมาณ 2550	ผศ.ประสิทธิ์ ทองแจ่ม และคณะ
400	2550	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การติดตามผู้ประเมินภายนอก ระดับอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2550	ผศ.ประสิทธิ์ ทองแจ่ม และคณะ
401	2550	วิทยาลัยนานาชาติการ ท่องเที่ยว	แนวทางการจัดการอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนทางวัฒน- ธรรมและวิถีชีวิต กรณีศึกษา อำเภอ เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์วิชชุตา ให้เจริญ
402	2550	วิทยาลัยนานาชาติการ ท่องเที่ยว	แนวทางการจัดการอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์ดวงกาญจน์ วัฒนบุณย์ และคณะ
403	2550	วิทยาลัยนานาชาติการ ท่องเที่ยว	แนวทางการพัฒนาหลักสูตรเพื่อการ จัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแบบ ยั่งยืน กรณีศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ การท่องเที่ยว จ.สุราษฎร์ธานี	อาจารย์วิชชุตา ให้เจริญ และคณะ
404	2550	วิทยาลัยนานาชาติการ ท่องเที่ยว	การพัฒนาระบบขนส่งในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของ อำเภอเมืองและ อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์ดวงกาญจน์ วัฒนและ คณะ
405	2550	วิทยาลัยนานาชาติการ ท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์วิชชุตา ให้เจริญ
406	2550	วิทยาลัยนานาชาติการ ท่องเที่ยว	การจัดการความปลอดภัยในแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษาสวน ทุเรียนบ้านเขาป้อม อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อาจารย์วิชชุตา ให้เจริญ
407	2550	วิทยาลัยนานาชาติการ ท่องเที่ยว	แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ชุมชน อ่าวบ้านดอน ในการจัดการ ท่องเที่ยวเชิงการเกษตร จังหวัด สุราษฎร์ธานี	อาจารย์ดวงกาญจน์ วัฒน บุณย์

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
408	2551	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิธีการศึกษากฎหมายและการอธิบาย นิติวิธีของระบบกฎหมายที่มีคุณภาพ	นายชยกฤต โรจน์นากุล
409	2551	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	ศึกษาเจตคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วม ร่วมในการลดปัญหาภาวะโลกร้อนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์- ธานี	นางสาวกัลญา แก้วประดิษฐ์
410	2551	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	ศึกษาการบังคับใช้กฎหมายในการ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นายจิตรดารมย์ รัตนวุฒิ
411	2551	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	หลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี	นางสาวนฤมล คำอ่อน
412	2551	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	กระบวนการพัฒนาทุนทางสังคม: กรณี ศึกษาชุมชนบ้านใหญ่ หมู่ที่ 3 ตำบลท่า เคย อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาวเพ็ญภา สอนทอง
413	2551	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การตีความศาสนาในเชิงสมานฉันท์ตาม ทัศนะของท่านพุทธทาสภิกขุ	นายพิชัย สุขวัน
414	2551	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การสร้างสรรคงานศิลปกรรม (จิตรกรรม) "ชุดวิถีชีวิตในชนบท" RURAL LIFE	นายธีรศักดิ์ ทองนุ้ย พราหมณ์
415	2551	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	โครงการจัดทำแผนพลังงานในระดับ ชุมชนเพื่อดำเนินการติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงาน	ผศ.ดร. สุนทร พูนเอียด และคณะ
416	2551	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	โครงการพัฒนาชุมชนเข้มแข็งและอุดม ปัญญา	ผศ.ดร. สุนทร พูนเอียด
417	2551	ครุศาสตร์	การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารกิจการที่ดี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นายบรรจง เจริญสุข
418	2551	ครุศาสตร์	การศึกษาคุณลักษณะทางจริยธรรม ของอาจารย์และนักศึกษาครู สังกัดคณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ ธานี	ผศ.นงุจิรี เจริญสุข
419	2551	ครุศาสตร์	การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริม สร้างคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย	ผศ.ชิตาพร เอี่ยมสะอาด

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
420	2551	ครุศาสตร์	การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการทำกับตนเองเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการ	นางสาววรรณะ บรรจง
421	2551	ครุศาสตร์	การศึกษามูลค่าการจัดกิจกรรมการเล่นเกมส์เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย	ผศ.วิลาวัลย์ ทิพย์สุวรรณพร
422	2551	ครุศาสตร์	การเข้าถึงหัวใจของศาสนาของตน ตามปณิธานท่านอาจารย์ พุทธทาส	ดร.อินทวรรณา เซยชื่นสกุล
423	2551	ครุศาสตร์	การวิเคราะห์การใช้พื้นที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นายวชิรศักดิ์ มัชฌิมาภิโร
424	2551	ครุศาสตร์	การศึกษาสภาพความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นางสาวสมศิริ พยัคฆรักษ์
425	2551	ครุศาสตร์	การมีส่วนร่วมของสถาบันอุดมศึกษาเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ในการจัดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงระดับท้องถิ่นเพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน	นางกฤษณี สงสวัสดิ์ และคณะ
426	2551	ครุศาสตร์	โครงการการศึกษาความสำเร็จการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	ผศ.ดร.วรรณะ บรรจง
427	2551	ครุศาสตร์	โครงการศึกษาผลการพัฒนางานวิจัยและระบบบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีด้วยกระบวนการประเมินแบบ เสริมพลัง	ผศ.ดร.ประโยชน์ คุปต์กาญจนากุล และคณะ
428	2551	วิทยาการจัดการ	การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็มเอไอ	นางสาวสมศรี เวชวิฐาน
429	2551	วิทยาการจัดการ	การสำรวจศักยภาพของคนท้องถิ่นไชยาในการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมศรีวิชัย	นางพรทิพย์ ทวีพงษ์
430	2551	วิทยาการจัดการ	พฤติกรรมกระบิโรคไข้เคมีไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางกิตติกร ไสยรินทร์
431	2551	วิทยาการจัดการ	พฤติกรรมการซื้อขายสินค้าที่ใช้ตราของผู้จำหน่ายในร้านค้าสมัยใหม่ของผู้บริโภคใน อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี	นางพรสุลี สุทธโส

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
432	2551	วิทยาการจัดการ	การศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของ ผู้ประกอบการชั้นนำใน จังหวัดสุราษฎร์ ธานี	ผศ.ดร.นิตย์ หทัยสิงค์ สุขศรี
433	2551	วิทยาการจัดการ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกวิธีปฏิบัติทาง บัญชีเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือของผู้ ประกอบธุรกิจซื้อขายสินค้าขนาดกลาง และขนาดย่อมในเขตจังหวัดสุราษฎร์ ธานี	นางสาวชฎาภรณ์ สุขศรี
434	2551	วิทยาการจัดการ	ระบบการควบคุมภายในของธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัด สุราษฎร์ธานี	นางสาวสารภี ชนะทัพ
435	2551	วิทยาการจัดการ	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจการท่องเที่ยว ในอนาคตของ อ.เกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี	นายกิตติ ไชยเสโย
436	2551	วิทยาการจัดการ	ศึกษาระบบบัญชีเพื่อพัฒนาเป็นตัวแบบ สำหรับอุตสาหกรรมในท้องถิ่นตามนโน บายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กรณี ศึกษา : ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มแม่บ้าน (OTOP) ในเขต อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาวณฐาระวี พงศ์กระพันธ์
437	2551	วิทยาการจัดการ	การวิเคราะห์อุปสงค์ อุปทาน ที่ส่งผล ต่อราคายางพาราในตลาดจริง ของ ประเทศไทย	นายคมกฤต โอวารินทร์
438	2551	วิทยาการจัดการ	ปัจจัยส่วนประกอบทางการตลาดที่ สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต	นางสาวจิตติมา จ้อยเจือ
439	2551	วิทยาการจัดการ	การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อ ปฏิรูปการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นางสาวน้ำทิพย์ ตระกูลเมธี
440	2551	วิทยาการจัดการ	การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ ธานี ปีการศึกษา 2551	นางสาวธารณา กาญจนจิด

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
441	2551	วิทยาการจัดการ	การนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้พัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี	ผศ.อาธิ ครูศากยวงศ์
442	2551	วิทยาการจัดการ	การนำน้ำแร่ธรรมชาติมาผสมผสานกับดินดำ ดินขาว และพืชสมุนไพรของจังหวัดระนอง	ผศ.อาธิ ครูศากยวงศ์ และคณะ
443	2551	วิทยาการจัดการ	การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม: การศึกษาหนี้สินภาคครัวเรือนของเกษตรกรชาวสวนยางพารา อ.เคียนซา จ.สุราษฎร์ธานี	นางสาวปวีณา ทองบุญยัง
444	2551	วิทยาการจัดการ	ความสัมพันธ์ของการเรียนรู้ขององค์กรกับผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาวอัจฉราวรรณ รัตนพันธ์ และคณะ
445	2551	วิทยาการจัดการ	โครงการศึกษารูปแบบการประชาสัมพันธ์และแนวทางการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ธุรกิจบริการสปา อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางนันทิพา บุษปวรรณะ
446	2551	วิทยาการจัดการ	การศึกษาประสิทธิภาพในการให้บริการของบุคลากรในธุรกิจบริการสปา อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาววัชรีย์ พิษผล
447	2551	วิทยาการจัดการ	ศึกษาพฤติกรรมความพึงพอใจนักท่องเที่ยวในการใช้บริการสปา อำเภอเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาวศรีน้ำ ขุนอ่อน
448	2551	วิทยาการจัดการ	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของธุรกิจโรงแรมใน อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ผศ.สมศักดิ์ ชอบตรง
449	2551	วิทยาการจัดการ	กลยุทธ์การตลาดของผลิตภัณฑ์ผ้าไหมพุมเรียง	อาจารย์ณัฐระวี พงศ์กระพันธ์
450	2551	วิทยาการจัดการ	ศึกษาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันกลุ่มทอผ้าไหมพุมเรียง	อาจารย์นงลักษณ์ ผุดผือก

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
451	2551	วิทยาการจัดการ	โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลแผนสื่อสารสาธารณะเพื่อการผลิตไฟฟ้าสำหรับประชาชนมีส่วนร่วม ปี พ.ศ. 2551 กรณีศึกษา เขื่อนรัชชประภา	ผศ. สมศักดิ์ ชอบตรง
452	2551	วิทยาการจัดการ	โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลแผนสื่อสารสาธารณะเพื่อการผลิตไฟฟ้าสำหรับประชาชนมีส่วนร่วม ปี พ.ศ. 2551 กรณีศึกษา โรงไฟฟ้ากระบี่	ผศ. สมศักดิ์ ชอบตรง
453	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาศักยภาพการบริหารวิชาการของสาขาวิชาฟิสิกส์	นางสาวชุตินา ทองสุข
454	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	แนวทางการจัดการความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นายสมนึก ทองละเอียด
455	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กระบวนการตัดสินใจเลือกทำเลที่ตั้งของธุรกิจขนาดย่อมประเภทอาหารทะเล	นายอาดิดา นิโด
456	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สายพันธุ์ไก่ชนและการชนไก่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ผศ.โสภณ บุญล้ำ
457	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การศึกษาคุณภาพของน้ำพริกแกงปักษ์ใต้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ดร.สุภาพร อภิรัตน์านุสรณ์
458	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การศึกษาภาวะที่เหมาะสมในการใช้น้ำกรดสำหรับกระบวนการผลิตยางแผ่นของเกษตรกรในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ดร.มาริสา อินทวงศ์
459	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การใช้กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันทดแทนปลาป่นในอาหารปลาดุกลูกผสม	นายณัฐพล เมฆแดง
460	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การศึกษาชนิดของชันโรง (Trigona spp.) ในเขตห้ามล่าพันธุ์สัตว์ป่าเขาท่าเพชร จังหวัดสุราษฎร์ธานี และความสามารถผลิตน้ำผึ้งของชันโรงพันธุ์พื้นเมืองบางชนิด	ผศ.ดร.จิตเกษม หล้าสะอาด

ที่	พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อนักวิจัย
461	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ความสามารถในการบริหารจัดการองค์ความรู้โดยใช้แผนผัง มโนทัศน์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	นายศุภชัย คำคำ
462	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การศึกษาความหลากหลายของสาหร่ายในพื้นที่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ดร.ชลินดา อริยเดช
463	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การศึกษาสภาวะที่เหมาะสมสำหรับการหาปริมาณกรดลอริกในน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์โดยวิธีแก๊สโครมาโทกราฟี	ผศ.สมพร ไตใจ
464	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรมตามความต้องการของผู้บริหารในสถานประกอบการจังหวัดสุราษฎร์ธานี	นายธนสาร เดชนะ
465	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์ลูกชิ้นเนื้อสมุนไพรรูปจากเนื้อโค	นางสาวอรุณรัตน์ เรืองวัชรินทร์ และคณะ
466	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชอาหารสัตว์โดยการหมักของเกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อ	นายโสภณ บุญล้ำ
467	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตหอนนกกเชิงอุตสาหกรรม	ผศ.โสภณ บุญล้ำ
468	2551	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การพัฒนาครีมล้างมือสมุนไพรต้านเชื้อแบคทีเรีย	อาจารย์ธารัทย์ มาลาเวช

จากตารางแสดงเนื้อหาโครงการวิจัยในปี 2545-2551 แสดงให้เห็นว่างานวิจัยเดิมที่มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการวิจัยไปแล้ว โดยแยกออกเป็นคณะต่าง ๆ 5 คณะ มีดังต่อไปนี้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะนี้มุ่งเน้นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม แต่เมื่อพิจารณาจากชื่อโครงการแล้วพบว่า มีปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางด้านมนุษยศาสตร์ไม่มากนัก งานวิจัยส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทางสังคม เช่น การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การท่องเที่ยว การจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนด้านมนุษยศาสตร์มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ศาสนา ศิลปะ และภาษา

คณะครุศาสตร์ เนื้อหางานวิจัยของคณะครุศาสตร์มุ่งเน้นการวิจัยด้านการเรียนการสอนเป็นหลัก ประกอบด้วย การปฏิรูปการเรียนรู้ การทดลองเทคนิคการสอน การพัฒนาหลักสูตร สื่อการสอน การประกันคุณภาพการศึกษา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการพัฒนา

ครู โดยงานวิจัยส่วนหนึ่งได้เชื่อมโยงกับสถานศึกษาในพื้นที่ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนต่าง ๆ ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

คณะวิทยาการจัดการ งานวิจัยคณะนี้มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจเป็นหลัก ประกอบด้วย การพัฒนารูปแบบการบริหารธุรกิจในลักษณะต่าง ๆ เช่น บริหารบุคคล การพัฒนาการผลิต การบัญชี การตลาด การประชาสัมพันธ์ การบริหารจัดการ เส้นทางสินค้าเกษตร การลงทุน และในระยะหลัง ๆ ได้สนใจวิจัยเศรษฐกิจระดับชุมชนมากขึ้น

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะนี้เน้นวิจัยเป็นวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มากกว่าวิทยาศาสตร์พื้นฐาน ประกอบด้วย การวิจัยทางสัตวบาล คอมพิวเตอร์ การแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมโรงงาน ส่วนงานวิจัยวิทยาศาสตร์พื้นฐานประกอบด้วย การวิจัยทางชีววิทยาของพืชและสัตว์ ความหลากหลายของสิ่งแวดล้อม และการทดลองทางเคมี อย่างไรก็ตามจะพบว่าคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะมีปริมาณงานวิจัยมากกว่าคณะอื่น ๆ เป็นเพราะจำนวนนักวิจัย และธรรมชาติของศาสตร์ที่ต้องทำการทดลองเพื่ออธิบายปรากฏการณ์

จากการพิจารณาชื่อโครงการและวิธีวิจัยของงานวิจัยทุกคณะ ก็พบว่า ยังขาดโครงการวิจัยของมนุษย์และสังคม ที่ครอบคลุมปัญหาในปัจจุบัน ส่วนการวิจัยทางธุรกิจและการบริการจัดการยังมีจุดอ่อนอยู่ที่การใช้เครื่องมือทำให้งานวิจัยไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ และการคิดโจทย์วิจัยที่ขาดการมีส่วนร่วม สำหรับการวิจัยทางการเรียนการสอนขาดการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบอื่น ๆ นอกสถานศึกษา ส่วนด้านวิทยาศาสตร์ก็ควรเน้นการวิจัย ให้สามารถใช้งานได้จริงในวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และเพิ่มงานวิจัยวิทยาศาสตร์พื้นฐานให้มากขึ้น

2.7 ความเป็นเอกภาพและคุณภาพของโครงการวิจัย

ข้อมูลส่วนนี้จะพิจารณาความเป็นเอกภาพและคุณภาพของโครงการวิจัย ตั้งแต่ปี 2545 – 2551 จำนวน 108 เรื่อง ประกอบด้วย ชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ เครื่องมือ และผลการวิจัย เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องและความเป็นเอกภาพของโครงการ ซึ่งจะเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นเอกภาพและคุณภาพของงานวิจัย ในภาพรวม

ตารางที่ 14 ตารางแสดงความเป็นเอกภาพและคุณภาพของโครงการวิจัย ตั้งแต่ปี 2545
- 2551 แยกตามคณะ

ลำดับ	ปี พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	จำนวนโครงการ	ความเป็นเอกภาพของโครงการ ระหว่างชื่อโครงการ วัตถุประสงค์ เครื่องมือ ผลการวิจัย	
				เป็นเอกภาพ	ไม่เป็นเอกภาพ
1	2545-2546	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2	1	1
		ครุศาสตร์	6	5	1
		วิทยาการจัดการ	10	8	2
		วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	7	6	1
		รวม	25	20	5
2	2547	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	-	-	-
		ครุศาสตร์	7	4	3
		วิทยาการจัดการ	14	4	10
		วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4	4	-
		วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว	1	-	1
รวม	26	12	14		
3	2548	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	8	5	3
		ครุศาสตร์	3	2	1
		วิทยาการจัดการ	2	1	1
		วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	8	6	2
		วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว	1	1	-
รวม	22	15	7		
4	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	4	2	2
		ครุศาสตร์	3	1	2
		วิทยาการจัดการ	4	2	2
		วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	5	5	-
		วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว	-	-	-
รวม	16	10	6		
5	2550-2551	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3	1	2
		ครุศาสตร์	1	-	1
		วิทยาการจัดการ	8	2	6
		วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	5	4	1
		วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว	2	2	-
รวม	19	9	10		
รวมทั้งหมด			108	66	42

จากตารางแสดงความเป็นเอกภาพของโครงการวิจัยตั้งแต่ ปี 2545 – 2551 ได้แสดงให้เห็นข้อมูลในเชิงของความสอดคล้องและเป็นเอกภาพระหว่างชื่อโครงการ วัตถุประสงค์ เครื่องมือ และผลการวิจัย ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะแสดงให้เห็นคุณภาพของโครงการวิจัย ทั้งการออกแบบโครงการวิจัยจนถึงผลการวิจัยที่ได้ซึ่งในจำนวน 108 โครงการ พบว่ามีจำนวน 42 โครงการ ยังไม่มีความสอดคล้องกันของชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ เครื่องมือ และผลการวิจัย โดยพบข้อควรพิจารณา ดังนี้

1) ชื่อโครงการวิจัยและวัตถุประสงค์ ไม่สอดคล้องกับการใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลส่วนนี้เป็นปัญหามาจากการตั้งชื่อโครงการวิจัยโดยแสดงความต้องการพิสูจน์ข้อเท็จจริงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่เมื่ออ่านผลการวิจัยก็พบว่า เป็นผลการวิจัยโดยรวมแสดงเนื้อหาไว้วาง ๆ ไม่ได้แสดงแง่มุมของการสัมพันธ์ของข้อมูลเชิงลึกของปรากฏการณ์นั้น ๆ สาเหตุดังกล่าว เกิดจากเครื่องมือที่นักวิจัยใช้ในการเก็บข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณที่ตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า และให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นตามที่ได้ออกแบบไว้ ฉะนั้นเมื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยกับชื่อโครงการวิจัยและวัตถุประสงค์แล้ว พบว่าไม่มีความสอดคล้องกัน โดยมีสาเหตุมาจากการใช้เครื่องมือ ที่ไม่สามารถตอบวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยได้ ข้อมูลในการดังกล่าว สอดคล้องกับผลการศึกษการใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยที่พบว่า มีการใช้แบบสอบถามถึงร้อยละ 60 ของงานวิจัยทั้งหมด

2) ความไม่สอดคล้องกันระหว่างวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยกับผลการวิจัย ปรากฏการณ์ดังกล่าวคล้ายกับ ปัญหาของการใช้เครื่องมือในข้อแรก แต่สิ่งที่ค้นพบเพิ่มเติม คือ การกำหนดวัตถุประสงค์เอาไว้ว่าต้องการพิสูจน์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่ผลการวิจัยเป็นการตอบคำถามแบบรวม ๆ ที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการอธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ ได้

3) โครงการวิจัยที่พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความเป็นเอกภาพและสอดคล้องกันในการออกแบบโครงการวิจัย พบว่า การวิจัยทางวิทยาศาสตร์จะมีความเป็นเอกภาพมากกว่าคณะอื่น ๆ และใช้กระบวนการทดลองเป็นเครื่องมือในการวิจัยเป็นส่วนใหญ่ และผลการทดลองส่วนใหญ่ตรงกับวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้ ส่วนโครงการวิจัยในสาขาอื่น ๆ ที่มีความเป็นเอกภาพส่วนใหญ่จะตั้งชื่อโครงการวิจัยและวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการพิสูจน์ในเชิงปริมาณและผลการวิจัยแสดงผลเชิงปริมาณตามที่ได้กำหนดไว้

จากข้อมูลดังกล่าวมาทั้ง 3 ข้อ ทำให้ทราบว่าคุณภาพของโครงการวิจัยส่วนหนึ่งยังไม่มีความเป็นเอกภาพและคุณภาพของงานวิจัยยังไม่ดีพอ จึงต้องมีการพัฒนานักวิจัย โดยเฉพาะ การตั้งชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย เครื่องมือ และการนำเสนอผลการวิจัย โดยพิจารณาให้มีความสอดคล้องกัน ซึ่งประเด็นสำคัญอยู่ที่การตั้งวัตถุประสงค์ของโครงการที่ต้องแสดงให้เห็นว่าสามารถพิสูจน์ได้ และการใช้เครื่องมือของนักวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สิ่งที่น่าสังเกตคือนักวิจัยจะตั้งวัตถุประสงค์หรือเรื่องที่ต้องการพิสูจน์ให้เข้ากับเครื่องมือที่ตนถนัด คือการใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ซึ่งจะทำให้ได้ผลการวิจัยที่ไม่มีรายละเอียดของปรากฏการณ์ และอาจจะเหมาะสมกับการสำรวจข้อมูลบางอย่างเท่านั้น ดังนั้น การพัฒนานักวิจัยให้ก้าวพ้นเรื่องดังกล่าว ก็ต้องค้นหาสาเหตุของการกำหนดวัตถุประสงค์ตามเครื่องมือที่ถนัด ซึ่งอาจเป็นผลมาจาก

- 1) ความถนัดในการใช้เครื่องมือชนิดนี้และไม่ถนัดในการใช้เครื่องมืออย่างหลากหลาย
- 2) มีเวลาในการเก็บข้อมูลและพบกับผู้ให้ข้อมูลจำกัด
- 3) อาจต้องการแค่ผลการสำรวจความคิดเห็นและแสดงระดับของความคิดเห็น โดยแยกออกเป็น สูง ปานกลาง ต่ำ

ปัญหาดังกล่าวย่อมมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพโครงการวิจัยโดยรวม และมีผลต่อการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์หลังการวิจัย เพราะข้อมูลที่ขาดรายละเอียดอาจใช้ประโยชน์ในสถานการณ์จริงไม่ได้

2.8 การดำเนินงานวิจัยเพื่อการเรียนการสอนกับงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ข้อมูลส่วนนี้เป็นการสำรวจชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ และผลการวิจัย เพื่อพิจารณาว่า ปริมาณของงานวิจัยได้สร้างขึ้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ในด้านใด ซึ่งพิจารณาจากงานวิจัยจำนวน 108 เรื่อง โดยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโครงการวิจัยของมหาวิทยาลัยต่อไป

ตารางที่ 15 ตารางแสดงประเภทของโครงการวิจัยระหว่างงานวิจัยเพื่อการเรียนการสอนกับการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ปี พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ประเภทโครงการวิจัย		อื่น ๆ
			เพื่อการเรียนการสอน	เพื่อท้องถิ่น	
1	2545-2546	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	-	1	-
		ครุศาสตร์	2	3	-
		วิทยาการจัดการ	5	6	1
		วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4	2	1
		รวม	11	12	2

ลำดับ	ปี พ.ศ.	หน่วยงานคณะ	ประเภทโครงการวิจัย		อื่น ๆ
			เพื่อการเรียนการสอน	เพื่อท้องถิ่น	
2	2547	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	-	-	-
		ครุศาสตร์	4	2	-
		วิทยาการจัดการ	3	13	-
		วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2	1	1
		วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว	-	1	-
		รวม	9	17	1
3	2548	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3	4	1
		ครุศาสตร์	3	-	-
		วิทยาการจัดการ	-	2	-
		วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	5	2	-
		วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว	1	-	-
		รวม	12	8	1
4	2549	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	1	3	-
		ครุศาสตร์	2	1	-
		วิทยาการจัดการ	2	2	-
		วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3	2	-
		วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว	-	-	-
		รวม	8	8	-
5	2550-2551	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2	1	-
		ครุศาสตร์	1	-	-
		วิทยาการจัดการ	1	7	-
		วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2	3	-
		วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว	-	2	-
		รวม	6	13	-
		รวมทั้งหมด	46	58	4

จากตารางแสดงประเภทของโครงการวิจัยระหว่างงานวิจัยเพื่อการเรียนการสอนกับงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น จะเห็นได้ว่าจากจำนวน 108 โครงการ เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น จำนวน 58 โครงการ และงานวิจัยเพื่อการเรียนการสอน จำนวน 46 โครงการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่างานวิจัยทั้งสองประเภทมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน แต่มีข้อสังเกตดังต่อไปนี้

1) โครงการวิจัยเพื่อท้องถิ่นส่วนใหญ่มักเกี่ยวกับการสร้างมูลค่าเพิ่มของธุรกิจ ในแง่มุมต่าง ๆ โดยเฉพาะธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม พฤติกรรมของผู้บริโภค และธุรกิจชุมชน ซึ่งแสดงให้เห็นว่างานวิจัยเพื่อท้องถิ่นมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มรายได้ในภาคธุรกิจที่ได้ดำเนินการอยู่แล้ว การวิจัยจึงเป็นการเข้าไปศึกษากลไกของธุรกิจเพื่อนำไปให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ไม่สามารถทราบได้ว่าเป็นความต้องการของธุรกิจนั้น ๆ หรือเป็นความต้องการของนักวิจัยที่ต้องการความรู้ที่เกี่ยวกับธุรกิจในท้องถิ่น เมื่อผลงานวิจัยส่วนใหญ่แสดงปรากฏการณ์ดังที่กล่าว แสดงให้เห็นว่าการวิจัยเพื่อท้องถิ่นยังไม่ได้มีการศึกษาสภาพความต้องการในมิติต่าง ๆ ให้ครบถ้วน เช่น ปัญหาการเกษตร ปัญหาสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งปัญหาดังกล่าวยังมีนักวิจัยที่เข้าไปศึกษาน้อย ฉะนั้นการวิจัยเพื่อท้องถิ่นที่ผ่านมา จึงไม่ค่อยมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของท้องถิ่นเท่าที่ควร

2) ผลที่ได้จากการวิจัยส่วนใหญ่จะไม่มีชุมชนในท้องถิ่นนำไปใช้ประโยชน์ที่มาของปัญหานี้เป็นไปได้อย่างไร เกิดจากการคิดโจทย์วิจัย ตามความต้องการของนักวิจัย และชุมชนท้องถิ่นไม่มีส่วนร่วมในการคิดโจทย์ หรือร่วมในกระบวนการวิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ จึงไม่สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ให้ตรงกับความต้องการของชุมชน ประกอบกับเครื่องมือสำหรับการวิจัยที่ใช้ในเชิงของการสอบถามความคิดเห็นและสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในเวลาจำกัด ผลการวิจัยจึงไม่รัดกุมและไม่มีรายละเอียดของเหตุผลอย่างชัดเจน

3) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคณะก็จะพบว่าคณะวิทยาการจัดการจะมีงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นที่ทำการวิจัย คือเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มของทรัพยากร นอกจากนั้นคณะครุศาสตร์มีโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาของท้องถิ่น ส่วนสิ่งที่น่าสังเกตคือคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ยังมีงานวิจัยที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นน้อย ซึ่งสวนทางกับสภาพปัญหาของท้องถิ่นที่มีปัญหาด้านมนุษย์ สังคม และสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก

2.9 การตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัย

ข้อมูลส่วนนี้จะแสดงให้เห็นว่าตั้งแต่ปี 2545 – 2551 งานวิจัยของมหาวิทยาลัย ได้ตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยในปีต่าง ๆ เป็นจำนวนเท่าใด เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาระบบการตีพิมพ์ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ตารางที่ 16 ตารางแสดงผลงานวิจัยที่ได้ตีพิมพ์ในระดับ เครือข่ายมหาวิทยาลัยระดับประเทศ และระดับนานาชาติในปีต่าง ๆ

ลำดับ	ปี พ.ศ.	จำนวนงานวิจัย ทั้งหมด/โครงการ	ระดับ เครือข่าย มหาวิทยาลัย	ระดับประเทศ	ระดับ นานาชาติ
1	2545	49	-	-	-
2	2546	53	-	-	-
3	2547	66	-	-	-
4	2548	73	9	12	1
5	2549	82	6	8	-
6	2550	105	13	5	3
7	2551	54	2	16	5
รวม		482	30	41	9

จากตารางแสดงผลงานวิจัยที่ได้ตีพิมพ์ในระดับต่าง ๆ ซึ่งจะเห็นได้ว่าสัดส่วนของโครงการวิจัยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนโครงการวิจัยทั้งหมด (จำนวน 482 โครงการ) ยังมีจำนวนน้อย สาเหตุดังกล่าวมีผลต่อเนื่องมาจากกระบวนการคิดโจทย์ การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ เครื่องมือในการเก็บข้อมูล และผลการวิจัย ส่วนการได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติส่วนใหญ่เกิดจากความร่วมมือของหน่วยงานวิจัยภายนอก ซึ่งมีการทำงานวิจัยที่ได้มาตรฐาน เช่น สกว. วช. เป็นต้น ดังนั้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อให้มีผลงานวิจัยตีพิมพ์เพิ่มมากขึ้นก็ควรปรับปรุงตั้งแต่การคิดโจทย์วิจัยที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงและเป็นประโยชน์ต่อคนที่เกี่ยวข้องในวงกว้างซึ่งคุณภาพของงานวิจัยกับจำนวนงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์จึงมีความสัมพันธ์กัน

อย่างไรก็ตามการนำเสนอผลการสังเคราะห์โครงการวิจัย 7 ปี ย้อนหลัง (2545-2551) ได้แสดงให้เห็นว่าปริมาณและคุณภาพของงานวิจัยยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายเท่าที่ควร เพราะสังคมในท้องถิ่นมีความคาดหวังว่า งานวิจัยของมหาวิทยาลัยจะสามารถค้นพบความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของท้องถิ่นได้ แต่ที่ผ่านมาการวิจัยขาดการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องและขาดการออกแบบโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัยที่รัดกุมที่จะนำมาสู่การทำงานวิจัยที่มีคุณภาพและสามารถใช้ประโยชน์ได้จริง ปัจจัยสำคัญของการเปลี่ยนแปลงคือ การพัฒนานักวิจัยให้มีคุณภาพ ให้อเวลาในการทำงาน และให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน

3. การจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

การจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อใช้สำหรับปี 2551 – 2554 ได้จัดทำยุทธศาสตร์โดยการประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องฝ่ายต่าง ๆ ประกอบด้วย นักวิชาการ ภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบริบทเชิงพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี และสภาพปัญหาในด้านต่าง ๆ จากนั้นทำการสังเคราะห์ข้อมูล และกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การวิจัย ซึ่งการแสดงยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัย จะนำเสนอยุทธศาสตร์ 2 ส่วน ส่วนแรก เป็นยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัย และส่วนที่สอง เป็นยุทธศาสตร์เชิงประเด็นวิจัย ซึ่งยุทธศาสตร์ประเด็นการวิจัยนั้น เกี่ยวข้องกับการวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่โดยตรง ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1 แนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัย

3.2 การสังเคราะห์ข้อมูลก่อนจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัย

3.3 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัย

3.4 ยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงประเด็นที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาเชิงพื้นที่

3.1 แนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัย

ยุทธศาสตร์การวิจัยเป็นการสังเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการวิจัยทั้งหมดเพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการดำเนินงานและเป็นทิศทางของการพัฒนางานวิจัยของมหาวิทยาลัย ในอดีตการกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยอาจไม่ปรากฏเป็นรูปธรรมชัดเจนนักเพราะการดำเนินงานวิจัยขึ้นอยู่กับเป้าหมายของนักวิจัยแต่ละคนเป็นหลัก โดยไม่มีการคิดร่วมกันเพื่อกำหนดเป็นประเด็นของการวิจัยในภาพรวม ลักษณะความรู้ที่ได้จากการวิจัยจึงขาดเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ในระยะหลังประเทศไทยมีการกำกับทิศทางของการวิจัยมากขึ้น หน่วยงานหลักที่จัดสรรทุนวิจัยจึงมีการกำหนดยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศ ดังตัวอย่างการกำหนดยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) โดยกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 และมีนโยบายให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ กำหนดยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของประเทศ ทั้งนี้เพื่อกำกับทิศทางของโครงการวิจัย ให้สอดคล้องกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาประเทศ

ส่วนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ก็ได้กำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยในลักษณะที่ต้องการให้มีการพัฒนาโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัยที่พัฒนาจากคนในพื้นที่ โดยให้คนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้าเพื่อแก้ไขปัญหาของตนเอง และร่วมมือกับนักวิชาการในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ เช่น การจัดประชุมวิชาการและนิทรรศการของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันที่ 12 – 13 มิถุนายน 2551 ภายใต้ชื่องาน “การพัฒนาอย่างสมดุลและรอบด้านบนฐานความรู้” โดยในงานประชุมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ยุทธศาสตร์การวิจัยในระดับพื้นที่

สามารถค้นพบแนวทางการพัฒนาจากผู้เกี่ยวข้องโดยตรง และค้นพบศักยภาพของการพัฒนา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านต่าง ๆ

สำหรับสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ได้เห็นความสำคัญของการกำหนด ยุทธศาสตร์การวิจัย และได้จัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยขึ้นตั้งแต่ ปี 2548 เป็นต้นมา โดยพัฒนาขึ้นจากการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและกำหนดเป็น ยุทธศาสตร์การวิจัย ซึ่งตั้งแต่มีการกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยในอดีตอาจมีผู้เกี่ยวข้องในภาคส่วนอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วมน้อย ยุทธศาสตร์การวิจัยจึงมีสภาพเป็นกรอบแนวคิดกว้าง ๆ ไม่มีจุดเน้นที่ชัดเจน ในระยะหลังประมาณ ปี 2549 – 2550 ได้มีการเชิญผู้เกี่ยวข้อง 4 ฝ่าย มาร่วม พิจารณายกร่างยุทธศาสตร์การวิจัย ประกอบด้วย นักวิชาการ เอกชน ภาคราชการ และ ประชาชน ทำให้ได้ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และกำลังจะปรับปรุงในการจัดทำ ยุทธศาสตร์การวิจัยในครั้งต่อไป

อย่างไรก็ตาม จากประสบการณ์ที่ผ่านมายังมีปัญหาการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การวิจัยอยู่พอสมควร เช่น การกำหนดที่กว้างเกินไป ยากแก่การวัดผลสำเร็จ หรือนอกจากนั้น นักวิจัยก็อาจไม่เข้าใจเป้าหมายของยุทธศาสตร์การวิจัยที่ชัดเจน จึงเสนอโครงการวิจัยที่ไม่ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัย และยังพบว่า ยังมีปัญหาอีกอย่างหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาพื้นฐาน และมีอิทธิพลอย่างมากต่อการทำให้ยุทธศาสตร์การวิจัยมีผลในทางปฏิบัติ ปัญหาดังกล่าวคือ “ระบบบริหารจัดการคุณภาพวิจัยของมหาวิทยาลัย” เพราะเหตุว่า แม้จะมียุทธศาสตร์การวิจัยที่ ดีเพียงใด หากคุณภาพการบริหารจัดการไม่ดีพอ ก็จะไม่สามารถดำเนินงานให้เป็นไปตาม ยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัยได้ ดังนั้นในระดับของมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องมี ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการงานวิจัย เพื่อเป็นการเตรียมนักวิจัยให้มีความพร้อมในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เชิงประเด็นการวิจัยต่อไป เช่น การพัฒนานักวิจัยในสาขาวิชา ต่าง ๆ การดำเนินการวิจัยแบบชุดโครงการ การพัฒนาโจทย์วิจัย ข้อเสนอโครงการวิจัย การ รายงานความก้าวหน้า การตรวจรับ และการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย เป็นต้น ดังนั้น ยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัย จึงมีการแบ่งยุทธศาสตร์การวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ส่วน แรกเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัย และส่วนที่สองเป็น ยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงประเด็นที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลและสภาพปัญหาเชิงพื้นที่

3.2 การสังเคราะห์ข้อมูลก่อนจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัย

การสังเคราะห์ข้อมูลในที่นี้ เป็นการแสดงให้เห็นการสังเคราะห์ข้อมูล ก่อนจะนำไปสู่ ยุทธศาสตร์การวิจัยทั้ง 2 ส่วน ส่วนแรกคือยุทธศาสตร์บริหารจัดการคุณภาพงานวิจัยของ มหาวิทยาลัย และ ส่วนที่สอง คือยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงประเด็น

1) การสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัย

ก่อนจะจัดทำยุทธศาสตร์ดังกล่าว ได้ทำการศึกษาข้อมูลจากผลการดำเนินงานในรอบ 2 – 3 ปี ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลจากผลการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย สาขาวิชาที่นักวิจัย ทำการศึกษาการคิดโจทย์วิจัย การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย การรายงานความก้าวหน้า การตรวจรับงานวิจัย การใช้ประโยชน์จากโครงการวิจัย การจัดสรรทุนวิจัย การให้เวลากับการวิจัย การนำเสนอผลการวิจัยในการจัดประชุมประจำปี การพิจารณาความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงประเด็นของมหาวิทยาลัย ข้อมูลเหล่านี้ทำให้พบว่า หากพื้นฐานของการบริหารจัดการให้นักวิจัยมีคุณภาพยังไม่ดีพอ ก็จะส่งผลอย่างชัดเจนต่อยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงประเด็นที่กำหนดไว้

2) การสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงประเด็น

การกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงประเด็นได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ไม่ได้มีการตรวจสอบว่ามีผลในทางปฏิบัติมากน้อยเพียงใด เพราะอาจเป็นปัญหาจากยุทธศาสตร์การวิจัยที่กว้างเกินไป หรือเป็นปัญหาจากกระบวนการบริหารจัดการงานวิจัย สำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงประเด็นในครั้งนี้ ได้พัฒนาขึ้นจากประสบการณ์ในการทำงานกับเครือข่ายการวิจัยต่าง ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น โดยมีหลักว่าต้องเป็นยุทธศาสตร์การวิจัยที่บนฐานของความต้องการเชิงพื้นที่ และการมีส่วนร่วมจากฝ่ายต่าง ๆ อย่างรอบด้าน ข้อมูลในการกำหนดเป็นยุทธศาสตร์เชิงประเด็นได้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะผ่านการศึกษาข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งการประชุมในเวทีแสดงความคิดเห็น ข้อมูลจากเอกสารของหน่วยงานต่าง ๆ ข้อมูลจากการสังเคราะห์บริบทของจังหวัดและข้อมูลที่มีประโยชน์อย่างมาก คือ ข้อมูลจากการประชุมเพื่อนำเสนองานวิจัยของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และได้เสนอแนะมุมมองการวิจัยที่ตรงกับความต้องการของชุมชน

ฐานคิดในการกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงประเด็นของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย

1) ข้อมูลทางเศรษฐกิจ ซึ่งพบว่ารายได้ส่วนใหญ่มาจากการผลิตยางพารา การท่องเที่ยว ปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรม ประมง และผลไม้

2) ข้อมูลด้านการใช้พื้นที่และทรัพยากร คือพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้เพื่อการเกษตร แสดงให้เห็นว่าเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของคนเป็นจำนวนมาก

3) ข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัญหาเชิงพื้นที่ ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการปลูกพืชทางการเกษตร นำไปสู่ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ทั้งป่าไม้ พื้นที่ราบลุ่ม แม่น้ำ พื้นที่ชายฝั่ง และการจัดสรรทรัพยากรที่ไม่เป็นธรรม

4) ข้อมูลรายได้จากการท่องเที่ยว และพื้นที่ที่ดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทางสังคมหลายมิติ

นอกจากข้อมูลบริบทเชิงพื้นที่แล้ว ยังได้ศึกษาข้อมูลยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ โดยต้องการให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมบนพื้นฐานของความยั่งยืน สมดุล และเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ซึ่งกรอบแนวคิดในการพยากรณ์สถานการณ์ไม่แตกต่างจากภาพย่อยของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมากนัก

3.3 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการคุณภาพการวิจัยของสถาบันวิจัยและพัฒนา

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการคุณภาพการวิจัย เป็นยุทธศาสตร์พื้นฐาน เพื่อให้การบริหารจัดการงานวิจัยมีคุณภาพดี ซึ่งหากมีการบริหารจัดการที่ดี จะมีผลอย่างมากต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงประเด็นต่อไป

แผนงาน / โครงการ

1. การพัฒนานักวิจัยในสาขาวิชาการต่าง ๆ ให้มีทักษะในการวิจัยที่คมชัด มีคุณภาพ และสามารถใช้ประโยชน์ได้ รวมทั้งการพัฒนาการดำเนินงานวิจัยแบบชุดโครงการให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น
2. การพัฒนานักวิจัยในการคิดโจทย์วิจัย ข้อเสนอโครงการวิจัย ระเบียบวิธีการวิจัย การสังเคราะห์ข้อมูล การรายงานผล โดยกระบวนการนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิและการให้ข้อเสนอแนะในขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยระยะต่าง ๆ
3. การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาต่าง ๆ มาให้ความรู้และวิพากษ์ข้อเสนอโครงการวิจัย การรายงานความก้าวหน้า การตรวจรับงานวิจัย และการนำเสนอผลการวิจัย
4. การพัฒนานโยบายของมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการดำเนินงานของนักวิจัยในด้านต่าง ๆ
5. การพัฒนาระบบตีพิมพ์เผยแพร่และการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย
6. การจัดหาแหล่งทุนและมีมาตรการกำกับดูแลการใช้งบประมาณอย่างเป็นระบบ
7. พัฒนาให้มีการนำเสนอข้อค้นพบจากการวิจัยในระยะต่าง ๆ และนำเสนอต่อที่ประชุมทางวิชาการประจำปี
8. พัฒนาให้มีการบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัยในระดับคณะ และสร้างความสมดุลระหว่างงานวิจัยพื้นฐานและงานวิจัยประยุกต์
9. พัฒนาระบบเครือข่ายการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพงานวิจัยร่วมกันในมิติต่าง ๆ
10. พัฒนาการจัดทำฐานข้อมูลนักวิจัยของมหาวิทยาลัยให้ทันสมัย
11. พัฒนาการคิดโจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการวิจัยจากบริบทเชิงพื้นที่

3.4 ยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงประเด็นที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาเชิงพื้นที่

การกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงประเด็น เป็นการกำหนดทิศทางของการวิจัย เพื่อแก้ไขปัญหาเป็นเรื่อง ๆ เพื่อให้ได้คำตอบครบถ้วนรอบด้านตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดเป็น ประเด็นการวิจัย สำหรับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้กำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยจากการพิจารณา ความต้องการเชิงพื้นที่ในมิติต่าง ๆ ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์

1) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืน สมดุล และเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์นี้เป็นการกำหนดขึ้นจากการที่ยางพาราและปาล์มน้ำมันเป็นรายได้หลักของเกษตรกรในจังหวัดโดยเฉพาะยางพารามีเนื้อที่เพาะปลูกประมาณ 2,000,000 ไร่ มีมูลค่าประมาณ 47,000 ล้านบาท ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจำนวนมาก ซึ่งยังมีระบบบริหารจัดการหลายด้านที่ต้องพัฒนาให้ดีขึ้น และในขณะเดียวกันก็ควรมีการ ป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความยั่งยืน และการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้อง

2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สมดุล เป็นธรรม

ยุทธศาสตร์นี้เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีรายได้รองลงมาจากการผลิต ยางพาราและปาล์มน้ำมัน มีรายได้เข้าจังหวัดประมาณ 21,900 ล้านบาท มีนักท่องเที่ยว ประมาณ 1,500,000 คน มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ประเด็นของการพัฒนามี ทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยว และการป้องกันการทำลายสิ่งแวดล้อม ปัญหาอาชญากรรม และ ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

3) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรการประมง

ยุทธศาสตร์นี้เป็นการบริหารจัดการพื้นที่ที่เป็นชายฝั่งทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณอ่าวบ้านดอน ซึ่งกินพื้นที่หลายอำเภอในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่กว่า 400,000 ไร่ ครอบคลุมอำเภอไชยา ท่าฉาง พุนพิน เมืองกาญจนดิษฐ์ และดอนสัก มีผลผลิตต่อปี ประมาณ 50,000 ตัน มีมูลค่าประมาณ 8,000 ล้านบาท ซึ่งปัจจุบันได้ประสบ ปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อมและขาดระบบบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงที่มีคุณภาพ

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคน สังคม และฐานทุนทางวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์นี้เป็นผลมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งด้านการเกษตร การ ท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม ทำให้เกิดปัญหาสังคมด้านต่าง ๆ นอกจากนั้นฐานทุนทาง วัฒนธรรมที่มีคุณค่าในการดำรงชีวิตก็ถูกทำลายด้วยกระบวนการพัฒนาให้ทันสมัย จำต้องมีการ พัฒนาความสัมพันธ์ในเชิงของการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์เกิดจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัด สุราษฎร์ธานีเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรและการท่องเที่ยว จนทำให้ทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อมมีความเสื่อมโทรม ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในปัจจุบันและอนาคต ฉะนั้นจึงต้องมีการบริหารจัดการให้อยู่ในสภาพที่สมดุลและยั่งยืน

3.5 ยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงประเด็นและแผนงาน/โครงการ

1) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืน สมดุล และเป็นธรรม

แผนงาน / โครงการ (ยางพารา)

- 1.1 การพัฒนาพันธุ์ยางพารา
- 1.2 เทคโนโลยีและกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ยางพารา
- 1.3 วิธีการและเทคโนโลยีในการเก็บรักษาคุณภาพน้ำยาง
- 1.4 การจัดการและการวางแผนการตลาดยางพารา
- 1.5 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ยางพารา
- 1.6 กระบวนการผลิตยางพารากับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- 1.7 การป้องกันและรักษาโรคที่เกิดกับต้นยาง
- 1.8 ระบบการจัดการที่เป็นธรรมจากสวนยางจนถึงการแปรรูป
- 1.9 การบริหารจัดการแรงงานในอุตสาหกรรมยางพารา
- 1.10 การรวมกลุ่มสหกรณ์ผู้ปลูกยางพารา

แผนงาน / โครงการ (ปาล์มน้ำมัน)

- 1.11 การพัฒนาพันธุ์ปาล์มน้ำมัน
- 1.12 การรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อบริหารจัดการผลผลิต
- 1.13 การผลิตปุ๋ยอินทรีย์ทดแทนปุ๋ยเคมี
- 1.14 การบริหารจัดการราคาอย่างเป็นธรรมจากเกษตรกรถึงโรงกลั่นน้ำมัน

ปาล์ม

- 1.15 การพัฒนาคุณภาพการผลิตให้ได้มาตรฐาน
- 1.16 การจัดการและการวางแผนการตลาดปาล์มน้ำมัน
- 1.17 การพัฒนาเทคโนโลยีการเก็บผลผลิต
- 1.18 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของปาล์มน้ำมัน
- 1.19 การพัฒนาจริยธรรมของผู้เกี่ยวข้องในวงจรผลิตปาล์มน้ำมัน

2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สมดุล และเป็น

ธรรม

แผนงาน / โครงการ

- 2.1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 2.2 การศึกษาศักยภาพของพื้นที่กับการรองรับนักท่องเที่ยว

2.3 ปัญหาสิ่งแวดล้อมและสังคมที่สืบเนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2.4 การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

2.5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยว

2.6 การพัฒนาเส้นทางคมนาคมเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2.7 การดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

2.8 การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างเป็นธรรม

2.9 การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวโดยชุมชน

2.10 พัฒนาศูนย์บริการข้อมูลครบวงจรแก่นักท่องเที่ยว

3) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรประมง

แผนงาน / โครงการ

3.1 การส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง

3.2 การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

3.3 การปลูกป่าชายเลน

3.4 การจัดทำฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรชายฝั่ง

3.5 การฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่ง

3.6 การบังคับใช้กฎหมายการทำประมง

3.7 การส่งเสริมอาชีพประมงของชุมชน

3.8 การสร้างจิตสำนึกให้แก่ชุมชนชายฝั่ง

3.9 ส่งเสริมอุตสาหกรรมประมงอย่างยั่งยืน

3.10 การแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคน สังคม และฐานทุนทางวัฒนธรรม

แผนงาน / โครงการ

4.1 การพัฒนาระบบการศึกษา

4.2 ปฏิรูปการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย

4.3 การพัฒนาระบบสุขภาพ

4.4 การพัฒนาสภาพความสัมพันธ์ในครอบครัว

4.5 การพัฒนาสภาพความสัมพันธ์ในชุมชนและสังคม

4.6 การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และศาสนา

4.7 การพัฒนาระบบธรรมาภิบาลในชุมชนและองค์กร

4.8 การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.9 การส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีที่ดี

4.10 ส่งเสริมการสร้างสรรค์ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์

- 4.11 การพัฒนาระบบประกันสังคม
- 4.12 การส่งเสริมและพัฒนาระบบสุขภาพและผู้สูงอายุ
- 5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แผนงาน / โครงการ
 - 5.1 การจัดการป่าไม้
 - 5.2 การจัดการคุณภาพน้ำ
 - 5.3 การจัดการคุณภาพดิน
 - 5.4 การลดขยะและมลพิษ
 - 5.5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยชุมชน
 - 5.6 การสร้างจิตสำนึกการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 5.7 การทำการเกษตรแบบผสมผสาน
 - 5.8 การจัดทำฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพ
 - 5.9 การพัฒนาระบบเตือนภัยจากปรากฏการณ์ธรรมชาติ

จะเห็นได้ว่าการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยครั้งนี้ได้ให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์การบริหารจัดการงานวิจัยในเบื้องต้นด้วย และมีการกำหนดยุทธศาสตร์เชิงประเด็นให้สอดคล้องกับการแก้ปัญหาและการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยสามารถแบ่งเป้าหมายของยุทธศาสตร์เชิงประเด็นออกได้เป็น 2 ส่วน คือ การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและการแก้ปัญหาทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการพัฒนาในส่วนแรก และสร้างจิตสำนึกแก่การพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืนเพื่อสามารถพึ่งตนเองได้

4. การกำหนดยุทธศาสตร์และการประกาศให้ทุนอุดหนุนการวิจัย ปี 2551

การกำหนดยุทธศาสตร์และการประกาศให้ทุนอุดหนุนการวิจัยเป็นการดำเนินงานต่อเนื่องจากการประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การวิจัย เมื่อประมวลข้อมูลต่าง ๆ จากความคิดเห็น และข้อมูลเชิงเอกสารที่เกี่ยวข้องบริบทของการกำหนดยุทธศาสตร์ จึงกำหนดเป็นยุทธศาสตร์และประกาศให้นักวิจัยได้ส่งข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อรับทุนอุดหนุนต่อไป ดังนั้นข้อมูลจึงประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกจะเป็นเงื่อนไขการขอรับทุนอุดหนุนการวิจัย เช่นกำหนดประเภทของงานวิจัย กำหนดงบประมาณ แสดงขั้นตอนการพิจารณา และลักษณะของข้อเสนอโครงการ เป็นต้น ส่วนที่สอง เป็นการประกาศยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ให้นักวิจัยได้ส่งข้อเสนอโครงการวิจัยให้ตรงกับยุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

โดยนักวิจัยสามารถเลือกส่งข้อเสนอโครงการวิจัยได้ 2 ส่วน คือ 1) งานวิจัยประเภท การวิจัยประยุกต์ สถาบันวิจัยและพัฒนาจะเป็นผู้พิจารณาให้ทุนอุดหนุน 2) งานวิจัยประเภท วิจัยพื้นฐาน ซึ่งการบริหารงานวิจัยขึ้นอยู่กับการบริหารของคณะ โดยคณะกรรมการระดับคณะ จะเป็นผู้พิจารณาให้ทุนอุดหนุน

การแยกออกเป็น 2 ส่วน เช่นนี้เป็นผลมาจากการสังเคราะห์ประเภทของผลงานวิจัยของ มหาวิทยาลัยที่พบว่า โครงการวิจัยส่วนใหญ่เป็น งานวิจัยประเภทวิจัยประยุกต์ จึงต้องการให้ มหาวิทยาลัย มีงานวิจัยประเภทพื้นฐานเพิ่มขึ้น ฉะนั้นจึงกำหนดนโยบายการจัดสรรทุนวิจัยให้ คณะ ได้ดำเนินการวิจัยพื้นฐาน แต่จากการพิจารณาข้อเสนอโครงการวิจัยที่ขอทุนอุดหนุนการ วิจัยจากคณะส่วนใหญ่ก็ยังเป็นงานประเภทวิจัยประยุกต์เช่นเดิม โดยให้เหตุผลว่า ธรรมชาติ ของศาสตร์ที่มีการเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นศาสตร์ประยุกต์ จึงไม่มีความรู้เกี่ยวกับพื้นฐาน ของศาสตร์นั้น ๆ เท่าที่ควร

สำหรับในปีงบประมาณ 2551 ได้มีประกาศข้อกำหนดให้การรับทุนอุดหนุนการวิจัยและ ยุทธศาสตร์การวิจัย ดังนี้

4.1 ข้อกำหนดการรับทุนอุดหนุนการวิจัย ประกอบด้วย

1) แสดงวัตถุประสงค์ของประกาศดังกล่าว โดยต้องการให้การดำเนินงานวิจัยของ มหาวิทยาลัย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการ จึงออกประกาศข้อกำหนดการให้ทุนอุดหนุน การวิจัย

2) ได้บอกลักษณะของประเภทงานวิจัย คือ จัดสรรทุนวิจัยให้งานวิจัย 2 ประเภท คืองานวิจัยพื้นฐาน และงานวิจัยประยุกต์

3) ได้กำหนดลักษณะของโครงการวิจัยและวงเงินงบประมาณ โดยกำหนดให้การ วิจัยแบบชุดโครงการวงเงินไม่เกิน 150,000 บาท ซึ่งต้องประกอบด้วยโครงการเดี่ยว จำนวน 3 โครงการขึ้นไป การวิจัยแบบโครงการเดี่ยว วงเงินไม่เกิน 50,000 บาท กำหนดวงเงินของ โครงการวิจัยทั้งสองแบบให้ฐานคิดจากการเฉลี่ยวงเงินกับจำนวนนักวิจัย และปริมาณข้อมูลของ งานวิจัยโดยเฉลี่ยจากกิจกรรมที่นักวิจัยส่วนใหญ่กำหนดไว้ในข้อเสนอโครงการ

4) ได้แสดงเกณฑ์ของการพิจารณา โดยให้ข้อมูลว่า การพิจารณาข้อเสนอ โครงการวิจัย ใช้เกณฑ์ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และความสำคัญของโครงการวิจัย ซึ่ง พิจารณาจากชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ เครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล และการใช้ประโยชน์ จากการวิจัย โดยแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามสาขานั้น ๆ ขึ้นพิจารณาและให้ปรับปรุง แก้ไขข้อเสนอโครงการวิจัย

5) การรับทุนวิจัย โดยผู้วิจัย ต้องทำสัญญารับทุนอุดหนุนการวิจัยตามเงื่อนไขที่ มหาวิทยาลัยกำหนด หากจะมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการพิจารณาทุนอุดหนุนการวิจัย

6) การรายงานความก้าวหน้า โดยกำหนดให้ผู้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ต้องนำเสนอ การรายงาน ความก้าวหน้าผลการดำเนินงานวิจัยในระยะ 6 เดือนแรก ซึ่งการรายงาน ความก้าวหน้าดังกล่าวจะมีผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ มาให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน และนักวิจัยต้องแก้ไขปรับปรุงก่อนเบิกเงินงวดต่อไป และเมื่อสิ้นสุดโครงการก็จะมีผู้ตรวจรับ โครงการวิจัยในขั้นสุดท้าย นักวิจัยจึงสามารถเบิกเงินอุดหนุนงวดสุดท้ายได้

7) การแสดงข้อมูลระยะเวลาของการรับพิจารณาข้อเสนอโครงการวิจัย การ กำหนดระยะเวลาดังกล่าวจะทำให้ขั้นตอนการบริหารจัดการเป็นไปตามแผนงานที่วางไว้

8) การกำหนดคุณสมบัติของนักวิจัย เนื่องจากบุคลากร ในมหาวิทยาลัยมีหลาย ประเภท ฉะนั้นจึงต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ซึ่งข้อกำหนดเป็น แนวปฏิบัติกว้าง ๆ ว่าต้องเป็นอาจารย์สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

จะเห็นได้ว่า การออกประกาศเงื่อนไขการรับทุนอุดหนุนการวิจัยงานวิจัยเป็นการ แสดงทิศทางของการดำเนินงานในการบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัยได้ในระดับหนึ่ง โดยแสดง ให้เห็นเงื่อนไขที่นักวิจัยต้องปฏิบัติในการขอทุนอุดหนุนการวิจัย และแสดงมาตรการของการ ควบคุมคุณภาพโดยกำหนดให้มีการรายงานความก้าวหน้า และให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้วิพากษ์ผล การดำเนินงาน

4.2 การประกาศยุทธศาสตร์การวิจัย

การประกาศยุทธศาสตร์การวิจัยเป็นการกำหนดทิศทางของผลงานวิจัยให้เป็นไป ตามความต้องการของการแก้ปัญหาต่าง ๆ หรือเป็นไปตามเป้าหมายความต้องการองค์ความรู้ นั้น ๆ ยุทธศาสตร์ การวิจัยของมหาวิทยาลัย ปี 2551 เป็นไปตามการจัดประชุมเพื่อแสดงความ คิดเห็น ถึงปัญหาในเชิงพื้นที่ และปัญหาการบริหารจัดการ ประกอบกับข้อมูลจากยุทธศาสตร์ การวิจัยแห่งชาติ ยุทธศาสตร์จังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคใต้ตอนบน และ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ซึ่งจากการประมวลผลข้อมูลดังกล่าวสามารถกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การ วิจัยปี 2551-2554 ได้ดังนี้ (ในปี 2552 ได้ปรับปรุงยุทธศาสตร์ให้มีประเด็นน้อยลงและมุ่งเน้น เป็นการเฉพาะเกี่ยวกับการพัฒนาการผลิตด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการ พัฒนาคนและสังคม)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

แผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

1.1 การพัฒนาระบบการศึกษา

1.2 ปฏิรูปการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย

1.3 การพัฒนาระบบสุขภาพ

1.4 การพัฒนาสภาพความสัมพันธ์ในครอบครัว

1.5 การพัฒนาสภาพความสัมพันธ์ในชุมชน

- 1.6 การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และศาสนา
- 1.7 การพัฒนาระบบธรรมาภิบาลในชุมชนและองค์กร
- 1.8 การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 1.9 การส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีที่ดี
- 1.10 ส่งเสริมการสร้างสรรค์ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์
- 1.11 การพัฒนาระบบประกันสังคม
- 1.12 การส่งเสริมและพัฒนาระบบสุขภาพและผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ไขปัญหาความยากจน

แผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

- 2.1 การพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.2 การเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน
- 2.3 การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน
- 2.4 การพัฒนาการออมเงินและกลุ่มสหกรณ์แบบต่าง ๆ
- 2.5 การพัฒนาการใช้ทรัพยากรในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.6 การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากสินค้าเกษตร
- 2.7 การส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือน
- 2.8 การส่งเสริมการบริโภคแบบพอเพียง
- 2.9 การพัฒนาองค์กรชุมชนและท้องถิ่น
- 2.10 การส่งเสริมและพัฒนาทุนชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

- 3.1 การจัดการป่าไม้
- 3.2 การจัดการคุณภาพน้ำ
- 3.3 การจัดการคุณภาพดิน
- 3.4 การลดขยะและมลพิษ
- 3.5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยชุมชน
- 3.6 การสร้างจิตสำนึกการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.7 การทำการเกษตรแบบผสมผสาน
- 3.8 การจัดทำฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพ
- 3.9 การพัฒนาระบบเตือนภัยจากปรากฏการณ์ธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

แผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

- 4.1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- 4.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- 4.3 การจัดการผลกระทบจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 4.4 การส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยว
- 4.5 การพัฒนา บุคลากร เส้นทางคมนาคม และมาตรฐานความปลอดภัย

ของนักท่องเที่ยว

- 4.6 การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวโดยชุมชน
- 4.7 การพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการประมงและทรัพยากรชายฝั่ง

แผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

- 5.1 การส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง
- 5.2 การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- 5.3 การปลูกป่าชายเลน
- 5.4 การจัดทำฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรชายฝั่ง
- 5.5 การฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่ง
- 5.6 การบังคับให้กฎหมายทำการประมง
- 5.7 การส่งเสริมอาชีพประมงของชุมชน
- 5.8 การสร้างจิตสำนึกให้แก่ชุมชนชายฝั่ง
- 5.9 ส่งเสริมอุตสาหกรรมประมงอย่างยั่งยืน
- 5.10 การแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาพลังงานทดแทน

แผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

- 6.1 การส่งเสริมการประหยัดการใช้พลังงาน
- 6.2 การศึกษาค้นคว้าพลังงานทดแทน
- 6.3 การแปรรูป ผลิตภัณฑ์การเกษตรเพื่อใช้เป็นพลังงานทดแทน
- 6.4 การส่งเสริมสิ่งประดิษฐ์เพื่อใช้พลังงานทดแทน
- 6.5 การส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาเศรษฐกิจและระบบขนส่งอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

- 7.1 การส่งเสริมแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- 7.2 การส่งเสริมการผลิตในภาคเกษตร
- 7.3 การส่งเสริมเศรษฐกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 7.4 การส่งเสริมธุรกิจชุมชน
- 7.5 การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 7.6 การพัฒนาทักษะของแรงงาน
- 7.7 การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต
- 7.8 การพัฒนาการจัดส่งสินค้าและบริการ
- 7.9 ส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลในองค์กร
- 7.10 การพัฒนาบุคลากรการขนส่ง
- 7.11 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในระบบขนส่ง
- 7.12 การพัฒนาระบบการขนส่งสาธารณะ
- 7.13 พัฒนาระบบการขนส่งสินค้าให้ได้มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมการเกษตร

แผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

- 8.1 การแปรรูปสินค้าเกษตรกรรม
- 8.2 การพัฒนาเทคโนโลยีทางการเกษตร
- 8.3 การสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร
- 8.4 การปฏิรูประบบความปลอดภัยผลผลิตทางการเกษตร
- 8.5 การวิจัยทางเทคโนโลยีชีวภาพ
- 8.6 การปรับปรุงประสิทธิภาพของการใช้น้ำและดิน
- 8.7 การลดการใช้สารเคมีในภาคเกษตรกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การปฏิรูปการศึกษา

แผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

- 9.1 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา
- 9.2 การพัฒนาหลักสูตร
- 9.3 การพัฒนาการวัดผลประเมินผล
- 9.4 การวิจัยทางการศึกษา
- 9.5 การจัดการศึกษาทางเลือก

9.6 การปฏิรูปโครงสร้างการจัดการศึกษาและเขตพื้นที่

9.7 การจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ

9.8 การพัฒนาระบบการถ่ายโอนการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 10 การพัฒนาการเมืองและความยุติธรรม

แผนงานวิจัย/โครงการวิจัย

10.1 การส่งเสริมระบบประชาธิปไตย

10.2 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

10.3 การปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

10.4 การส่งเสริมการกระจายอำนาจ

10.5 การปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชนและชุมชน

10.6 สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน

อย่างไรก็ตามการกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยในครั้งนี้ ยังมีลักษณะเป็นยุทธศาสตร์กว้าง ๆ เพื่อให้นักวิจัยในทุกสาขาวิชาได้ เลือกยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมกับความรู้และความสนใจ แต่ข้อเสียจากการกำหนดยุทธศาสตร์ดังกล่าวก็จะทำให้ไม่เห็นผลของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เชิงเป็นประเด็นและไม่สามารถวัดผลของยุทธศาสตร์ในทางปฏิบัติได้ ซึ่งในขณะเดียวกันหากมีการกำหนดยุทธศาสตร์เชิงประเด็น อาจจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการเพื่อให้มีผู้รับผิดชอบทำงานวิจัย เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์เหล่านั้น ซึ่งต้องอาศัยการบริหารจัดการที่เข้มงวดขึ้นอีกระดับ ซึ่งในยุทธศาสตร์ปี 2552 ได้จำกัดยุทธศาสตร์ให้แคบลงและสอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการแก้ปัญหานั้น ๆ แต่ในทางปฏิบัติจำเป็นต้องหามาตรการอื่น ๆ มาช่วยในการบริหารจัดการให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่กำหนด

5. ระบบการพัฒนาโจทย์วิจัย การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย การพัฒนานักวิจัย การรายงานความก้าวหน้า การตรวจรับงานวิจัย และการบริหารจัดการงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

5.1 ระบบการพัฒนาโจทย์วิจัย

การพัฒนาโจทย์วิจัยเป็นการสังเคราะห์สถานการณ์ก่อนลงมือตัดสินใจดำเนินการวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การคิดโจทย์วิจัยที่เหมาะสม จะส่งผลทำให้ผลงานวิจัยมีคุณภาพ สามารถพบความรู้เชิงลึกและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงองค์ความรู้ด้วยกระบวนการวิจัยได้ ซึ่งปรากฏการณ์ที่ผ่านมามีการคิดโจทย์วิจัยได้ถูกละเลยจากนักวิจัยโดยเหตุผลหลายประการ ดังนี้

1) นักวิจัยมีทัศนคติต่อองค์ความรู้แบบตายตัวและไม่หาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อค้นพบโจทย์วิจัยใหม่ ปรากฏการณ์ดังกล่าวพบได้จากการพิจารณาข้อเสนอโครงการวิจัยที่ผ่านมา โดยพบว่า มีชื่อโครงการวิจัยที่ไม่แตกต่างไปจากเดิมมากนัก ทำให้แง่มุมการวิจัยไม่หลากหลาย และไม่ได้ค้นพบความรู้ใหม่

2) การคิดโจทย์ที่หาคำตอบได้ไม่ยากนัก ซึ่งเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับการออกแบบและวางแผนงานวิจัยที่ต้องการคำตอบและทราบข้อมูลในระดับพื้นฐาน ผลการวิจัยก็สามารถคาดเดาได้ เนื่องจากนักวิจัยไม่ชอบหาเหตุผลที่ซับซ้อน และไม่กล้าพอที่จะหาคำตอบใหม่ ๆ จากปรากฏการณ์นั้น ๆ

3) นักวิจัยไม่ได้ศึกษาบริบทของเรื่องนั้น ๆ ก่อนจะเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย ปรากฏการณ์นี้แสดงให้เห็นว่า มีการคิดโจทย์วิจัยที่ไม่ได้สำรวจข้อมูลพื้นฐาน หรือแง่มุมที่ต้องการศึกษาโดยละเอียด แต่คิดขึ้นบนข้อสันนิษฐาน แทนที่จะเข้าไปศึกษาบริบทของเรื่องนั้น ๆ ก่อนลงมือคิดแง่มุมที่จะศึกษา

4) การคิดโจทย์ตามความถนัดของการใช้เครื่องมือ คิดบนฐานของการใช้เครื่องมือที่นักวิจัยถนัดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวิจัยที่ต้องการใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม ด้วยข้อจำกัดของเครื่องมือจึงไม่สามารถค้นหาความรู้เชิงลึกได้ จึงจำเป็นต้องคิดโจทย์วิจัยที่สอดคล้องกับเครื่องมือที่ถนัด มากกว่าการปรับเครื่องมือให้ตรงกับเรื่องที่จะศึกษา

5) นักวิจัยขาดการสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับโจทย์วิจัยของตนเอง เพื่อให้ผู้อื่นได้วิเคราะห์แง่มุมต่าง ๆ ที่จะทำให้อาจารย์วิจัยมีความแหลมคมมากขึ้น ทำให้มุมมองที่คิดขึ้นไม่หลากหลาย ขาดการวิพากษ์ให้เห็นแง่มุมที่ไม่เคยค้นพบมาก่อน บรรยากาศของการสนทนาเกี่ยวกับโจทย์วิจัยจึงเกิดขึ้นน้อยมาก

6) ด้วยปรากฏการณ์ดังกล่าวย่อมส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการดำเนินการวิจัยโดยรวม เช่น ส่งผลต่อการตั้งชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ การกำหนดเครื่องมือ และผลการวิจัยที่ไม่ดีพอ งานวิจัยจำนวนมากจึงไม่สามารถแก้ปัญหาได้จริง

มหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงจัดให้มีกระบวนการพัฒนาโจทย์วิจัยด้วยความสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ในโครงการที่ได้ทำการศึกษาวิจัยร่วมกัน มหาวิทยาลัยจึงค่อย ๆ พัฒนาระบบการพัฒนาโจทย์วิจัย ขึ้นในลักษณะต่าง ๆ ตัวอย่างของการกำหนดให้นักวิจัยต้องมีกระบวนการคิดโจทย์วิจัย โดยศึกษาบริบทต่าง ๆ อย่างลึกซึ้งก่อนกำหนดเป็นโจทย์วิจัย ประกอบด้วยโครงการดังต่อไปนี้

1. โครงการวิจัยฐานเศรษฐกิจและทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. โครงการวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. โครงการ ABC PUS/MAX (การวิจัยเชิงพื้นที่)
4. การกำหนดเป็นข้อตกลงในการขอทุนอุดหนุนมหาวิทยาลัย ทั้งในระดับ

มหาวิทยาลัยและระดับคณะ

1. โครงการวิจัยฐานเศรษฐกิจและทุนทางวัฒนธรรม

โครงการนี้มีศาสตราจารย์สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์เป็นที่ปรึกษาโครงการ และมีนักวิจัยในสาขาต่าง ๆ เข้าร่วมโครงการประมาณ 70 คน โดยศึกษาข้อมูลด้านฐานเศรษฐกิจและทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี และใช้พื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 19 อำเภอ เป็นพื้นที่ศึกษา โดยนักวิจัย 2 คน จะรับผิดชอบ 1 อำเภอ ซึ่งข้อมูลสำคัญในการค้นหา คือ การศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องกับฐานทางเศรษฐกิจ เช่น ทรัพยากร ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รายรับ - รายจ่าย เป็นต้น ส่วนทุนทางวัฒนธรรมก็เป็นการศึกษาวัฒนธรรมในแง่มุมต่าง ๆ เช่น ความเชื่อ ศาสนา ทัศนคติต่อการมีชีวิต ภูมิปัญญาในการประกอบอาชีพ เป็นต้น

ก่อนนักวิจัยจะเขียนข้อเสนอโครงการในประเด็นที่ตนเองสนใจศึกษา จำเป็นต้องลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับบริบทหลักทั้ง 2 ส่วนอย่างละเอียด ราวกับว่าเป็นการวิจัยก่อนคิดโจทย์วิจัย จากนั้นเมื่อทราบสภาพของฐานเศรษฐกิจและทุนทางวัฒนธรรมแล้ว นักวิจัยก็สามารถคิดโจทย์วิจัยตามสิ่งที่ค้นพบจากการศึกษาบริบท โจทย์วิจัยดังกล่าวก็จะมี ความคมชัดและตรงกับสภาพของพื้นที่ และเป็นแง่มุมในสาขาวิชาของตนเอง ซึ่งมีต้นทุนความรู้เดิมเป็นฐานทุน โครงการนี้จึงเป็นตัวอย่างของการคิดโจทย์วิจัยจากการศึกษาภาคสนามก่อนคิด โจทย์วิจัย แต่เนื่องจากโครงการยังไม่เสร็จสมบูรณ์จึงไม่สามารถวัดความสำเร็จได้ ว่าโจทย์วิจัยที่เป็นผลมาจากกระบวนการดังกล่าวจะมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด

2. โครงการวิจัยการยกระดับฐานการผลิตอุตสาหกรรมเกษตรสู่การท่องเที่ยวยั่งยืนเพื่อสร้างทางเลือกใหม่แก่เกษตรกรและความมั่นคงของอุตสาหกรรมเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

โครงการนี้เป็นโครงการความร่วมมือกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย โดยดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง เป็นหัวหน้าชุดโครงการ โจทย์ของการวิจัย คิดขึ้นจากพื้นฐานศักยภาพของจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยพิจารณาว่าเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และธุรกิจท่องเที่ยวก็จัดเป็นรายได้หลักอันดับที่สองรองจากสินค้าเกษตรอย่างยางพารา และปาล์มน้ำมัน ดังนั้นควรใช้การผลิตในภาคเกษตรซึ่งเป็นรายได้หลักของประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มาผนวกกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น การดำเนินงานเบื้องต้นก่อนคิดโจทย์วิจัยในระดับพื้นที่ คือ การพิจารณาพื้นที่ทางการเกษตรหลัก ๆ ของจังหวัด เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เงาะโรงเรียน สวนสมุนไพรร การประมง สวนทุเรียน การเลี้ยงเป็ด เป็นต้น จากนั้นเป็นขั้นของการคิดโจทย์วิจัย โดยให้นักวิจัยได้ลงไปศึกษาบริบทของพื้นที่ในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อประมวลผลการศึกษาเบื้องต้นก่อนกำหนดเป็นโจทย์วิจัย เช่น ศึกษาสภาพความเป็นไปได้ของแหล่งเกษตรกรรมดังกล่าวในการจัดทำเป็นแหล่งท่องเที่ยว หรือพิจารณาศักยภาพความร่วมมือของชุมชนว่าต้องการมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการมากน้อยเพียงใด นอกจากนั้นมีการพิจารณาแง่มุมที่จะศึกษาและประมวลข้อมูลเบื้องต้นเป็นคำถาม

เพื่อการวิจัย สิ่งเหล่านี้ได้จัดทำข้อมูลอย่างละเอียดจนได้ประเด็นที่จะศึกษาและมีการกำหนดเครื่องมือและกลุ่มตัวอย่างไว้ล่วงหน้า ด้วยกระบวนการเช่นนี้ ทำให้การพัฒนาเป็นข้อเสนอโครงการวิจัยในภายหลังสามารถทำได้อย่างรัดกุมและเห็นแง่มุมที่จะศึกษาโดยมีการประเมินความเป็นไปได้รอบด้าน นักวิจัยในโครงการนี้จึงเรียนรู้กระบวนการพัฒนาโจทย์วิจัยและเห็นความสำคัญของกระบวนการดังกล่าว โดยเฉพาะประเด็นที่จะทำให้การค้นพบแง่มุมที่จะศึกษาที่มีความท้าทายและมีโอกาสสูงที่จะประสบความสำเร็จในการดำเนินการวิจัย

3. โครงการ ABC PUS/MAX

โครงการนี้เป็นโครงการความร่วมมือกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย เช่นเดียวกัน โดยมีเงื่อนไขว่าอาจารย์ต้องเป็นพี่เลี้ยงให้นักศึกษาได้ลงพื้นที่ศึกษาโดยให้อาจารย์ได้พัฒนาโจทย์วิจัยจากพื้นที่ซึ่งจะคัดเลือกพื้นที่ที่มีความหลากหลายของสภาพปัญหา เพื่อให้นักวิจัยหลายศาสตร์สามารถศึกษาในพื้นที่เดียวกันได้ มหาวิทยาลัยได้เลือกพื้นที่ที่จะศึกษา 2 ตำบล คือ เทศบาลตำบลขุนทะเล และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย โดยให้นักวิจัยได้สัมผัสกับสภาพพื้นที่ในชุมชนทั้งสอง และนัดผู้เกี่ยวข้องกับบริบทเชิงพื้นที่ฝ่ายต่างๆ พบกับนักวิจัยเพื่อพัฒนาโจทย์วิจัยในระดับพื้นที่ร่วมกัน ปรากฏว่าทั้งสองพื้นที่ได้สะท้อนปัญหาเกี่ยวกับ การเกษตร สังคม และสิ่งแวดล้อม ในการสะท้อนปัญหาของคนสำคัญในชุมชน มักมองไปที่การสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรในแง่มุมต่างๆ ซึ่งจะกลบมิติอื่นๆ ของโจทย์วิจัยไปมาก ส่วนปัญหาสังคม และสิ่งแวดล้อมมีกล่าวถึงไม่มากนัก แต่ก็พอจะเห็นภาพของปัญหาดังกล่าว ในส่วนนักวิจัยเมื่อได้รับฟังบริบทของชุมชนและสภาพปัญหาแล้ว ก็คิดตามผู้ให้ข้อมูล โดยไม่ได้วิเคราะห์ถึงเหตุผลเบื้องหลังของปรากฏการณ์ นักวิจัยส่วนใหญ่จึงมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตร การจัดการด้านการตลาด การรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคา เป็นหลัก ส่วนปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมลงไม่มีผู้สนใจพัฒนาขึ้นมาเป็นโจทย์วิจัยเพราะเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มมูลค่า

สิ่งเหล่านี้เป็นจุดอ่อนของการพัฒนาโจทย์วิจัยในโครงการนี้ สามารถแยกออกได้เป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือ ผู้ให้ข้อมูลในชุมชนและส่วนที่สอง คือ นักวิจัย เมื่อผู้ให้ข้อมูลในชุมชนจะต้องการนำเสนอระบบบริหารจัดการที่ดีของชุมชน โดยพยายามชี้ให้เห็นว่าชุมชนมีปัญหามากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีผู้นำท้องถิ่นอยู่ในที่ประชุมด้วย มักจะแสดงผลงานที่เป็นความภาคภูมิใจของชุมชน เช่น โครงการที่ราชการเข้ามาส่งเสริม ตัวอย่างการรวมกลุ่มเป็นต้น ส่วนการเสนอปัญหาก็เป็นไปในแนวทางที่จะเพิ่มมูลค่าของสินค้า และลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกร ทั้งสองชุมชนได้กล่าวถึงบริบทและสภาพปัญหาคล้าย ๆ กัน อาจจะแตกต่างกันบ้างตรงที่สภาพของพื้นที่ของตำบลคลองน้อย ที่มีสภาพเป็นพื้นที่รอยต่อระหว่างน้ำเค็มกับน้ำจืด ทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับการเพาะปลูก และเพิ่มเติมข้อมูลในส่วนของค่านิยมของชุมชนที่เปลี่ยนไปมีวัฒนธรรมแบบทุนนิยมและสังคมทันสมัยเพิ่มขึ้นทำให้เกิดการละทิ้งวัฒนธรรมเดิม แต่ก็แสดงบริบทไม่ชัดเจนว่าจะส่งผลเสียต่อชุมชนอย่างไร

ด้วยปรากฏการณ์ของฝ่ายชุมชนเองแสดงให้เห็นว่าการให้ข้อมูล เพื่อให้ นักวิจัย ได้ค้นพบโจทย์วิจัยนั้น เป็นการมองว่าโจทย์วิจัยที่เกี่ยวข้องกับมิติของการสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นหลัก และการให้ข้อมูล ก็ไม่ลึกพอที่จะหาสาเหตุของปัญหา ต่าง ๆ ได้ เป็นเพียงการอธิบายมิติของชุมชนอย่างผิวเผิน หรืออาจจะไม่พุดปัญหาที่แท้จริง หรือการเชิญผู้เกี่ยวข้องไม่ครอบคลุมกลุ่มต่าง ๆ ปัญหาเหล่านี้พบจากการสัมผัสกับสองชุมชนดังกล่าว ดังนั้นหน้าที่ของนักวิจัยต้องค้นหาโจทย์วิจัยที่เป็นรากของปัญหา มากกว่าคิดโจทย์บนพื้นฐานของความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูล

ฝ่ายที่สองคือนักวิจัย โดยตั้งใจรับฟังบริบทและปัญหาของชุมชนเพื่อพัฒนา โจทย์วิจัย เนื่องจากนักวิจัยชุดดังกล่าวเป็นนักวิจัยหน้าใหม่ เมื่อได้รับฟังว่าความต้องการของชุมชน ที่ต้องการเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตรในแง่มุมต่าง ๆ โจทย์วิจัยส่วนใหญ่ก็เอนไปในแนวทางดังกล่าว และคิดตามทฤษฎีว่า การสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรต้องทำอย่างไรบ้าง ซึ่งแท้จริงแล้วคำตอบเหล่านั้นชาวบ้านที่ทำการเกษตรมานานรู้ดีว่าจะมีแนวทางในการจัดการเรื่องนั้น ๆ อย่างไร แต่ไม่สามารถทำได้เพราะอยู่เหนือการควบคุมของเกษตรกร ประสบการณ์จากโจทย์วิจัยดังกล่าวจะถือเป็นต้นทุนอย่างดีในการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาโจทย์วิจัย สาเหตุของปัญหา การพัฒนาโจทย์ในครั้งนี้เกิดจากการจับสัญญาณของนักวิจัยไม่ลึกพอ โดยเข้าใจว่า โจทย์วิจัยจากพื้นที่เป็นเรื่องเดียวกับมุมมองของชุมชน ถ้าไม่เป็นเช่นนั้นจะไม่ตรงกับความต้องการของชุมชน ซึ่งเป็นการเข้าใจที่ไม่ลึกพอ เพราะการบอกสภาพปัญหาของชุมชนไม่สามารถนำมาตั้งเป็นโจทย์วิจัยได้ทันที นักวิจัยต้องทำการวิเคราะห์สภาพของเหตุผลที่เกี่ยวข้อง หรือแม้ผู้เกี่ยวข้องในชุมชนเองก็มองไม่เห็นว่าเป็นปัญหา ฉะนั้นหากนักวิจัยไม่สามารถพัฒนา โจทย์วิจัยให้คมชัดได้ โจทย์วิจัยก็จะไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของชุมชนแต่อย่างใด

ทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่างของการพัฒนาโจทย์วิจัยที่ไม่สำเร็จเท่าที่ควร แต่ก็เกิดการเรียนรู้ทั้งนักวิจัยและผู้บริหารจัดการงานวิจัยที่ต้องแก้ไขกันไป ภายใต้เงื่อนไขการเรียนรู้ว่า “ปัญหาที่ชุมชนเสนอ เป็นส่วนหนึ่งของความคิดเห็น แต่ไม่ใช่ทั้งหมดของโจทย์วิจัย” นักวิจัยต้องสังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ แล้วกำหนดเป็นโจทย์วิจัยจากการประมวลผลและตีความความสัมพันธ์ของความคิดเห็นต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการพัฒนาโจทย์วิจัยจากพื้นที่ยังคงต้องการพัฒนานักวิจัยให้เป็นผู้มีความสามารถในการสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนาเป็นโจทย์วิจัยที่คมชัดต่อไป

4. การกำหนดเป็นข้อตกลงในการขอรับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระดับคณะ

จากการนำเสนอข้อมูลการพัฒนาโจทย์วิจัยในโครงการต่าง ๆ ทั้ง 3 โครงการ ในตอนต้นจะเห็นได้ว่าการพัฒนาโจทย์วิจัยอย่างจริงจัง เพราะเป็นไปตามเงื่อนไขข้อบังคับของโครงการต่าง ๆ ที่บังคับว่านักวิจัยต้องมีกระบวนการพัฒนาโจทย์วิจัยก่อนเขียนข้อเสนอโครงการ ในส่วนของการขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัย จากข้อมูลจากการสังเคราะห์งานวิจัยย้อนหลัง 7 ปี (ดูรายงานว่าด้วยการสังเคราะห์โครงการวิจัย) พบว่าการ

พัฒนาโจทย์วิจัยไม่มากนัก จึงส่งผลต่อคุณภาพของโครงการดังต่อไปนี้ เช่น คำตอบของโครงการวิจัยสามารถคาดเดาได้ บางโครงการเป็นแค่การสำรวจเบื้องต้นซึ่งสามารถทำได้ในขั้นตอนของการพัฒนาโจทย์วิจัย บางโครงการขาดการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องเรื่องนั้น ๆ งานวิจัยส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ องค์ความรู้จากการวิจัยไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงระบบคิดหรือมีผลกระทบทางใดทางหนึ่ง ดังนั้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยโดยส่วนใหญ่ได้มีการพัฒนาโจทย์วิจัยก่อนพัฒนาเป็นข้อเสนอโครงการ จึงมีมาตรการในการจัดสรรทุนโดยให้มีขั้นตอนของการส่งโจทย์วิจัยเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้สนใจทั่วไปได้ซักถามแง่มุมต่าง ๆ อย่างรอบด้านก่อนลงมือเขียนข้อเสนอโครงการ โดยไม่จำกัดว่าจะเป็งานวิจัยพื้นฐานหรืองานวิจัยประยุกต์ บทเรียนจากการพัฒนาโจทย์วิจัยจากโครงการต่าง ๆ ทั้งสำเร็จและล้มเหลวก็จะเป็นบทเรียนที่ดีสำหรับการพัฒนาโจทย์วิจัยในโอกาสต่อไป

อย่างไรก็ตามข้อจำกัดของการพัฒนาโจทย์วิจัยอาจมีอยู่บ้าง เช่น 1) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาโจทย์วิจัย จำเป็นต้องมีวิธีในการอธิบายแง่มุมของการพัฒนาโจทย์วิจัยได้อย่างชัดเจนและต้องมีหลายสาขาเพื่อให้มากพอกับกับความหลากหลายของศาสตร์ เพราะมหาวิทยาลัยยังมีข้อจำกัดในเรื่องนี้ 2) ทุนและความมุ่งมั่นของนักวิจัยที่ต้องการให้งานวิจัยมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างจริงจัง สิ่งนี้อาจทำได้ยากเพราะลักษณะเฉพาะบุคคลที่แตกต่างกัน 3) การให้ข้อมูลของชุมชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่รอบด้านและลึกซึ้งจนสามารถพัฒนาเป็นโจทย์วิจัยที่ถูกต้องได้ ดังนั้นการทำหน้าที่อย่างมีคุณภาพของส่วนต่าง ๆ จะช่วยการพัฒนาโจทย์วิจัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.2 การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย

การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยเป็นการพัฒนาประเด็นวิจัยต่อเนื่องจากการได้โจทย์วิจัย การได้โจทย์วิจัยเป็นการประมวลข้อมูล เพื่อกำหนดประเด็นที่จะศึกษา แต่ในขั้นของการพัฒนาข้อเสนอโครงการถือว่าการออกแบบกระบวนการดำเนินโครงการวิจัยทั้งหมด ตั้งแต่การตั้งชื่อโครงการไปจนถึงการวิเคราะห์ข้อมูล และแสดงผลของการวิจัย ฉะนั้นแม้จะได้ประเด็นของโจทย์วิจัยที่ดี แต่หากการออกแบบการศึกษาในขั้นตอนต่าง ๆ ไม่เหมาะสม คุณภาพของงานวิจัยก็ไม่อาจบรรลุผลตามที่ควรจะเป็น การออกแบบข้อเสนอโครงการวิจัยจึงเป็นการกำหนดความสัมพันธ์ของเนื้อหา เครื่องมือ กลุ่มตัวอย่าง งบประมาณ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยอย่างเป็นระบบ ฉะนั้นการออกแบบข้อเสนอโครงการวิจัยที่ดีจะนำไปสู่ขั้นตอนการค้นคว้าที่เป็นระบบและมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง

บทเรียนที่ผ่านมานอกจากจะไม่ได้รับความสนใจในการพัฒนาโจทย์วิจัยในเบื้องต้นแล้ว การกำหนดข้อเสนอโครงการวิจัยส่วนใหญ่เป็นการออกแบบเพื่อหาคำตอบหรือผลของการวิจัยที่ไม่ยากนัก ซึ่งสามารถคาดเดาผลการวิจัยได้ นอกจากนั้นความเป็นเอกภาพของข้อเสนอโครงการวิจัยตั้งแต่ชื่อโครงการ จนถึงผลการวิจัย มีโครงการวิจัยไม่น้อยที่ออกแบบกระบวนการทั้งหมดไม่สัมพันธ์กัน เช่น ชื่อโครงการ วัตถุประสงค์ เครื่องมือ และผลการวิจัย ไม่มีความ

สอดคล้องกัน ซึ่งมีปัญหา หลายประการที่ทำให้ข้อเสนอโครงการและกระบวนการวิจัยทั้งโครงการไม่ดีพอ จึงส่งผลต่อคุณภาพขององค์ความรู้ที่เกิดจากการวิจัยที่ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงใดๆ ข้อบกพร่องที่พบจากการออกแบบข้อเสนอโครงการวิจัยที่ผ่านมามีดังต่อไปนี้

1) นักวิจัยมุ่งเน้นการออกแบบข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อตอบปัญหาที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน และคำนึงถึงกระบวนการของการค้นหาคำตอบที่ไม่ยากนัก ใช้เวลาไม่นาน สิ่งนี้พบมากในการออกแบบข้อเสนอโครงการวิจัย ซึ่งผลที่ตามมาจากปรากฏการณ์ดังกล่าว ทำให้ผลการวิจัยไม่ลึกซึ้งพอที่จะเห็นกระบวนการของความสัมพันธ์ของเหตุและผลในเชิงลึกได้ ผลการวิจัยจึงไม่สามารถนำไปแก้ปัญหาได้จริง การดำเนินงานวิจัยจึงเกิดขึ้นในลักษณะที่ ซ้ำไปซ้ำมาในคำตอบที่เป็นปลายเหตุของปัญหา ผลการวิจัยได้แต่ปรากฏการณ์ของความเห็นมากกว่าพบเหตุผลของปรากฏการณ์ที่อยู่หลังความเห็นเหล่านั้น

2) งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นข้อเสนอโครงการที่เน้นงานวิจัยเชิงประยุกต์ โดยมีลักษณะของการสอบถามข้อมูลจากสถานการณ์ต่างๆ ผลของการวิจัย หรือองค์ความรู้จากการวิจัยจึงเป็นความรู้ที่ตัดตอนเอาเฉพาะประเด็นความเห็นเรื่องนั้น ๆ การออกแบบงานวิจัยโดยมีโลกทัศน์ในลักษณะดังกล่าวทำให้ได้คำตอบที่เป็นความเห็นชั่วคราว หากการออกแบบโครงการวิจัยประเภทนี้มีมาก องค์ความรู้ เชิงลึกที่ได้จากการวิจัยก็มีน้อย และมีแต่ผลงานที่แสดงความคิดเห็น เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งจะสอดคล้องกับข้อแรก ที่นักวิจัยเน้นการออกแบบโครงการที่คาดว่าจะมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานน้อย

3) นักวิจัยสนใจที่ใช้เครื่องมือที่ตนเองถนัดและใช้อย่าง มากกว่าการออกแบบข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับประเด็นที่ต้องศึกษา กล่าวคือ ชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ และกลุ่มตัวอย่าง ย่อมมีส่วนในการกำหนดเครื่องมือ ในการเก็บข้อมูลอย่างหลากหลาย งานวิจัยบางเรื่องอาจใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลหลายอย่าง แต่ปรากฏการณ์ที่ผ่านมา นักวิจัยมุ่งเน้นที่เครื่องมือโดยเฉพาะแบบสอบถาม ซึ่งนิยมใช้กันมาก ฉะนั้นไม่ว่าการออกแบบข้อเสนอโครงการวิจัยจะศึกษาประเด็นใดเครื่องมือที่ใช้ก็ยังคงเดิม ปัญหานี้ส่งผลต่อข้อค้นพบที่เป็นไปในทำนองของการแสดงความคิดเห็นเป็นหลัก และสามารถไของค์ความรู้ดังกล่าวได้ เพียงระยะสั้น ๆ สถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการออกแบบข้อเสนอโครงการวิจัย ในส่วนของเครื่องมือที่ทำการศึกษา ยังไม่สามารถเปลี่ยนแปลงการใช้เครื่องมือให้หลากหลายตามธรรมชาติของเนื้อหาที่จะศึกษา หรือใช้เครื่องมือหลายอย่างประกอบกัน เพื่อมุ่งเน้นการค้นหาคำความรู้ที่มีคุณภาพสูงสุด ส่วนประเด็นที่เป็นข้อจำกัดของนักวิจัยที่พอใจในการใช้เครื่องมือแบบดังกล่าวอาจเกิดจากปัญหาหลายประการเช่น 1) ต้องการความรู้แะระดับของความคิดเห็น 2) มีเวลาในการเก็บข้อมูลจำกัด 3) กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมาก และ 4) ไม่มีทักษะในการใช้เครื่องมือชนิดอื่น

4) ความไม่มีเอกภาพของข้อเสนอโครงการวิจัย ทั้งในแง่ของการกำหนดชื่อโครงการไม่ตรงกับประเด็นที่ต้องการศึกษา การกำหนดวัตถุประสงค์ไม่สอดคล้องกับชื่อโครงการ และไม่ชัดเจนในการตรวจวัดวัตถุประสงค์ การใช้เครื่องมือไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และการแสดงผลการวิจัยที่มีลักษณะเป็นคำตอบกว้าง ๆ และพิสูจน์วัตถุประสงค์ไม่ครบทุกข้อที่ตามกำหนดไว้ ปัญหาเหล่านี้เกิดจากความรู้และทักษะในการดำเนินงานวิจัยที่มีอยู่อย่างจำกัด และขาดการสนใจในรายละเอียดของการออกแบบข้อเสนอโครงการในเบื้องต้น

5) การขาดผู้วิพากษ์ ข้อเสนอโครงการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีความแหลมคม และให้ข้อเสนอแนะได้อย่างชัดเจน จนทำให้นักวิจัยสามารถแก้ไขปรับปรุงข้อเสนอโครงการให้มีประสิทธิภาพได้ ผู้วิพากษ์ข้อเสนอโครงการวิจัยที่มีคุณภาพ จึงนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินโครงการวิจัยที่มีประสิทธิภาพด้วย เนื่องจากประสิทธิภาพในการดำเนินการวิจัยของมหาวิทยาลัย อยู่ในขั้นของการพัฒนาคุณภาพ จึงขาดผู้เชี่ยวชาญที่จะให้ทัศนะมุมมองที่คมชัด ในการออกแบบข้อเสนอโครงการ และทิศทางของการศึกษาวิจัยที่ลุ่มลึกในศาสตร์ต่าง ๆ ปัญหาที่ถูกแก้ไขโดยการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกหรือสังกัดอยู่ในมหาวิทยาลัยเครือข่าย เพื่อช่วยกันวิพากษ์ข้อเสนอโครงการให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ยังมีความรู้เรื่องโลกทัศน์ของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีทัศนะในเรื่องนั้น ๆ หลายระดับ ตั้งแต่พื้นฐานจนถึงความคิดขั้นสูง และในขณะเดียวกันต้นทุนของนักวิจัยก็มีปัญหาในการต่อเชื่อมความรู้กับผู้ทรงคุณวุฒิเช่นกัน ปัญหานี้จึงมีปัญหาแทรกซ้อนอยู่เสมอ

6) ข้อเสนอโครงการส่วนใหญ่ไม่ได้คิดขึ้นจากปัญหาของพื้นที่อย่างแท้จริง และคนในพื้นที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการออกแบบข้อเสนอโครงการวิจัย ปัญหานี้จะพบมากในงานวิจัยสาขาต่าง ๆ จากข้อมูลของการสังเคราะห์งานวิจัยของมหาวิทยาลัยพบว่า ประมาณ 50% ของโครงการวิจัยทั้งหมด (ในระยะเวลา 7 ปี 2545-2551) เป็นโครงการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น แต่ก็ม้งานวิจัยไม่มากนักที่ให้คนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดข้อเสนอโครงการวิจัยหรือเป็นผู้ร่วมวิจัยในโครงการนั้น ๆ ด้วย และข้อมูลที่พบต่อมาก็คือ งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นส่วนใหญ่มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า ซึ่งแท้จริงแล้วการศึกษาวิจัยท้องถิ่นมีมิติที่เป็นปัญหาของท้องถิ่นมากมาย ข้อเสนอโครงการที่เกี่ยวกับศาสตร์ทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ยังมีจำนวนจำกัด ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องปรับปรุงข้อเสนอโครงการวิจัยในโอกาสต่อไป ให้ตรงกับสภาพของปัญหาในท้องถิ่นระดับลึกหรือวิจัยแล้ว สามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงในแง่มุมต่าง ๆ ได้ และต้องให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการวิจัยอย่างแท้จริง

ปัญหานี้อาจต้องแก้ไข 2 ลักษณะ คือ 1) ทัศนคติของนักวิจัยต่อปัญหาของท้องถิ่น โดยทำให้นักวิจัยสนใจปัญหาหรือโจทย์วิจัยนี้เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นมากขึ้น ซึ่งเงื่อนไขนี้อาจต้องพัฒนาทักษะการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพหรือทักษะการวิจัยชุมชนเพิ่มเติม เพราะธรรมชาติของนักวิจัยส่วนใหญ่ยังขาดทักษะดังกล่าว 2) การบริหารจัดการในระดับนโยบายมหาวิทยาลัยที่เปิด

โอกาสและให้เวลานักวิจัยสามารถเข้าไปทำงานในชุมชนได้มากพอสมควรไม่ติดขัดกับงานสอนหรืองานอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัย เว้นไขทั้ง 2 ประเด็นที่กล่าวมาหากพัฒนาได้ก็จะแก้ไขปัญหาการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยโดยชุมชนมีส่วนร่วมได้

ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นการแสดงให้เห็นบริบทเดิมเกี่ยวกับข้อเสนอโครงการวิจัยที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวและพยายามแก้ไข ด้วยมาตรการต่าง ๆ ตัวอย่างของการพัฒนาระบบการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย ที่ได้ดำเนินการผ่านทุนวิจัยประเภทต่าง ๆ ทั้งทุนวิจัยภายในและภายนอก โดยมีกรณีตัวอย่างดังนี้

1. การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยทุนวิจัยเพื่อรับทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน
2. การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยทุนวิจัยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาภาคใต้ตอนบน (สกอ.)
3. การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยทุนวิจัยจากงบประมาณรายได้ของมหาวิทยาลัย
4. การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยที่ร่วมมือกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

1. การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยทุนวิจัยเพื่อขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน

เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กำหนดให้หน่วยงานที่ขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยประจำปี ต้องดำเนินการตรวจสอบคุณภาพงานวิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยจนถึงขั้นตอนของการตรวจรับงานวิจัย มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย เริ่มต้นจากการประชาสัมพันธ์ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ เพื่อให้ให้นักวิจัยได้เขียนข้อเสนอโครงการให้อยู่กรอบที่กำหนด และในขณะเดียวกันก็ให้พิจารณายุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัยประกอบกัน จากนั้นเมื่อนักวิจัยได้เขียนข้อเสนอโครงการตามประเด็นที่ตนเองต้องการศึกษา มหาวิทยาลัยได้ทำการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อวิพากษ์แก้ไขปรับปรุงข้อเสนอโครงการวิจัย โดยแยกผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตามสาขาวิชา ซึ่งข้อเสนอโครงการ 1 เรื่องมีผู้ทรงคุณวุฒิ 2 คน เพื่อวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะ โดยให้นักวิจัยนำเสนอด้วยวาจาต่อผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการวิพากษ์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จากนั้นก็ต้องแก้ไขปรับปรุงข้อเสนอโครงการวิจัยตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่คอยบันทึกข้อเสนอแนะต่าง ๆ และรวบรวมให้นักวิจัย กระบวนการดังกล่าวเห็นได้ชัดว่าข้อเสนอโครงการวิจัยได้ถูกวิพากษ์ ถูกตั้งคำถามและนักวิจัยก็ได้ปรับปรุงแก้ไขในประเด็นต่าง ๆ ให้ชัดเจนขึ้น

อย่างไรก็ตามในกระบวนการวิพากษ์ข้อเสนอโครงการวิจัย สำหรับมหาวิทยาลัยใหม่อย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีก็อาจมีข้อจำกัดในเรื่องของการจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิให้ตรงสาขาวิชาที่นักวิจัยได้นำเสนอ ปัญหานี้ก็ต้องแก้ไขโดยการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยใกล้เคียงในพื้นที่ นอกจากเรื่องของผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะสาขาแล้วยังมีปัญหาเรื่องของการให้ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่าน เพราะระดับของเนื้อหาที่ให้ข้อเสนอแนะมีคุณภาพไม่เท่าเทียมกัน หรือการให้ข้อเสนอแนะที่ไม่ลงรายละเอียดมากนัก ดังนั้นเงื่อนไขของการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ยังมีปัญหาปลีกย่อยที่ทำให้ผู้ที่ดูแลระบบบริการจัดการงานวิจัย ต้องแก้ไขคุณภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ ให้มีมาตรฐานในระดับสูงต่อไป ฉะนั้นการที่มีผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ข้อเสนอแนะก็เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการดำเนินโครงการวิจัยที่ดี ซึ่งยังมีตัวแปรอื่น ๆ อีกมากมายที่จะทำให้การดำเนินโครงการวิจัยประสบความสำเร็จและมีคุณภาพดี

คุณภาพของข้อเสนอโครงการวิจัยในการขอทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดินหลังจากที่นักวิจัยได้แก้ไขแล้วก็จะนำมาสู่การจัดอันดับคุณภาพของข้อเสนอโครงการวิจัย ตั้งแต่อันดับต้นจนถึงสุดท้าย เพราะข้อเสนอโครงการวิจัยมีจำนวนมากกว่าทุนวิจัยที่ได้ในแต่ละปี ฉะนั้นข้อเสนอโครงการวิจัยสำหรับทุนนี้จึงมีการคำนึงถึงคุณภาพมากกว่าทุนวิจัยอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยดำเนินการ

2. การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย เพื่อขอรับทุนวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาภาคใต้ตอนบน

สำหรับทุนนี้มีลักษณะที่พิเศษกว่าแหล่งทุนอื่นอยู่ 3 ประการ โดยกำหนดไว้ในเงื่อนไขของการขอทุนอุดหนุน คือ 1) ต้องถ่ายทอดเทคโนโลยีซึ่งเป็นผลจากการวิจัยสู่ชุมชน 2) ต้องมีเอกสารหลักฐานจากชุมชนที่นักวิจัยทำการศึกษาวิจัย เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวิจัย 3) ต้องนำเสนอเอกสารเชิงหลักการหรือโจทย์วิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้วิพากษ์ก่อนพัฒนาเป็นข้อเสนอโครงการวิจัย ด้วยมาตรการดังกล่าวที่กำหนดขึ้นทั้ง 3 ประการ แสดงให้เห็นว่า มีขั้นตอนของการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยอย่างละเอียด เพื่อให้โครงการวิจัยในระดับต้นทางมีคุณภาพและจะส่งผลต่อคุณภาพของงานวิจัยในภายหลัง และข้อกำหนดที่เน้นเป็นพิเศษว่าต้องมีเอกสารรับรองจากชุมชนที่นักวิจัยเข้าไปศึกษา เป็นการบังคับให้นักวิจัยต้องทำงานวิจัยโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม ส่วนการกำหนดให้ต้องถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยก็เป็นการทำให้งานวิจัยได้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ข้อเสนอโครงการที่นักวิจัยเสนอในแหล่งทุนที่มีลักษณะที่เป็นการวิจัยเพื่อตอบสนองหรือแก้ปัญหาในระดับพื้นที่เป็นส่วนใหญ่ นักวิจัยของมหาวิทยาลัยที่ได้ส่งข้อเสนอโครงการวิจัยและผ่านกระบวนการพัฒนาโจทย์ พัฒนาข้อเสนอโครงการ โดยการนำเสนอด้วยวาจาและได้รับการวิพากษ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ก็จะได้รับทักษะในการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยเป็นอย่างดี

3. การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนอุดหนุนจากงบประมาณของมหาวิทยาลัย

สำหรับแหล่งทุนนี้เป็นทุนภายในของมหาวิทยาลัย ซึ่งตั้งแต่ปี 2549 เป็นต้นมาได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ทุนวิจัยส่วนกลางของมหาวิทยาลัย และทุนวิจัยในระดับคณะสาขาที่ต้องจัดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท เป็นผลมาจากการศึกษาข้อมูลประเภทของงานวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คืองานวิจัยประยุกต์ และงานวิจัยพื้นฐาน ปรากฏว่าตลอดระยะเวลาที่ดำเนินงานวิจัย งานวิจัยส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยมีงานวิจัยประยุกต์เป็นจำนวนมาก และขาดงานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้างความลุ่มลึกในศาสตร์ต่าง ๆ ฉะนั้นจึงกำหนดให้งานวิจัยในระดับคณะต้องเสนอข้อเสนอโครงการวิจัยประเภทวิจัยพื้นฐาน ดังนั้นเมื่อทุนวิจัยแยกออกเป็น 2 ส่วน นักวิจัยที่จะศึกษาวิจัยในประเภทใดก็สามารถขอได้ตามความสนใจ แต่จากการใช้มาตรการดังกล่าว ก็ทำให้เกิดปรากฏการณ์ที่ควรพิจารณาคือ นักวิจัยส่วนใหญ่ก็ยังเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยประเภทวิจัยประยุกต์ แต่พอใจที่จะขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยจากระดับคณะ เหตุผลที่อธิบายปรากฏการณ์นี้มี 2 ประการ คือ

1) นักวิจัยส่วนใหญ่จะขอทุนจากแหล่งทุนจากแหล่งทุนในระดับคณะ เพราะเห็นว่ากระบวนการและขั้นตอนต่างๆ ในการดำเนินงานไม่ยุ่งยาก และคิดว่าตนเองเป็นนักวิจัยหน้าใหม่ ควรเริ่มต้นจากแหล่งทุนในคณะ

2) สาเหตุที่ข้อเสนอโครงการส่วนใหญ่ยังเป็นงานวิจัยประยุกต์เช่นเดิมก็เพราะว่า ศาสตร์ส่วนใหญ่ที่ใช้สอนในมหาวิทยาลัยล้วนแล้วแต่เป็นศาสตร์ประยุกต์ เมื่อดำเนินงานวิจัยต้องเป็นไปตามทักษะและความรู้ของผู้วิจัย นักวิจัยส่วนใหญ่จึงถนัดที่จะเสนอโครงการที่เป็นวิจัยประยุกต์ต่อไป

สำหรับข้อกำหนดในการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยสำหรับแหล่งทุนดังกล่าว กำหนดให้มีการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย 2 ระดับ คือ ระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะ โดยในระดับคณะให้คณะดำเนินการบริหารจัดการเอง สำหรับระดับมหาวิทยาลัยมีการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ ได้ให้ข้อเสนอแนะนักวิจัยต้องนำเสนอข้อเสนอโครงการวิจัยด้วยวาจา และตอบข้อซักถามต่าง ๆ ของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อปรับปรุงแก้ไข ส่วนการบริหารจัดการของคณะขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารจัดการให้ข้อเสนอโครงการวิจัยมีคุณภาพมหาวิทยาลัยได้ให้เพียงนโยบายว่าต้องพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยให้มีคุณภาพ ก่อนให้ทุนอุดหนุนและขอรายงานผลการพิจารณาข้อเสนอโครงการวิจัยจากคณะต่างๆ เพื่ออนุมัติทุนอุดหนุนการวิจัยต่อไป

ผลจากการกำหนดนโยบายโดยแยกออกเป็น 2 ระดับ เพื่อให้คณะได้บริหารจัดการคุณภาพข้อเสนอโครงการวิจัยโดยคณะปรากฏว่า ผลของการดำเนินการอาจต้องเพิ่มมาตรการในการให้ความรู้แก่การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยในระดับคณะให้เข้มข้นยิ่งขึ้น เพราะจากการพัฒนาโครงการวิจัยในภาพรวมก็พบว่าคุณภาพของส่วนต่างๆ ในข้อเสนอโครง

การวิจัยยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ทั้งความแปลกใหม่ของโครงการ วัตถุประสงค์ กลุ่มตัวอย่าง และที่สำคัญเครื่องมือสำหรับการวิจัยยังคงสภาพเดิม คือถนัดในการใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม เพื่อสอบถามความคิดเห็น ซึ่งโดยทั่วไปสำหรับงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องใช้เครื่องมือการวิจัยประเภทอื่นๆ ประกอบกัน เช่น การสัมภาษณ์ การจัดเวทีชาวบ้าน เพื่อให้กลุ่มต่างๆ ได้แสดงความคิดเห็นเพราะฉะนั้นต้องทำการแก้ไขโดยให้ความรู้แก่ผู้ที่รับผิดชอบดูแลพัฒนาข้อเสนอโครงการในระดับคณะให้มีการเข้มงวดต่อคุณภาพของข้อเสนอโครงการวิจัยเพิ่มขึ้น และให้ถือว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญ เพราะนักวิจัยส่วนใหญ่มุ่งที่จะขอทุนอุดหนุนการวิจัยในระดับคณะเป็นหลัก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยสำหรับทุนอุดหนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัย ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระดับคณะได้มีการพัฒนาการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแก้ไขปรับปรุงเช่นเดียวกับแหล่งทุนอื่นๆ แต่จำเป็นต้องเข้มงวดในการบริหารจัดการในระดับคณะให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

4. การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย ที่ร่วมมือกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิของ สกว.หลายโครงการ เช่น โครงการพัฒนาอาชีพทางเลือกและการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง โครงการการยกระดับฐานการผลิตอุตสาหกรรมเกษตรสู่การท่องเที่ยวยั่งยืน โครงการ ABC PUS/MAX รวมทั้งการขอความร่วมมือให้ผู้ทรงคุณวุฒิจาก สกว. มาให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย โครงการวิจัยที่ร่วมมือกับ สกว. ในโครงการต่าง ๆ นักวิจัยของมหาวิทยาลัยก็ได้รับการพัฒนาตั้งแต่การวิพากษ์โจทย์วิจัย การพัฒนาข้อเสนอโครงการ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในขั้นตอนต่าง ๆ ของโครงการวิจัย ซึ่งทำให้นักวิจัยที่เข้าร่วมในโครงการได้รับความรู้ในการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยเป็นอย่างดี

ดังนั้นจากตัวอย่างของโครงการวิจัยจากแหล่งทุนต่าง ๆ ได้แสดงให้เห็นว่า การทำงานร่วมกันกับแหล่งทุนภายนอก และข้อกำหนดสำหรับการรับทุนอุดหนุนการวิจัยจากทุนภายในของมหาวิทยาลัย มีมาตรการในการกำหนดให้มีการพัฒนาข้อเสนอโครงการในทุนวิจัยทุกประเภท จึงทำให้คุณภาพโดยรวมของข้อเสนอโครงการได้รับการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ แต่ก็ยังมีอุปสรรคที่ต้องแก้ไขกันไป คือการให้ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงไปตรงมาและแหลมคม ประกอบกับความรู้และทัศนะของนักวิจัยที่จะแสดงลักษณะของความมุ่งมั่นที่จะค้นหาความรู้และสนใจในประเด็นปัญหาที่ทำให้ผลการวิจัยสามารถมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่องค์ความรู้ที่ดีกว่าเดิม

5.3 ระบบการพัฒนานักวิจัย

การพัฒนานักวิจัยเริ่มต้นขึ้นบ้างราวปี 2545 ซึ่งสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับสภาสถาบันราชภัฏ โดยให้สถาบันราชภัฏต่าง ๆ ได้ส่งข้อเสนอโครงการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาสินค้าชุมชน ซึ่งในครั้งนั้นนักวิจัยจากสถาบันราชภัฏต่าง ๆ ก็ได้มีส่วนร่วมในการรับทุนอุดหนุนการวิจัยดังกล่าว และโครงการดังกล่าวก็ได้มีการพัฒนาทักษะการวิจัย ทั้งพัฒนาคุณภาพข้อเสนอโครงการและเทคนิคการเก็บข้อมูล ซึ่งกระบวนการดังกล่าวถือเป็นการเริ่มต้นที่ดีสำหรับการทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชน และเป็นไปตามปรัชญาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นักวิจัยที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าวก็จะมีทักษะในการทำงานวิจัยร่วมกับชุมชนเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับนักวิจัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งหมดในปัจจุบันก็นับว่านักวิจัยชุมชนที่ได้รับการพัฒนาในครั้งนั้นยังมีจำนวนน้อยมาก และปัญหาใหญ่ของโครงการวิจัยส่วนใหญ่ในปัจจุบันคือขาดการมีส่วนร่วมจากชุมชนในขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินงานวิจัย

สำหรับหน้าที่ในการพัฒนานักวิจัยของมหาวิทยาลัย มีหน่วยงานรับผิดชอบอยู่ 2 ส่วน คือ สถาบันวิจัยและพัฒนา และคณะต่าง ๆ ที่มีนักวิจัยในสังกัด หน่วยงานเหล่านั้นก็มีอิสระในการพัฒนานักวิจัยของตนเอง สำหรับสถาบันวิจัยและพัฒนา มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการพัฒนานักวิจัยทุกระดับในมหาวิทยาลัย โดยพื้นฐานความเชื่อว่ามีจำเป็นต้องพัฒนานักวิจัยให้มีคุณภาพ เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย โครงการพัฒนานักวิจัยจึงเป็นงานประจำปีที่ปรากฏอยู่ในแผนการดำเนินงานของสถาบันวิจัยและพัฒนา ซึ่งที่มาของแผนงานก็เกิดจากการค้นพบข้อบกพร่องของการดำเนินงานวิจัยในระยะที่ผ่านมา ทั้งนี้พอจะประมวลสิ่งที่ควรพัฒนานักวิจัยของมหาวิทยาลัยได้ดังนี้

1) ต้องพัฒนาทักษะที่ถูกต้องต่อการค้นคว้าวิจัยหมายถึงทำให้นักวิจัยตระหนักว่า การวิจัย คือ การค้นหาความจริงที่ดีกว่าเดิม และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ถูกต้องมากกว่าการทำงานวิจัยให้เพียงมีชื่อว่าเป็นนักวิจัย ซึ่งผลของการศึกษาค้นคว้าในทักษะที่ต่างกันจะมีผลการวิจัยแตกต่างกันอย่างมาก

2) พัฒนาโจทย์วิจัยให้ลุ่มลึกกว่าเดิมและเป็นเรื่องใหม่ ๆ ที่ท้าทายความสามารถ มากกว่าคิดเรื่องที่สามารถคาดเดาคำตอบได้หรือเป็นความรู้พื้นฐานที่รับรู้กันโดยทั่วไป

3) การใช้เครื่องมือสำหรับการวิจัยก็ควรสนใจชื่อโครงการและวัตถุประสงค์เป็นเกณฑ์ในการใช้เครื่องมือให้ตรงกับเรื่องที่จะศึกษา มากกว่าเน้นเครื่องมือที่ตนเองถนัด และใช้เครื่องมือเป็นการกำหนดผลการวิจัย

4) พัฒนาทักษะการทำงานวิจัยกับชุมชนให้มากขึ้น ทั้งกระบวนการมีส่วนร่วม และทักษะในการค้นหาข้อมูลจากการให้ข้อมูลของชุมชน ตลอดจนการปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อได้ข้อมูลในเชิงลึก

5) ควรมีการพัฒนาทักษะการเขียนรายงานการวิจัยและการเขียนบทความทางวิชาการให้มีทักษะเพิ่มขึ้น ทั้งการเรียบเรียงประเด็นเพื่อบรรยายความรู้ที่ค้นพบ การเขียนเพื่อนำเสนอความรู้สำหรับสื่อสารแก่ผู้อ่าน

6) ควรมีการวางแผนการใช้ประโยชน์จากการวิจัยตั้งแต่เบื้องต้นว่า ผลการวิจัยที่ค้นพบจะให้ประโยชน์ในแง่มุมใด ทั้งในทางอ้อมและทางตรง ไม่เช่นนั้นงานวิจัยจะมีประโยชน์น้อยมาก และควรพิจารณาว่าประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ในทางที่ดีขึ้นอย่างไร

ปัญหาของนักวิจัยที่นำเสนอดังกล่าว ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะนักวิจัยหน้าใหม่เท่านั้น แต่เป็นปัญหาของการดำเนินงานวิจัยทั้งระบบ แม้ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัยมานานก็มีข้อบกพร่องเช่นเดียวกัน ฉะนั้นการพัฒนานักวิจัยก็ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องจนกว่านักวิจัย จะเกิดทักษะที่ดีจนสามารถค้นพบความรู้ใหม่ ๆ และนำมาใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตในแง่มุมต่าง ๆ ได้จริง

มหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงหน้าที่ในการพัฒนานักวิจัยอยู่เสมอ เห็นได้จากโครงการพัฒนานักวิจัยที่ปรากฏในแผนงานวิจัยตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมา แม้กระนั้นทุกวันนี้ แผนงานดังกล่าวยังคงอยู่และปรับปรุงให้สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นที่นักวิจัยต้องได้รับ ซึ่งสามารถแบ่งกิจกรรมที่จัดให้เพื่อการพัฒนา นักวิจัยได้ดังนี้

1. กิจกรรมการพัฒนาโลกทัศน์ทางการวิจัยในมิติของฐานเศรษฐกิจและทุนทางวัฒนธรรม
2. การพัฒนานักวิจัยที่ขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณของมหาวิทยาลัย
3. พัฒนานักวิจัยโดยการอบรมเทคนิคการดำเนินโครงการวิจัยให้มีคุณภาพ
4. พัฒนาทักษะการนำเสนอผลการวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการ

1. กิจกรรมการพัฒนาโลกทัศน์ทางการวิจัยในมิติของฐานเศรษฐกิจและทุนทางวัฒนธรรม

โครงการนี้เป็นการพัฒนานักวิจัยโดยใช้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นพื้นที่ของการศึกษา และศึกษาข้อมูลจากพื้นที่ใน 2 ประเด็น คือ 1) ฐานทางเศรษฐกิจ 2) ทุนทางวัฒนธรรม โดยมีนักวิจัยที่เข้ารับการพัฒนางาน 70 คน และแบ่งความรับผิดชอบในระดับพื้นที่โดยให้นักวิจัย 2 คนรับผิดชอบพื้นที่ 1 อำเภอ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ทั้งหมด 19 อำเภอ นักวิจัยที่เข้าร่วมในโครงการนี้ไม่ได้จำกัดสาขาวิชาที่สังกัดอยู่ เพราะเชื่อว่าข้อมูลในพื้นที่สามารถศึกษาในลักษณะของสาขาวิชาต่าง ๆ ได้ และในขณะเดียวกันก็จะเป็นการบูรณาการความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

จุดประสงค์ของการวิจัยในโครงการดังกล่าวคือ ต้องการพัฒนานักวิจัยให้ศึกษาบริบทของชุมชนและสามารถคิดโจทย์วิจัยได้จากการศึกษาพื้นที่จริง กระบวนการบริหารจัดการเพื่อพัฒนานักวิจัยในโครงการนี้ประกอบด้วย การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำงานวิจัยในชุมชนในด้านต่าง ๆ เช่น ทำงานร่วมกับชุมชน เทคนิคการเก็บข้อมูล การใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล การสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ และให้นักวิจัยได้ทดลองลงพื้นที่ เพื่อทำความเข้าใจกับงานวิจัยที่ต้องอาศัยพื้นที่เป็นฐานในการคิดโจทย์วิจัย

โครงการนี้ได้มีตารางในการพัฒนานักวิจัยอย่างชัดเจนโดยกำหนดไว้ว่า ในหนึ่งเดือนจะมีผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายเกี่ยวกับมิติของการวิจัยทางฐานเศรษฐกิจและทุนทางวัฒนธรรมทุกเดือน เดือนละ 1 ครั้ง โดยมีศาสตราจารย์สุริวงค์ พงศ์ไพบูลย์ เป็นผู้บรรยายหลัก และสลับกับผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ โดยแบ่งผู้ทรงคุณวุฒิออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสังคมวัฒนธรรม และกลุ่มปราชญ์ชาวบ้าน ซึ่งการบรรยายของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละครั้ง สิ่งที่นักวิจัยจะได้รับ เพื่อพัฒนาโลกทัศน์ของตนเอง คือ การให้มุมมองของหลากหลายกลุ่มลึกในแง่มุมของการวิจัยทางฐานเศรษฐกิจ และทุนทางวัฒนธรรม

อย่างไรก็ตามจากการสังเกตพัฒนาการของนักวิจัย พบว่า มิติของฐานเศรษฐกิจและทุนทางวัฒนธรรม เมื่อเทียบกับทัศนะเดิมของนักวิจัยแล้ว เรื่องเหล่านี้ยังห่างไกลจากความสนใจเดิม และเป็นการทำงานวิจัยที่ยาก เมื่อเปรียบเทียบกับกระทำการวิจัยแบบอื่น ๆ แม้จะเป็นนักวิจัยจากสาขาเศรษฐกิจและสังคม เพราะเป็นงานที่ใช้เวลาส่วนใหญ่ในภาคสนาม และต้องมีทักษะในการตีความข้อมูลที่ลึกซึ้ง และมีตัวแปรมากมายที่ใช้ประกอบในการตีความ การพัฒนานักวิจัยในโครงการนี้จึงมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป และค่อย ๆ ปรับทัศนะมุมมองของนักวิจัยให้มีความใกล้ชิดกับชุมชนมากขึ้น และเน้นมิติของการปฏิสัมพันธ์กับชาวบ้านผู้ให้ข้อมูลอย่างมาก ซึ่งหากพิจารณาจากต้นทุนงานวิจัยเดิมของมหาวิทยาลัยแล้ว จะพบว่าในอดีตการดำเนินการวิจัยในทำนองนี้มีน้อยมาก ปัจจุบันโครงการนี้อยู่ระหว่างการดำเนินงานยังไม่ได้ประเมินผลว่า นักวิจัยมีการพัฒนาทักษะการวิจัยในเชิงพื้นที่มากน้อยเพียงใด ซึ่งโครงการนี้ก็จัดว่าเป็นกระบวนการพัฒนานักวิจัยอย่างหนึ่งที่มหาวิทยาลัยพยายามพัฒนานักวิจัยให้ทำงานวิจัยเชิงลึกในพื้นที่รับผิดชอบ

2. การพัฒนานักวิจัยที่ขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณของมหาวิทยาลัย

สำหรับการให้ทุนอุดหนุนการวิจัยแก่นักวิจัยในแหล่งทุนต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยมีส่วนในการบริหารจัดการคุณภาพของการวิจัย การให้ทุนของแหล่งทุนเหล่านั้นต้องมีเงื่อนไขในการพัฒนานักวิจัยในการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้นนักวิจัยที่ขอรับทุนวิจัยจะได้รับการพัฒนาโดยการนำเสนอข้อมูลต่อผู้ทรงคุณวุฒิ และรับฟังการวิพากษ์เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพต่อไป โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาจะจัดสรรงบประมาณสำหรับพัฒนานักวิจัย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการทุกปี คือ การพิจารณาข้อเสนอโครงการ การรายงาน

ความก้าวหน้า การตรวจรับโครงการ ซึ่งทั้ง 3 ขั้นตอนนี้นักวิจัยจะได้รับการพัฒนาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจากสถานการณ์จริง คือการให้ข้อเสนอแนะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันทุกขั้นตอน ฉะนั้นนักวิจัยที่ดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่องในแหล่งทุนต่าง ๆ ก็จะได้การพัฒนาจากเงื่อนไขของการรับทุนวิจัยตามที่กำหนดไว้ในระบบการบริหารจัดการคุณภาพ ลักษณะของการพัฒนาในเงื่อนไขนี้ เป็นการปรับปรุงกระบวนการออกแบบข้อเสนอโครงการวิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ และพัฒนาทักษะการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งกว่าจะเสร็จสิ้นโครงการวิจัย แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาการวิจัยด้วยกระบวนการดังกล่าว อาจต้องปรับปรุงในขั้นตอนต่าง ๆ มีคุณภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะความสามารถของผู้ทรงคุณวุฒิและความตั้งใจจริงที่จะค้นหาความรู้ของนักวิจัย ถ้าสองส่วนที่ทำงานไม่ได้ดี กระบวนการพัฒนานักวิจัยด้วยวิธีนี้ก็เลยมีความหมายมากนัก

นอกจากนั้นทุนวิจัยในระดับคณะ แต่ละคณะก็ต้องมีกระบวนการพัฒนานักวิจัยในโครงการวิจัยที่ขอรับทุนจากคณะ คุณภาพของการพัฒนาก็ขึ้นอยู่กับความเข้มงวดของคณะต่าง ๆ

3. การพัฒนานักวิจัยโดยการอบรมเทคนิคการดำเนินโครงการวิจัยให้มี

คุณภาพ

การพัฒนานักวิจัยโดยการอบรมเทคนิคการดำเนินงานวิจัยให้มีคุณภาพจะปรากฏอยู่ในแผนงานประจำปีของสถาบันวิจัยและพัฒนา โดยมุ่งเน้นอบรมเชิงปฏิบัติการในขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินโครงการวิจัย ก่อนที่จะเขียนแผนโครงการอบรมก็ต้องสำรวจความต้องการของนักวิจัยหรือพิจารณาจากผลการวิจัยที่ผ่านมา จากนั้นประมวลเป็นโครงการที่ต้องเพิ่มเติมทักษะให้แก่ักวิจัย เช่น

1) โครงการพัฒนาคุณภาพงานวิจัยทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ปัญหาดังกล่าวเกิดจากการทบทวนงานวิจัยทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี โดยงานวิจัยที่มีอยู่เดิมมีแง่มุมที่ไม่หลากหลายและไม่สามารถใช้งานจริงจากผลการวิจัยได้

2) โครงการพัฒนาคุณภาพงานวิจัยทางด้านสังคม งานวิจัยด้านนี้มีจำนวนโครงการวิจัยอยู่ไม่มากและแง่มุมก็ไม่ลึกซึ้งพอจะอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมได้

3) โครงการพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ โครงการนี้เกิดจากการที่มีอาจารย์ผู้สอนที่เข้ามาใหม่ และยังขาดทักษะด้านการวิจัย จึงเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตามสาขาที่นักวิจัยได้นำเสนอโครงการมาให้ข้อเสนอแนะเป็นรายบุคคล

4) การอบรมเทคนิคการเขียนบทความวิจัย โครงการนี้ต้องการพัฒนานักวิจัยให้สามารถเขียนบทความวิจัยเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในภาพรวมด้วย

4. การพัฒนาทักษะการนำเสนอผลการวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการ

การพัฒนาทักษะนี้เป็นการกำหนดให้นักวิจัยที่รับทุนวิจัยที่เป็นเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัย และทุนงบประมาณแผ่นดินทุกโครงการ ต้องนำเสนอผลการวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการ ซึ่งมหาวิทยาลัยจะจัดขึ้นทุก ๆ ปี ราวเดือนตุลาคม เพื่อให้ นักวิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยของตนเอง และกำหนดให้มีผู้วิพากษ์ผลการวิจัย เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการในแง่มุมต่าง ๆ การนำเสนองานวิจัยต่อที่ประชุมเป็นการเพิ่มทักษะให้ครบวงจรของการวิจัย เพื่อพิสูจน์ว่าผลการค้นคว้ามีคุณภาพเพียงใด แต่อย่างไรก็ตามงานที่นำเสนอจะได้รับความสนใจหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับประเด็นที่นักวิจัยศึกษา ว่าในการวิจัยเรื่องนั้น ๆ จะแปลกใหม่หรือมีผลกระทบต่อคนในท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด เพราะการนำเสนอผลการวิจัยได้เชิญผู้เกี่ยวข้องในท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการรับฟังและแสดงความคิดเห็นอยู่เสมอ

5. การพัฒนานักวิจัยด้วยกระบวนการจัดการความรู้

สำหรับการพัฒนานักวิจัยด้วยเงื่อนไขนี้ มีปัจจัยสำคัญอยู่ที่การถ่ายทอดประสบการณ์งานวิจัยของนักวิจัยในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อื่นรับรู้แง่มุมในการดำเนินการวิจัย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อพัฒนางานวิจัยในโอกาสต่อไป เมื่อเสร็จสิ้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นก็จะเป็นการกำหนดแผนพัฒนานักวิจัยในประเด็นต่าง ๆ และนำมาสู่การวางแผนงานในปีต่อไป

อย่างไรก็ตามจะเห็นว่ามหาวิทยาลัยมีโครงการพัฒนานักวิจัยในหลายรูปแบบ และดำเนินการมาแล้วในระยะเวลาหนึ่ง แต่คุณภาพของโครงการวิจัยก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่กำหนดไว้เท่าที่ควร ทั้งนี้การพัฒนาเทคนิคการดำเนินงานวิจัยแบบต่าง ๆ เพียงอย่างเดียวอาจยังไม่พอที่จะทำให้ประสิทธิภาพดีขึ้นได้ ซึ่งตัวแปรสำคัญอยู่ที่ความมุ่งมั่นของนักวิจัย และนโยบายการบริหารจัดการอื่น ๆ ที่เอื้อต่อการผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพ ฉะนั้นแผนงานพัฒนานักวิจัยจะยังคงอยู่ในแผนงานของมหาวิทยาลัยทุกปี เพียงแต่อาจเปลี่ยนแปลงประเด็นของการพัฒนาไปบ้างตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

5.4 ระบบการรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัย

นับตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมา มหาวิทยาลัยจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อการวิจัย มีการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย และมีระบบการรายงานความก้าวหน้าของโครงการวิจัย ซึ่งเงื่อนไขของการให้นักวิจัยต้องรายงานความก้าวหน้านั้น ได้กำหนดไว้ในสัญญาทุนวิจัยทุกโครงการ ดังนั้นเมื่อนักวิจัยได้ดำเนินการวิจัยไปแล้ว 6 เดือน นักวิจัยต้องนำเสนอรายงานความก้าวหน้า ที่เขียนไว้ตามแผนงานวิจัย

สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นแหล่งทุนจากภายนอก เช่น โครงการวิจัยในการควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) โครงการวิจัยที่ทำร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โครงการวิจัยเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีของสำนักงานคณะกรรมการ

อุดมศึกษาภาคใต้ตอนบน (สกอ.) ส่วนใหญ่จะกำหนดไว้ในสัญญาว่าต้องรายงานความก้าวหน้าหลังรับทุนอุดหนุนการวิจัย 6 เดือน นักวิจัยที่ทำงานวิจัยในโครงการดังกล่าวก็ต้องดำเนินการตามเงื่อนไขอย่างเคร่งครัด

การรายงานความก้าวหน้าของทุกโครงการที่กล่าวมา จะมีผู้ทรงคุณวุฒิตามที่แหล่งทุนเหล่านั้นกำหนด มาให้ข้อเสนอแนะในเนื้อหาที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ส่วนที่มาผู้ทรงคุณวุฒิของแหล่งทุนต่าง ๆ ก็ขึ้นอยู่กับคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมตามเนื้อหาที่นักวิจัยดำเนินการวิจัย

สำหรับทุนวิจัยจากงบประมาณของมหาวิทยาลัยและทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดินที่พิจารณาโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ มหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ดำเนินการจัดการให้มีระบบรายงานความก้าวหน้า สำหรับทุนงบประมาณของมหาวิทยาลัยได้แยกการบริหารจัดการออกเป็น 2 ส่วน คือ ระดับมหาวิทยาลัยและระดับคณะ ในส่วนของคณะ มหาวิทยาลัยมีนโยบายให้คณะสามารถบริหารจัดการการรายงานความก้าวหน้าด้วยตนเอง ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงขั้นตอนของการรายงานความก้าวหน้าของทุนวิจัย 2 ประเภทดังกล่าว ประกอบด้วย

1. ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดินที่พิจารณาโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
2. ทุนวิจัยงบประมาณของมหาวิทยาลัยทั้งทุนวิจัยระดับของมหาวิทยาลัยและระดับคณะ

1. ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดินที่พิจารณาโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

มหาวิทยาลัยได้รับทุนวิจัยจากแหล่งทุนนี้ ปีละประมาณ 6 ล้านบาทและมีการควบคุมคุณภาพการวิจัยตั้งแต่การพัฒนาข้อเสนอโครงการ การรายงานความก้าวหน้า และการตรวจรับงานวิจัย การรายงานความก้าวหน้าถือเป็นขั้นตอนสำคัญในการพิจารณาแผนการดำเนินงาน ว่าเป็นไปตามแผนที่ออกแบบไว้ในข้อเสนอโครงการวิจัยหรือไม่ ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขบางอย่างได้บ้าง หากพบว่ามียุบสรรคในการดำเนินงาน หรือสถานการณ์ของเรื่องที่จะศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไป แม้กระทั่งบางครั้งอาจต้องมาทบทวนวัตถุประสงค์และกลุ่มตัวอย่างกันใหม่ก็มี การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของโครงการวิจัยที่เกิดขึ้นในระยะของการรายงานความก้าวหน้าแสดงให้เห็นว่า ในขั้นตอนการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยได้มีข้อบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น โดยอาจมีสาเหตุจากหลายประการ ทั้งการออกแบบของนักวิจัยและการให้ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในขั้นตอนดังกล่าว

ขั้นตอนการจัดการรายงานความก้าวหน้าจะทำหนังสือถึงนักวิจัยล่วงหน้าประมาณ 1 เดือน เพื่อให้เตรียมตัวนำเสนอเอกสารรายงานความก้าวหน้า และนำเสนอด้วยวาจาแก่ผู้ทรงคุณวุฒิโดยจะแนบกำหนดการ ซึ่งบอกลำดับเวลาของการนำเสนอ และแสดงรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่จะวิพากษ์รายงานความก้าวหน้าเรื่องนั้น ๆ นอกจากนั้นยังประชาสัมพันธ์ให้ผู้สนใจได้ร่วมรับฟังและตั้งข้อซักถามในประเด็นที่สงสัยได้ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความ

คิดเห็นและเผยแพร่งานวิจัยไปในคราวเดียวกัน ซึ่งก่อนจะถึงวันรายงานความก้าวหน้าต้องส่งเอกสารให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้อ่านอย่างน้อย 2 สัปดาห์ และเป็นการตรวจสอบเอกสารในขั้นต้นของระบบธุรการ เพื่อพิจารณาข้อมูลก่อนส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยพิจารณาว่าได้มีข้อมูลตรงตามแผนงานวิจัยหรือไม่ และมีปริมาณข้อมูลมากน้อยเพียงใดที่จะให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณา ซึ่งขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นขั้นตอนสำคัญมากเพราะหากไม่มีข้อมูลมากพอ ก็จะไม่เป็นประโยชน์ในการรายงานความก้าวหน้าทั้งผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิจัย ซึ่งระยะแรกในการดำเนินงานมีปัญหาเช่นนี้เกิดขึ้นมาก เพราะนักวิจัยบางส่วนไม่สามารถนำเสนอข้อมูลที่กำหนดไว้ในแผนได้ เมื่อไม่มีข้อมูลมากพอก็ไม่สามารถทำการวิพากษ์หรือให้ข้อเสนอแนะได้ ในระยะหลังจึงได้กำหนดประเด็นที่จะรายงานความก้าวหน้า โดยต้องประกอบด้วย บทที่ 1 (ความเป็นมาของโครงการ) บทที่ 2 (เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง) บทที่ 3 (ระเบียบวิธีวิจัย) และเนื้อหาบทที่ 4 (ผลการวิจัยบางส่วน) ซึ่งการมีผลการวิจัยมานำเสนอบางส่วนจะทำให้สามารถวิพากษ์หรือให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานได้ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะกำหนดเนื้อหาที่ต้องรายงานแต่ก็ไม่สามารถทำให้นักวิจัยทุกคนเป็นไปตามเงื่อนไขเหล่านั้นได้ ปัญหาของการมีข้อมูลไม่มากพอที่จะรายงานความก้าวหน้าได้ก็ยังคงเกิดขึ้นอยู่เสมอ แม้จะมีมาตรการเพิ่มเติมแล้วก็ตาม ทั้งนี้ตัวแปรที่ทำให้นักวิจัยไม่สามารถดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามแผนได้นั้นมีมากมาย ไม่ว่าจะเป็นข้อจำกัดของทุน ความรู้ของนักวิจัย นโยบายของมหาวิทยาลัยที่จะทำให้ให้นักวิจัยทำงานได้สะดวก หรือเงื่อนไขของกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปลี่ยนแปลงไป ปัจจัยเหล่านี้ต้องมีการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับข้อจำกัดของงานวิจัย ไม่เช่นนั้นคุณภาพของงานวิจัยก็จะเป็นไปตามที่คาดหวังไว้

เมื่อถึงเวลาที่ต้องนำเสนอรายงานความก้าวหน้าต่อผู้ทรงคุณวุฒิ การนำเสนอเป็นการจัดการประชุมทางวิชาการและเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังและตั้งข้อซักถามได้ เมื่อนักวิจัยได้นำเสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิก็ให้ข้อเสนอแนะในแง่มุมต่าง ๆ นักวิจัยก็ให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นในแง่มุมต่าง ๆ จนครบถ้วน ส่วนสถาบันวิจัยและพัฒนาซึ่งเป็นฝ่ายบริหารจัดการ ก็จะมีเจ้าหน้าที่ช่วยนักวิจัยในการจัดประเด็นที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะและประมวลข้อมูลมอบให้แก่นักวิจัยเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป จากนั้นนักวิจัยก็ต้องแก้ไขปรับปรุง แล้วส่งให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้อง ถ้าเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนก็เสนอให้เบิกเงินงวดที่สองตามจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญา

สำหรับข้อสังเกตในขั้นตอนนี้ที่ต้องพิจารณาให้เกิดคุณภาพในการรายงานความก้าวหน้าประกอบด้วย

- 1) การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งต้องเน้นให้ตรงตามสาขาของนักวิจัย และเป็นผู้ที่ให้ข้อเสนอแนะได้อย่างชัดเจนพอสมควร พอที่นักวิจัยจะสามารถแก้ไขได้ นอกจากนั้นควรเป็นคนเดียวกันกับผู้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาข้อเสนอโครงการ ไม่เช่นนั้นก็ได้ข้อเสนอแนะไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งปัญหานี้ก็พบมากในมหาวิทยาลัยที่กำลังพัฒนา

และไม่สามารถหาผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงตามสาขาที่นักวิจัยทำได้ครบทุกโครงการวิจัย แม้จะอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยในเครือข่ายแล้วก็ตาม ซึ่งการให้ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิถือเป็นเงื่อนไขสำคัญอย่างมากในการพัฒนาคุณภาพของโครงการวิจัย ดังนั้นการบริหารจัดการในส่วนนี้จำเป็นต้องดำเนินการอย่างมีคุณภาพ ไม่เช่นนั้นคุณภาพของงานวิจัยก็จะไม่สามารถพัฒนาก้าวหน้าไปได้ ตัวอย่างจากปรากฏการณ์พบได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในระยะเวลา 7 ปี (2545–2551) พบว่า แม้จะมีกระบวนการรายงานความก้าวหน้าต่อผู้ทรงคุณวุฒิแล้วก็ตาม ประสิทธิภาพของงานวิจัยก็จะไม่สามารถใช้ประโยชน์และตีพิมพ์เผยแพร่ในมาตรฐานที่ควรจะเป็นได้ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับโครงการดำเนินการโดยแหล่งทุนภายนอก เช่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาภาคใต้ตอนบน (สกอ.) งานวิจัยเหล่านั้นจะมีคุณภาพมากกว่าการบริหารจัดการคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย

2) ตัวนักวิจัย จะพบว่านักวิจัยจำนวนหนึ่งมุ่งเน้นที่เครื่องมือและระเบียบวิธีวิจัยมากกว่าเนื้อหาที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ ทำให้มีการรอบคอบความคิดตายตัว ถ้าหากผู้ทรงคุณวุฒิไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะที่ดีแล้ว งานวิจัยก็กลายเป็นงานที่เน้นเทคนิค เครื่องมือมากกว่ามุ่งเน้นการค้นพบเนื้อหาที่แปลกใหม่ ทำทนายการเปลี่ยนแปลง นอกจากนั้นปัญหาที่นักวิจัยเผชิญกับภาระหน้าที่สอนและอื่น ๆ มากจนเกินไป จึงไม่สามารถใช้เวลากับงานวิจัยและไม่กล้าคิดเรื่องยาก ๆ ที่ทำทนายการเปลี่ยนแปลงจากความรู้เดิมได้

ทั้งสองประเด็นนี้ คือ คุณภาพของผู้ทรงคุณวุฒิและคุณภาพของนักวิจัย ถือเป็นข้อค้นพบสำคัญจากการสังเกตการพัฒนาระบบบริหารจัดการการรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัย ซึ่งผลของการรายงานความก้าวหน้าของแหล่งทุนนี้ต้องเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เพื่อเป็นฐานข้อมูลต่อไป

2. ทุนงบประมาณของมหาวิทยาลัย ทุนวิจัยระดับมหาวิทยาลัยและระดับคณะ

ดังที่กล่าวแล้วว่า ทุนวิจัยงบประมาณของมหาวิทยาลัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ทุนสำหรับงานวิจัยประยุกต์ซึ่งเป็นงบประมาณส่วนกลางของมหาวิทยาลัย 2) ทุนสำหรับงานวิจัยพื้นฐานซึ่งเป็นงบประมาณที่จัดสรรโดยคณะ

หลังจากแบ่งงบประมาณออกเป็น 2 ส่วนดังกล่าว นักวิจัยส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นการขอทุนวิจัยจากคณะเป็นหลัก แม้จะเขียนข้อเสนอโครงการเป็นงานวิจัยประยุกต์ก็ตาม

สำหรับการบริหารจัดการการรายงานความก้าวหน้าในส่วนของงานวิจัยประยุกต์มีขั้นตอนการดำเนินงานเหมือนกับทุนวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้น ส่วนทุนวิจัยพื้นฐานที่จัดให้คณะ โดยให้คณะได้บริหารจัดการการรายงานความก้าวหน้าด้วยตนเอง ซึ่งคุณภาพของการรายงานความก้าวหน้าขึ้นอยู่กับความเข้มงวดของคณะต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งมหาวิทยาลัยจะพิจารณาเพียงข้อมูลการเสนอ

ความเห็นจากคณะและข้อมูลผลการศึกษาในระยะ 6 เดือนของนักวิจัย โดยจะถือการอนุมัติจากคณะเป็นสำคัญ หากคณะอนุมัติผลการรายงานความก้าวหน้าก็สามารถเบิกงบประมาณงวดต่อไปได้

อย่างไรก็ตาม กรณีการกระจายอำนาจให้คณะต่าง ๆ ได้บริหารจัดการคุณภาพงานวิจัยโดยผู้บริหารจัดการระดับคณะ อาจต้องมีการพัฒนาการบริหารจัดการให้เข้มแข็งกว่าเดิม เพราะเมื่อเปรียบเทียบกับจากชื่อโครงการวิจัยที่ปรากฏเป็นข้อเสนอโครงการวิจัยจากคณะต่าง ๆ พร้อมทั้งพิจารณาทัศนะหรือกรอบแนวคิดในการดำเนินงานวิจัยก็ไม่พบว่ามีเปลี่ยนแปลงไปสู่มิติของคุณภาพในด้านต่าง ๆ ที่ดีกว่าเดิมมากนัก ทั้งในแง่ของเรื่องที่ศึกษาเครื่องมือที่ใช้และความสอดคล้องกับสภาพปัญหาของท้องถิ่น ดังนั้นอาจต้องมีการปรับปรุงระบบบริหารจัดการเพิ่มเติมทั้งตัวนักวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ และการบริหารจัดการเชิงนโยบาย

5.5 ระบบการตรวจรับงานวิจัย

การตรวจรับงานวิจัยถือเป็นการตรวจวัดคุณภาพของการดำเนินงานวิจัยในระยะสุดท้าย ฉะนั้นผู้ตรวจรับงานวิจัยจะต้องเข้มงวดในการพิจารณาความสมบูรณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ ในอดีตการตรวจรับงานวิจัยยังไม่มีระบบการบริหารจัดการที่เข้มงวดมากนัก นักวิจัยจึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการตรวจรับ เพราะเชื่อถือว่านักวิจัยคงทำงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์และกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ ต่อมาเมื่อมีระบบบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัยอย่างเข้มงวด การตรวจรับงานวิจัยจึงเป็นขั้นตอนหนึ่งที่กำหนดให้มีระบบตรวจรับที่มีคุณภาพ

รายงานการวิจัยที่มหาวิทยาลัยต้องทำการตรวจรับ ได้แก่ โครงการที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน และโครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณจากมหาวิทยาลัย ทั้งทุนวิจัยในระดับมหาวิทยาลัยและทุนวิจัยในระดับคณะ ส่วนงานวิจัยที่ได้รับงบประมาณจากแหล่งทุนอื่นๆ เจ้าของแหล่งทุนจะดำเนินการตรวจรับงานวิจัย โดยกระบวนการของตัวเอง

ขั้นตอนของการตรวจรับจะดำเนินงานหลังจากที่นักวิจัยได้ส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อมหาวิทยาลัย จากนั้นก็จะแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับ โดยมีรายชื่อของคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยไว้ล่วงหน้า จากนั้นก็พิจารณาคณะกรรมการให้ตรงกับสาขางานวิจัยที่ส่งมาให้ตรวจรับ คณะกรรมการตรวจรับจะประกอบด้วยกรรมการจำนวน 3 คน ใน 1 คนเป็นกรรมการที่มาจากสถาบันวิจัยและพัฒนา โดยมีหน้าที่ดูแลรูปแบบให้ถูกต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาอีกส่วน 2 ท่านเป็นผู้ทรงคุณสาขาต่างๆ จะพิจารณาคุณภาพของเนื้อหาเป็นหลัก ซึ่งจะให้คณะกรรมการอ่านรายงานการวิจัยประมาณ 2 สัปดาห์ และให้เขียนข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงเสนอให้สถาบันวิจัยและพัฒนา จากนั้นเจ้าหน้าที่ทำการรวบรวมข้อเสนอแนะและจัดส่งให้นักวิจัยทำการปรับปรุงแก้ไข จากนั้นให้คณะกรรมการพิจารณาผลการแก้ไขอีกครั้งก่อนพิจารณาอนุมัติให้โครงการดังกล่าวผ่านการตรวจรับ นักวิจัยจึงสามารถเบิกทุนวิจัยงวดสุดท้ายได้

อย่างไรก็ตามหากพิจารณาขั้นตอนของการตรวจรับงานวิจัยก็เห็นว่าจะมีความรัดกุมพอสมควร ส่วนรายละเอียดของการดำเนินการมีแง่มุมให้พิจารณาอีกหลายแง่มุม เช่น คุณภาพของโครงการวิจัยในมุมมองของนักวิจัย คุณภาพโครงการวิจัยในมุมมองของผู้ทรงคุณวุฒิ และความต่อเนื่องของผู้ตรวจรับงานวิจัยที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการในขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่ต้น

สำหรับคุณภาพของโครงการวิจัยในมุมมองของนักวิจัย นักวิจัยก็อาจเห็นว่าการดำเนินการวิจัยดำเนินการอย่างครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์ และผ่านการพิจารณาตั้งแต่การพิจารณาโจทย์วิจัย การพัฒนาข้อเสนอโครงการ และการรายงานความก้าวหน้า แต่การผ่านกระบวนการเหล่านั้นมาแล้ว ก็ได้หมายความว่าคุณภาพของโครงการวิจัยจะมีคุณภาพดีเพราะได้ผ่านกระบวนการ การวัดคุณภาพงานวิจัยต้องพิจารณาผลผลิตสุดท้ายเมื่อดำเนินโครงการวิจัยเสร็จ โดยพิจารณาว่าวัตถุประสงค์กระบวนการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้อง มีการค้นพบแง่มุมของความรู้เรื่องนั้นในระดับใด ฉะนั้นในการส่งงานวิจัยฉบับสมบูรณ์นักวิจัยก็ต้องพิจารณาคูณภาพของงานวิจัยตนเองในภาพรวมและดำเนินการปรับปรุงก่อนเสนอรายงานการวิจัยแก่ผู้ให้ทุน ซึ่งหากนักวิจัยได้ตระหนักเช่นนั้น การตรวจรับงานวิจัยจะดำเนินการไปด้วยดี เพราะได้รับการตรวจตราอย่างดีจากผู้วิจัยในเบื้องต้น

จากนั้นสำหรับคุณภาพโครงการวิจัยในมุมมองของผู้ทรงคุณวุฒิ การใช้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงกับสาขาวิชา 2 คน เป็นการช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องโดยการพูดคุยหารือกันเพื่อการแก้ไขที่เป็นเอกภาพก่อนจะส่งข้อเสนอแนะให้แก่นักวิจัย แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ มีผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาต่างๆ ไม่มากนัก การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยให้ครบทุกสาขาจึงมีข้อจำกัด แม้จะอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิของเครือข่ายแล้วก็ตาม ฉะนั้นความสามารถและมุมมองของผู้ทรงคุณวุฒิจึงมีหลายระดับ และอาจมีมุมมองที่ไม่แตกต่างจากทัศนะของนักวิจัยมากนัก ฉะนั้นการได้รับการตรวจรับงานวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความแหลมคมและตรงตามสาขา ยังมีความจำเป็นต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นโดยเร็ว

เงื่อนไขต่อมาคือการบริหารจัดการให้คณะกรรมการตรวจรับงานวิจัยเป็นกรรมการชุดเดียวกัน ตั้งแต่การพัฒนาโจทย์วิจัย การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย การรายงานความก้าวหน้า และการตรวจรับงานวิจัย ซึ่งปัจจุบันยังไม่สามารถทำให้ทุกโครงการวิจัยมีคณะกรรมการชุดเดียวกัน เพราะติดขัดที่บางสาขาวิชายังขาดแคลนผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งปัญหาดังกล่าวได้สร้างปัญหาให้แก่นักวิจัยและผู้ตรวจรับงานวิจัยในการพิจารณารายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เพราะไม่ได้ร่วมกันพิจารณาให้ข้อเสนอแนะตั้งแต่ต้น ทำให้ทั้งสองฝ่ายมีมุมมองเรื่องคุณภาพงานวิจัยขั้นสุดท้ายแตกต่างกันได้

ฉะนั้นเงื่อนไขในการตรวจรับโครงการวิจัยทั้ง 3 ประการ คือ 1) คุณภาพของการดำเนินงานวิจัยของนักวิจัย 2) คุณภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ และ 3) คณะกรรมการตรวจรับที่เป็นชุดเดียวกันตลอดโครงการ จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญของการตรวจรับรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ให้มีประสิทธิภาพ

ในทำนองเดียวกันเมื่อมหาวิทยาลัยให้คณะต่าง ๆ ได้มีการดำเนินงานการบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัยในระดับคณะ การเข้มงวดของการตรวจรับของผู้ทรงคุณวุฒิในระดับคณะก็อยู่ภายใต้เงื่อนไขของผู้เกี่ยวข้องในทั้ง 3 ประการดังกล่าว ส่วนการตรวจรับจะมีประสิทธิภาพเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความเข้มงวดในการบริหารจัดการ อย่างไรก็ตามคุณภาพของงานวิจัยก็ไม่อาจสร้างได้ในขั้นของการตรวจรับเพียงอย่างเดียว คุณภาพของโครงการย่อมเกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย การตรวจรับเป็นเพียงการพิจารณาคุณภาพโดยรวมในขั้นสุดท้าย

5.6 การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

การใช้ประโยชน์จากการวิจัยถือเป็นการตรวจสอบกระบวนการคิดที่กำหนดไว้เป็นเนื้อหาของโครงการวิจัย เพราะเหตุว่าการพัฒนาโจทย์วิจัยที่มีคุณภาพ และขั้นตอนการค้นหาคำตอบที่เชื่อถือได้ย่อมนำมาสู่ผลการวิจัยที่สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในแง่มุมมองหนึ่ง แต่ในทางกลับกันหากนักวิจัยไม่ได้กำหนดโจทย์วิจัยที่เป็นแหลมคมพอ หรือการกำหนดให้ข้อค้นพบไม่นำไปสู่การสร้างหรือเปลี่ยนแปลงทฤษฎีใด ๆ งานวิจัยนั้นก็จะเป็นประโยชน์ได้น้อยมาก หรืออาจใช้ประโยชน์ไม่ได้เลย

ปัญหาการใช้ประโยชน์จากการวิจัย เป็นปัญหาต่อเนื่องจากระบบความคิดหรือทัศนคติของนักวิจัย ที่ตีความโลกภายนอกและกำหนดประเด็นที่จะศึกษาตามความต้องการในแง่มุมมองต่าง ๆ โดยมีปัจจัยหลายอย่างประกอบเข้าเป็นทัศนคติในการคิดโจทย์วิจัย ผลงานวิจัยส่วนใหญ่ที่ทำการวิจัยกันมา มักจะใช้ประโยชน์ได้น้อย อันเป็นผลมาจากการคิดโจทย์วิจัยที่ไม่มีคุณค่ามากพอที่จะใช้ประโยชน์ในแง่มุมมองต่าง ๆ ได้

ในส่วนของผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ข้อมูลในการวิเคราะห์งานวิจัยตั้งแต่ ปี 2545 – 2551 สามารถแบ่งประเภทของการใช้ประโยชน์ออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือ ใช้ประโยชน์เกี่ยวกับการเรียนการสอนมีประมาณ 60% ส่วนที่สองเป็นการใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นประมาณ 40 % แต่การแบ่งดังกล่าวเป็นการประเมินจากชื่อโครงการและวัตถุประสงค์ ส่วนการประเมินว่างานวิจัยจะสามารถใช้ได้จากสถานการณ์จริงมากน้อยเพียงใดก็พบว่า งานวิจัยไม่ได้นำไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง ซึ่งอาจเกิดจากโจทย์วิจัยที่ไม่แหลมคมพอ หรือการดำเนินงานให้ขั้นตอนต่าง ๆ ที่ไม่รัดกุม จนค้นพบแง่มุมที่จะเป็นประโยชน์ต่อการใช้งานได้ สำหรับงานวิจัยที่ถูกใช้ประโยชน์มักจะเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งข้อค้นพบสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสอนได้ในแง่มุมมองหนึ่ง แต่ก็ยังไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลงทฤษฎีการสอนที่เห็นผลเป็นรูปธรรมชัดเจนได้

ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่นยิ่งหากไกลจากการใช้ประโยชน์จากการวิจัยมากกว่าการเรียนการสอน เพราะทั้งนี้เกิดจากเหตุผลของการคิดโจทย์วิจัยที่ไม่ลึกซึ้งและสอดคล้องกับสภาพของปัญหาของชุมชน แม้จะพบว่าม้งงานวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่นประมาณ 40 % แต่เป็นโจทย์วิจัยที่เน้นงานวิจัยประยุกต์ เน้นการสอบถามเพียงปลายเหตุของสถานการณ์คำตอบที่ได้จากการวิจัยที่เน้นเพียงระดับของความคิดเห็น แต่จะไม่ทราบสาเหตุเบื้องหลังของความคิดเห็นเหล่านั้นมีสาเหตุมาจากอะไรและเกี่ยวข้องกับบริบทใดบ้าง ฉะนั้นการปรับปรุงกระบวนการใช้ประโยชน์ของการวิจัยจึงต้องพัฒนาทัศนคติและระบบคิดของนักวิจัยให้มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยมากกว่าเน้นการทำให้โครงการสำเร็จเท่านั้น และเป็นประโยชน์ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ ดังนั้นคุณภาพของโครงการวิจัยจะมีส่วนสำคัญต่อการใช้ประโยชน์ในแง่มุมต่าง ๆ

ในระยะหลังการใช้ประโยชน์จากโครงการวิจัยในระบบของการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยได้มีการเข้มงวดมากขึ้น โดยขั้นตอนต่าง ๆ ในการพัฒนาโครงการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้มีส่วนในการพิจารณาการใช้ประโยชน์ของโครงการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งทำงานร่วมกับหน่วยงานภายนอกอย่าง สกว. สกอ. มีการกำหนดโจทย์วิจัยจากพื้นที่และมีการศึกษาบริบทของพื้นที่ก่อนการพัฒนาเป็นโจทย์วิจัย และให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ทำการวิจัยมีส่วนร่วมในการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ มากขึ้น เช่น โครงการพัฒนาอาชีพทางเลือกและจัดการทรัพยากรชายฝั่ง และโครงการยกระดับฐานการผลิตอุตสาหกรรมเกษตรสู่การท่องเที่ยวยั่งยืน ซึ่งดำเนินการร่วมกับ สกว. ผลการวิจัยทั้งสองโครงการดังกล่าว สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงตรงตามความต้องการของพื้นที่ นอกจากนั้นโครงการความร่วมมือกับเครือข่าย สกอ.ภาคใต้ตอนบน แหล่งทุนได้มีการกำหนดเงื่อนไขว่าต้องมีผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ร่วมดำเนินงานวิจัย และต้องแสดงการถ่ายทอดความรู้หรือการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยต่อชุมชน ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าแนวโน้มของแหล่งทุนวิจัยจะมีเงื่อนไขของการกำหนดการใช้ประโยชน์จากการวิจัยให้มากขึ้น

สำหรับการดำเนินการในส่วนของการใช้ประโยชน์ของการวิจัยที่ได้รับการจัดสรรทุนวิจัยของมหาวิทยาลัย เนื่องจากการใช้ประโยชน์ของงานวิจัยมี 2 ประเภท คือ ใช้ในการสอนและใช้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การกำกับควบคุมให้งานวิจัยเกิดประโยชน์และใช้งานได้ก็เกิดขึ้นในขั้นตอนต่าง ๆ ของการพัฒนาโครงการวิจัย และพิจารณาผลสุดท้ายของการวิจัย ว่าสามารถใช้ประโยชน์ได้จริงมากน้อยเพียงใด ซึ่งแนวโน้มของการดำเนินการวิจัยในอนาคต กระบวนการพัฒนาโจทย์วิจัยจากพื้นที่ และมีแนวโน้มว่าจะมีงานวิจัยทำนองนี้เพิ่มขึ้น ซึ่งกำหนดเป็นเงื่อนไขว่าควรมีผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ร่วมดำเนินการอยู่ในโครงการวิจัยด้วย ดังนั้นโอกาสที่งานวิจัยจะได้ใช้ประโยชน์ก็จะมีความเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี” จัดทำขึ้นเพื่อศึกษารูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผลมาจากการพิจารณากระบวนการบริหารจัดการงานวิจัยแบบเดิมที่มีการบริหารจัดการไม่ดีพอ จึงส่งผลให้คุณภาพของงานวิจัยไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ได้ ดังนั้นเมื่อมหาวิทยาลัยต้องการพัฒนาคุณภาพงานวิจัยให้มีคุณภาพดี สามารถค้นพบความรู้ใหม่ ๆ และสามารถใช้ประโยชน์จากงานได้จริง และในขณะเดียวกันระบบประกันคุณภาพการศึกษาและหน่วยงานพัฒนาระบบราชการก็มีการประเมินผลการดำเนินงานวิจัยอย่างเข้มงวด โดยใช้ตัวชี้วัดในส่วนของการใช้ประโยชน์และการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยเป็นเกณฑ์ในการประกันคุณภาพ หรือแม้แต่การตรวจสอบจากสังคมในท้องถิ่น เกี่ยวกับองค์ความรู้จากการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ว่ามีความเป็นไปได้จริงมากน้อยเพียงใด ด้วยกระบวนการประกันคุณภาพงานวิจัยที่เข้มงวดขึ้น มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพงานวิจัย โดยกระบวนการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ฉะนั้นจึงดำเนินการวิจัยเรื่องดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อจัดทำรูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีให้ตรงตามสภาพปัญหาเชิงพื้นที่

การวิจัยเรื่องนี้ ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการค้นหาข้อมูลด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทของจังหวัด ข้อมูลการสังเคราะห์งานวิจัยเดิมของมหาวิทยาลัย ข้อมูลการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยในขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่การจัดทำยุทธศาสตร์ การให้ทุนอุดหนุน จนถึงขั้นตอนการนำเสนอโครงการวิจัยในการประชุมประจำปี ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจึงมีหลายกลุ่มขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่ต้องการศึกษาค้นคว้า ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลประมาณ 100 คน

สำหรับเครื่องมือในการวิจัยเรื่องนี้ ได้ใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลอย่างหลากหลายตามกิจกรรมของการค้นหาข้อมูล ประกอบด้วย แบบบันทึกการศึกษาบริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี แบบสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการงานวิจัย แบบสังเคราะห์งานวิจัย และแบบบันทึกการจัดประชุม เพื่อแสดงความคิดเห็นในการจัดทำยุทธศาสตร์และวิพากษ์ระบบบริหารจัดการ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่องนี้เป็นการพรรณนาวิเคราะห์ตามกิจกรรมที่ระบุไว้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และวิเคราะห์ตามรูปแบบของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา มีทั้งส่วนที่พรรณนาให้เห็นเงื่อนไขของสถานการณ์ การใช้ตารางเพื่อแสดงจำนวนตัวเลขของ

งานวิจัยประเภทต่าง ๆ จำนวนนักวิจัยของมหาวิทยาลัยและจำนวนงบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ จากนั้นเป็นการอธิบายตารางเพิ่มเติม พร้อมทั้งแสดงเหตุผลที่มาของจำนวนตัวเลขเหล่านั้น นอกจากนั้นยังวิเคราะห์เชื่อมโยงบริบทต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อแสดงข้อมูล การให้เหตุผลของปรากฏการณ์ที่สัมพันธ์กัน

ผลการวิจัยเรื่องนี้ทำให้ทราบข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ตั้งแต่การศึกษาบริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี การสังเคราะห์งานวิจัยย้อนหลัง 7 ปี (2545–2551) การจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัย การกำหนดยุทธศาสตร์และการประกาศเงื่อนไขการรับทุนวิจัย การสร้างระบบบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัย โดยมีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. บริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการศึกษาบริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้แสดงให้เห็นว่า ในอดีตพื้นที่แห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ จึงถูกเลือกเป็นพื้นที่ของการสร้างอาณาจักรตั้งแต่สมัยประวัติศาสตร์ และข้อมูลทางประวัติศาสตร์ได้แสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมทางศาสนาทั้งศาสนาพราหมณ์ ศาสนาพุทธ และอิสลาม (ในภายหลัง) ได้มีบทบาทต่อโลกทัศน์ของประชาชนเป็นอย่างมาก และมรดกทางวัฒนธรรมดังกล่าว คือ การจัดตั้งสวนโมกขพลารามของท่านพุทธทาสภิกขุ และคำสอนของท่านได้มีอิทธิพลทางความคิดถึงปัจจุบัน

สำหรับบริบททางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า พื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความอุดมสมบูรณ์เป็นอย่างมาก โดยลักษณะของพื้นที่จะมีสันเขาตอนไปทางทิศตะวันตก ทางตะวันออกจะเป็นที่ราบริมทะเล และมีแม่น้ำสายหลัก 2 สาย คือ แม่น้ำตาปี และแม่น้ำพุมดวง ไหลมารวมกันบริเวณอ่าวบ้านดอนก่อนไหลลงสู่ทะเล พื้นที่บริเวณอ่าวบ้านดอนซึ่งกินพื้นที่ตั้งแต่อำเภอไชยา ท่าฉาง พุนพิน อำเภอเมือง กาญจนดิษฐ์ จนถึงอำเภอดอนสัก ได้กลายเป็นแหล่งเพาะเลี้ยงและทำการประมงที่มีเนื้อที่กว้างขวางมาก อาชีพทำการประมงจึงเป็นอาชีพสำคัญที่รองมาจากการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว

ส่วนเศรษฐกิจจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้นเกี่ยวข้องกับระบบการผลิตใน 3 ส่วน ต่อไปนี้

1) การเกษตร ประกอบด้วย ยางพารามีมูลค่า 44,607 ล้านบาท มีพื้นที่เพาะปลูก 2 ล้านไร่ ปาล์มน้ำมันมีมูลค่า 3,682 ล้านบาท มีพื้นที่เพาะปลูก 4 แสนกว่าไร่ และการประมง ได้แก่ การเลี้ยงกุ้ง และสัตว์น้ำอื่น ๆ มีมูลค่า 7,000 – 8,000 ล้านบาท และผลไม้มีมูลค่าประมาณ 1,000 ล้านบาท

2) อุตสาหกรรม ประกอบด้วย โรงงานอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ 850 โรง มีเงินลงทุน 20,208.476 ล้านบาท ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมยาง 57 โรง อุตสาหกรรมไม้ยาง 82 โรง และอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน 17 โรง และโรงงานอาหารแช่แข็ง 6 โรง

3) ภาคบริการการท่องเที่ยวและโรงแรม จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง เช่น เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า หมู่เกาะอ่างทอง เขื่อนรัชชประภา สวนโมกขพลาราม เป็นต้น โดยมีกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ เยอรมัน อังกฤษ เบลเยียม ญี่ปุ่น และ

เนเธอร์แลนด์ และมีโรงแรม จำนวน 827 โรง มีห้องพักรวม 25,420 ห้อง ซึ่งมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาจำนวน 1,014,909 คน และมีรายได้ประมาณ 11,614 ล้านบาท

โดยปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจดังกล่าว ทำให้มีผลกระทบในภาคส่วนที่ต่อเนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งกลายเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ประกอบด้วย

1) ปัญหาการบุกรุกป่าสงวน การบุกรุกป่าสงวนมีสาเหตุจากการขยายพื้นที่การเพาะปลูกและแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ ซึ่งปัญหานี้มักเกิดขึ้นในพื้นที่ทางตะวันตกที่เป็นเชิงเขาในอำเภอพนม อำเภอวิภาวดี และอำเภอท่าชนะ

2) ปัญหาต้นทุนทางการเกษตรที่มีราคาสูงและขายผลผลิตได้ในราคาต่ำ สิ่งนี้เป็นปัญหาของสินค้าเกษตรโดยทั่วไป

3) ปัญหาการเสื่อมโทรมของทรัพยากรป่าไม้ และทรัพยากรชายฝั่ง เพราะทรัพยากรทั้ง 2 อย่างนี้ เป็นทรัพยากรหลักของจังหวัด ดังนั้นทั้งการบุกรุกป่า และการทำประมงชายฝั่งที่ผิดกฎหมายย่อมส่งผลกระทบต่อไปอย่างรวดเร็วของทรัพยากรธรรมชาติ

4) ปัญหาหนี้สินของประชาชน เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่เข้าไปเกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจในฐานะผู้บริโภค และผลผลิตทางการเกษตร ราคาไม่แน่นอน จึงทำให้มีหนี้สินมาก

5) ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากโรงงานอุตสาหกรรม และขยะในชุมชน ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นรายได้ มากกว่าสนใจการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม

6) ปัญหาแรงงานขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากคนในท้องถิ่นไม่นิยมทำงานในภาคอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องจ้างแรงงานต่างชาติ

7) ปัญหาการปฏิรูปคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้อย่างแท้จริง โดยต้องพัฒนาทั้งหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

8) ปัญหาของภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการขาดแคลนวัตถุดิบและความสามารถในการแข่งขันที่ลดลง

9) ปัญหาทางสังคมของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ปัญหายาเสพติด การเที่ยวเตร่ การมั่วสุมทางเพศ เป็นต้น

ทั้งหมดนี้เป็นบริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานีในด้านต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิตในภาคอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมากย่อมมีผลกระทบต่อเนื่องจนเกิดเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ภัยแล้ง ความเหลื่อมล้ำทางสังคม หนี้สิน ที่รอคอยให้นักวิจัยได้คิดโจทย์วิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาต่อไป

2. การสังเคราะห์งานวิจัยย้อนหลัง 7 ปี (2545 – 2551)

การสังเคราะห์งานวิจัยย้อนหลังเป็นการสำรวจทั้งปริมาณ คุณภาพ และเหตุผลต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในผลการวิจัยเหล่านั้น ข้อค้นพบจากการสังเคราะห์งานวิจัยมีหลายประการ และข้อค้นพบเหล่านั้นสามารถบ่งบอกทิศทางการดำเนินงานวิจัยด้านต่าง ๆ ของนักวิจัยได้เป็นอย่างดี ซึ่งการสังเคราะห์ครั้งนี้ได้กำหนดประเด็นของการพิจารณา ดังนี้

1) **จำนวนโครงการวิจัยแยกเป็นรายปี** พบว่า จากปี 2545 – 2551 มีโครงการวิจัยทั้งหมด 482 โครงการ เฉลี่ยปีละ 60 โครงการ และในปี 2549 – 2550 ได้มีจำนวนโครงการมากกว่าปีอื่น ๆ เป็นเพราะนักวิจัยทำงานกับหน่วยงานภายนอกเพิ่มขึ้น เช่น โครงการความร่วมมือกับ สกว. โครงการงบประมาณแผ่นดินที่นักวิจัยได้ทุนวิจัยเพิ่มขึ้น และในปีดังกล่าว จำนวนนักวิจัยของมหาวิทยาลัยที่เป็นนักวิจัยรุ่นใหม่ก็มีปริมาณเพิ่มขึ้นด้วย

2) **จำนวนงบประมาณวิจัยแยกเป็นรายปี** พบว่า ในปี 2550 – 2551 งบประมาณการวิจัยมีจำนวนเพิ่มขึ้นมากที่สุด โดยเป็นเพราะนักวิจัยได้รับทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกหลายโครงการ

3) **จำนวนโครงการโดยเฉพาะตามคณะต่าง ๆ** พบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีจำนวนโครงการวิจัยมากที่สุด รองลงมา คือ คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 126 โครงการ สาเหตุที่เป็นเช่นนั้น เพราะทั้งสองคณะมีปริมาณนักวิจัยมากกว่าคณะอื่น ๆ และมีผู้สนใจดำเนินการวิจัยในจำนวนมาก

4) **จำนวนโครงการวิจัยโดยเฉพาะเป็นโครงการวิจัยพื้นฐานและวิจัยประยุกต์** พบว่า ร้อยละ 80 ของโครงการวิจัย เป็นโครงการวิจัยประยุกต์ โดยมีความประสงค์จะแก้ตอบปัญหาที่เผชิญอยู่เฉพาะหน้าและเป็นการวิจัยเพื่อรับทราบระดับของความคิดเห็น และต้องการนำข้อมูลมาวางแผนการบริหารจัดการ คณะที่มีงานวิจัยประยุกต์มากที่สุดคือคณะวิทยาการจัดการ ด้วยปรากฏการดังกล่าวมหาวิทยาลัยจึงมีการกำหนดนโยบายให้คณะต่างๆ ได้บริหารจัดการงานวิจัยด้วยตนเอง และเน้นว่าคณะต้องดำเนินการวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้างฐานความรู้เชิงลึกให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

5) **การแสดงลักษณะของเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล** พบว่า การใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่นักวิจัยใช้เก็บข้อมูลมากที่สุดจำนวน 60 % ของโครงการวิจัยทั้งหมด รองลงมาเป็นการใช้เครื่องมือด้วยการทดลอง 18% ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ปรากฏการณ์ของการใช้เครื่องมือถือว่าเป็นเรื่องควรพิจารณาที่สำคัญมาก เพราะการใช้เครื่องมือจะส่งผลต่อการได้ผลงานวิจัยตามการออกแบบเครื่องมือ ดังนั้นจากการประเมินคุณภาพและการใช้ประโยชน์ของโครงการวิจัย พบว่า มีงานวิจัยที่ได้ความรู้เชิงลึก และได้ใช้ประโยชน์ได้มีน้อยมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้เครื่องมือที่ไม่สามารถอธิบายเหตุผลเชิงลึกได้ โดยส่วนใหญ่ักวิจัยจะใช้แบบสอบถามเป็นหลัก แม้โครงการวิจัยและประเด็นการศึกษาจะ

เปลี่ยนไปก็ตาม ซึ่งที่ถูกต้องควรปรับเครื่องมือให้เข้ากับเรื่องที่ต้องการจะศึกษาไม่ใช่ปรับเนื้อหาให้เข้ากับเครื่องมือที่ถนัด

6) การแสดงเนื้อหาโครงการวิจัยที่ได้ดำเนินการไปแล้ว พบว่า เนื้อหาในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นทางธุรกิจและเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า การตลาด และการบริหารจัดการ ส่วนงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ก็เป็นวิทยาศาสตร์ประยุกต์มากกว่าวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ส่วนงานวิจัยทางมนุษย์และสังคมมีน้อยมาก ทั้งที่เรื่องดังกล่าวกำลังเป็นที่ต้องการเพื่ออธิบายความเป็นไปของชีวิตและสังคมในมิติต่าง ๆ

7) การแสดงข้อมูลความเป็นเอกภาพและความสอดคล้องของโครงการวิจัย รายเรื่อง พบว่า ประมาณ 40% ของโครงการวิจัยทั้งหมด มีการออกแบบความสัมพันธ์ในโครงการวิจัยไม่เป็นเอกภาพและไม่สอดคล้องกันของเนื้อหาหรือการไม่สัมพันธ์กันระหว่างชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ เครื่องมือ และผลการวิจัย จากการพิจารณาแสดงให้เห็นว่าชื่อโครงการกับผลการวิจัยไม่สอดคล้องกัน รวมทั้งการพิสูจน์วัตถุประสงค์ก็ได้เพียงคำตอบกว้าง ๆ

8) การแสดงข้อมูลระหว่างงานวิจัยเพื่อการเรียนการสอนกับงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น พบว่า ประมาณ 50% เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น แต่ก็ไม่สามารถนำไปใช้ได้ เพราะเหตุว่าข้อมูลไม่ลึกพอ และขาดการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องในท้องถิ่น ทำให้การค้นพบไม่ตรงกับสิ่งที่เขาต้องการโดยตรง

9) รายงานการตีพิมพ์เผยแพร่ ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลแห่งการสรุปหรือยืนยันระดับคุณภาพงานวิจัยที่กล่าวมาในข้ออื่น ๆ ได้เพราะแสดงให้เห็นว่ามีผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์น้อยมาก ซึ่งสาเหตุก็ได้อธิบายในข้อต่าง ๆ ไว้แล้วในตอนต้น

อย่างไรก็ตามผลการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่า กระบวนการบริหารจัดการต้องปรับปรุงในเรื่องใดบ้างและสะท้อนให้เห็นว่าต้องเข้มงวดทุกขั้นตอนของการบริหารจัดการ โดยเฉพาะการให้ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิและการตรวจรับโครงการวิจัย

3. การจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยและการประกาศยุทธศาสตร์และเงื่อนไขในการรับทุนอุดหนุนการวิจัย

การจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัย ได้จัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ ประกอบด้วย นักวิชาการ ภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัย ซึ่งพบว่า ยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงพื้นที่ ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับผลผลิตทางการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ต่อเนื่อง การท่องเที่ยว และการพัฒนาคน สังคม และทรัพยากรให้ยั่งยืน โดยยุทธศาสตร์ส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่การสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า มากกว่าการพัฒนาคน สังคม และทรัพยากรให้ยั่งยืน ซึ่งยุทธศาสตร์ดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นทัศนคติในการแสดงความคิดของคนส่วนใหญ่ ส่วนการประกาศให้ทุนอุดหนุนการวิจัยแก่นักวิจัยของมหาวิทยาลัย ก็จะแสดงเงื่อนไขของการรับทุน

เพื่อควบคุมให้การดำเนินการวิจัยสามารถควบคุมคุณภาพของโครงการวิจัยได้อย่างสะดวก เช่น กำหนดให้มีการพัฒนาข้อเสนอโครงการ การรายงานความก้าวหน้า การตรวจรับ และจำนวนเงินงบประมาณของโครงการวิจัย เป็นต้น และการทุนอุดหนุนการวิจัยก็แยกออกเป็น 2 ส่วน คือ ทุนอุดหนุนการวิจัยจากระดับมหาวิทยาลัยและทุนอุดหนุนการวิจัยในระดับคณะ

4. การสร้างระบบบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัย

เมื่อทราบข้อบกพร่องและคุณภาพของโครงการวิจัยโดยรวมแล้ว จึงจัดทำระบบบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัย โดยจัดให้มีการบริหารจัดการตั้งแต่การพัฒนาโจทย์วิจัย โดยได้ดำเนินการในชุดโครงการวิจัยต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและชุดโครงการที่ทำร่วมกับหน่วยงานภายนอกโดยเฉพาะ สกว. ซึ่งกำหนดให้มีการพัฒนาโจทย์วิจัยอย่างเข้มงวดและเน้นโจทย์วิจัยเชิงพื้นที่เป็นหลัก นักวิจัยที่ผ่านกระบวนการดังกล่าวก็จะมีทักษะในการพัฒนาโจทย์วิจัยเป็นอย่างดี ต่อมาเป็นการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย โดยมีความประสงค์ให้การออกแบบส่วนต่าง ๆ ของข้อเสนอโครงการมีความสัมพันธ์กันและเน้นการใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลให้ตรงกับเรื่องที่จะศึกษา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ปรับแก้ข้อเสนอโครงการวิจัยก่อนขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยทุกครั้ง จากนั้นเมื่อดำเนินการวิจัยครบ 6 เดือน นักวิจัยก็ต้องนำเสนอรายงานความก้าวหน้า เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้วิพากษ์แก้ไขปรับปรุงอีกครั้ง และสุดท้ายในขั้นของการตรวจรับก็ต้องผ่านการพิจารณาของผู้ตรวจรับ จำนวน 3 คน เพื่อช่วยกันพิจารณาความสมบูรณ์ในขั้นสุดท้าย ส่วนการพัฒนานักวิจัยเพื่อให้เกิดทักษะต่าง ๆ ได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปี และดำเนินการให้นักวิจัยได้พัฒนาทักษะทางด้านการเก็บข้อมูล การตีความข้อมูล การเขียนบทความทางวิชาการ และอื่น ๆ นอกจากนั้นในสัญญาของผู้รับทุนได้กำหนดให้นักวิจัยทุกคนต้องนำเสนอผลการวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นทุกปี ส่วนการใช้ประโยชน์จากการวิจัยยังมีปริมาณน้อยมาก ซึ่งเป็นผลมาจากคุณภาพของโครงการวิจัย

ทั้งหมดนี้เป็นการแสดงให้เห็นรูปแบบการจัดการคุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ส่วนผลของการจัดการดังกล่าว พบว่า แม้จะมีกระบวนการจัดการคุณภาพตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว แต่การพัฒนาคุณภาพงานวิจัยก็ยังไม่สามารถพัฒนาคุณภาพได้อย่างแท้จริง เพราะขาดการมุ่งมั่นจริงจังของฝ่ายต่าง ๆ ในกระบวนการ ประกอบด้วย นักวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ และนโยบายการบริหาร หากทั้งสามส่วนนี้ยังไม่พัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้น รูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยก็必将มีความหมายน้อยลง

2. ข้อเสนอแนะ

- 1) การบริหารจัดการเรื่องเวลาสำหรับการดำเนินงานวิจัยถือเป็นเงื่อนไขสำคัญเบื้องต้นของการจัดการคุณภาพงานวิจัย
- 2) ความมุ่งมั่นของนักวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ และนโยบายที่เอื้อต่อการดำเนินการวิจัยจะเป็นกลไกสำคัญในการวิจัยขับเคลื่อนคุณภาพงานวิจัยทั้งหมด
- 3) ต้องพัฒนาทักษะของนักวิจัยให้เป็นผู้มีสัญชาตญาณในการค้นหาความจริงมากกว่าการเน้นโครงสร้างและรูปแบบของโครงการวิจัย
- 4) ควรมีการวิพากษ์งานวิจัยทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อช่วยกันพัฒนาในชั้นต่าง ๆ ก่อนเสร็จสิ้นโครงการ
- 5) ควรพิจารณากิจกรรมการดำเนินโครงการวิจัยให้สอดคล้องกับงบประมาณการวิจัย ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของการดำเนินงานวิจัยโดยตรง
- 6) ควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการวิจัยในทุกขั้นตอนมากกว่าเป็นแค่เพียงผู้ให้ข้อมูล

บรรณานุกรม

- กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม. (2543). โครงการเสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดการสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด. ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์ : เอกสารอัดสำเนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ และภูมิปัญญา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2527). สุราษฎร์ธานี. กรุงเทพฯ ฯ : กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้. (2546). รายงานเศรษฐกิจและการเงินภาคใต้ ปี 2546. สงขลา : โรงพิมพ์เอสพีการพิมพ์.
- ประโยชน์ คุปต์กาญจนกุล และคณะ. (2549). การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. สุราษฎร์ธานี : เอกสารอัดสำเนา.
- พุทธทาสภิกขุ. (2529). พิมพ์ครั้งที่ 2. แนวสังเขปของโบราณคดีรอบอ่าวบ้านดอน. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์อรุณวิทยา.
- สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. (2549). รายงานประเมินโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดการความรู้เรื่อง “การบริหารจัดการงานวิจัยสู่ความเป็นเลิศ”. สุราษฎร์ธานี : เอกสารอัดสำเนา.
- (2549). คู่มือ การบริหารจัดการงานวิจัย. สุราษฎร์ธานี : เอกสารอัดสำเนา
- (2552). แผนปฏิบัติการของสถาบันวิจัยและพัฒนาเงินรายได้มหาวิทยาลัย
งบนโยบายต่อเนื่อง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552. สุราษฎร์ธานี : เอกสารอัด
สำเนา.
- (2550). รายงานการประเมิน โครงการการประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดการ
ความรู้ เรื่อง “การบริหารจัดการงานวิจัย”. สุราษฎร์ธานี : เอกสารอัดสำเนา
- (2552). ผลการสังเคราะห์งานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่ปี
2545 – 2551 . สุราษฎร์ธานี : เอกสารอัดสำเนา
- สมศักดิ์ ขอบตรง และคณะ. (2549). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนา
ระบบประกันคุณภาพงานวิจัยแบบบูรณาการในการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. สุราษฎร์ธานี : เอกสารอัดสำเนา.
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2543). ข้อมูลการตลาดจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประจำปี 2543. กรุงเทพฯ ฯ : เอกสารอัดสำเนา.

- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. (2551). สรุปผลการประชุมวิชาการและนิทรรศการ
จังหวัดสุราษฎร์ธานี “การพัฒนาอย่างสมดุลและรอบด้านบนฐานความรู้”.
กรุงเทพ ฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุราษฎร์ธานี. (2552). ข้อมูลจังหวัดสุราษฎร์ธานี. [online]. Available : www.suratthani.cjb.net (15 ธันวาคม 2551)

ภาคผนวก ก

บทความ

เรื่อง “รูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี”

ความนำ

บทความเรื่องนี้เขียนขึ้นจากการสังเคราะห์ข้อค้นพบจากการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี” งานวิจัยเรื่องดังกล่าวมีที่มาจากการพิจารณาบททวนคุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัย และพบว่ายังไม่เป็นไปตามเป้าหมายแห่งคุณภาพเท่าที่ควร โดยพิจารณาจากตัวชี้วัดการประเมินคุณภาพงานวิจัยจากหน่วยงานภายนอก การได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ การใช้ประโยชน์จากการวิจัย และการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในท้องถิ่น ปรากฏการณ์ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าคุณภาพงานวิจัยมหาวิทยาลัยต้องได้รับการปรับปรุงให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ประกอบกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้สนับสนุนทุนวิจัย สำหรับการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบริหารจัดการงานวิจัยที่มีคุณภาพ งานวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี” จึงเกิดขึ้น งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง คือ มีการทดลองรูปแบบการจัดการระบบคุณภาพตั้งแต่ การศึกษาบริบทเชิงพื้นที่ การสังเคราะห์งานวิจัย การพัฒนาโจทย์วิจัย ไปจนถึงการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ จากผลการดำเนินงานวิจัยเรื่องดังกล่าว ได้ค้นพบแง่มุมของการประกันคุณภาพหลายประการ ซึ่งมีประเด็นที่ควรพิจารณาดังนี้

1. บริบทเชิงพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับโจทย์วิจัยที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน
2. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 7 ปี ย้อนหลัง (2545 - 2551)
3. ผลการดำเนินงานเพื่อทดลองรูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัย
4. ข้อเสนอแนะในการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยในอนาคต

1. บริบทเชิงพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับโจทย์วิจัยที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

การกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างบริบทเชิงพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับโจทย์วิจัยที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน ก็เพื่อต้องการแสดงให้เห็นว่า การดำเนินงานวิจัยในปัจจุบัน ได้ดำเนินการให้ตรงกับบริบทเชิงพื้นที่ที่มีมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพราะบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มีหน้าที่โดยตรงในการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นโจทย์วิจัยก็ควรสอดคล้องกับบริบทเชิงพื้นที่ เพื่อให้ผลการวิจัยสามารถใช้ประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

อย่างไรก็ตามกระแสของการพัฒนาโจทย์วิจัยให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่ เป็นกระแสของการวิจัยในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยได้กำหนดไว้เป็นเป้าหมายของการวิจัยในอนาคต ทั้งนี้มีสาเหตุหลายประการที่ต้องดำเนินการวิจัยให้สอดคล้องกับบริบทเชิงพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยเหตุดังต่อไปนี้

1) เพื่อเป็นการประกันคุณภาพงานวิจัย เพราะโครงการวิจัยที่เกิดจากการศึกษาความต้องการเชิงพื้นที่ และมีผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานวิจัย การค้นคว้าข้อมูล การวิเคราะห์ผลการวิจัย ก็จะทำให้ถูกต้องแม่นยำมีเหตุผลที่น่าเชื่อถือกว่าเดิม ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้งานวิจัยมีชีวิตชีวา เพราะเป็นการอธิบายสถานการณ์จริงจากพื้นที่ และเป็นการประกันคุณภาพของข้อมูลไปในคราวเดียวกัน

2) เพื่อทำให้งานวิจัยได้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง เพราะเหตุว่าที่ผ่านมาโครงการวิจัยส่วนใหญ่มีจุดอ่อนอยู่ที่การใช้ประโยชน์จากการวิจัย คืองานวิจัยไม่ได้ถูกใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง ซึ่งมีสาเหตุหลายประการ เช่น โจทย์วิจัยไม่ถูกต้อง เครื่องมือไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ สถานการณ์ของเรื่องนั้น ๆ เปลี่ยนแปลงจากเดิม หรือทักษะของนักวิจัยไม่สามารถเข้าถึงเงื่อนไขที่แท้จริงของเรื่องนั้น ๆ ได้

3) เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขของการพัฒนาประเทศ เพราะเมื่อการพัฒนาต้องการจะกระจายอำนาจให้พื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ มีศักยภาพในการพึ่งตนเอง ดังนั้น โจทย์วิจัยจากพื้นที่ก็คือ การเพิ่มศักยภาพในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง การที่นักวิจัยได้ทำงานวิจัยเชิงพื้นที่ส่วนหนึ่งก็เป็นการพัฒนาให้คนในพื้นที่เป็นนักวิจัยไปในคราวเดียวกัน

4) ด้วยเหตุผลแห่งตัวชี้วัดของการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการให้ตรงตามเกณฑ์ของการประเมินคุณภาพงานวิจัย โดยตัวชี้วัดสำคัญ คือ การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ และจำนวนโครงการวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ ด้วยเงื่อนไขนี้ งานวิจัยเชิงพื้นที่ที่จะมีส่วนช่วยได้อย่างมากเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการวิจัย ในขณะเดียวกันการได้รับการตีพิมพ์ก็จะเพิ่มขึ้น เพราะผลงานมีคุณภาพ โดยพิจารณาจากการที่มีผู้นำผลการวิจัยไปใช้

ด้วยเงื่อนไขทั้ง 4 ประการ เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญที่ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีต้องดำเนินงานวิจัยเชิงพื้นที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นการทำความเข้าใจกับบริบทเชิงพื้นที่ จึงมีความจำเป็นอย่างมาก ที่จะนำมาสู่การพัฒนาคุณภาพงานวิจัยและเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินระบบประกันคุณภาพการวิจัยของมหาวิทยาลัยต่อไป

สำหรับบริบทเชิงพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งได้สำรวจจากเอกสาร และการจัดประชุมเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ ได้อธิบายความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทเชิงพื้นที่ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน โดยประกอบด้วยบริบทด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ด้านประวัติศาสตร์ ประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แสดงให้เห็นว่าเคยเป็นเมืองที่มีความเจริญรุ่งเรืองตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะร่องรอยของโบราณสถานที่ยังปรากฏให้เห็นอยู่ในอำเภอต่าง ๆ ในปัจจุบัน เช่น อำเภอไชยา อำเภอเวียงสระ อำเภอกาญจนดิษฐ์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้นักประวัติศาสตร์อธิบายว่าเป็นวัฒนธรรมสมัยศรีวิชัย (พุทธศตวรรษที่ 12 – 17) ซึ่งจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่า วิถีชีวิตของคนในบริเวณนี้เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง โดยได้รับการถ่ายทอดมาจากชาวอินเดียที่เดินทางมาเพื่อการค้า และแสวงหาดินแดนแห่งใหม่เพื่อเป็นที่ยู่ออาศัย ดังนั้นการเลือกบริเวณนี้เป็นที่ตั้งของเมืองย่อมสัมพันธ์กับทรัพยากรธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ และเหมาะแก่การเพาะปลูกเพื่อเลี้ยงพลเมืองจำนวนมาก

2) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยที่ตั้งของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีลักษณะที่สำคัญ คือ ทิศตะวันตกเป็นแนวสันเขา เป็นพื้นที่ป่าดิบชื้น มีต้นไม้และสัตว์ป่ามากมาย ทางทิศตะวันออกเป็นที่ราบชายฝั่งเหมาะแก่การเพาะปลูก ส่วนในทะเลก็มีเกาะขนาดใหญ่หลายแห่ง เช่น เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า หมู่เกาะอ่างทอง เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีแม่น้ำสำคัญ 2 สาย คือ แม่น้ำตาปี และแม่น้ำพุมดวง โดยไหลผ่านหลายอำเภอก่อนลงสู่ทะเลที่อ่าวบ้านดอน ทั้งนี้บริเวณอ่าวบ้านดอนก็มีแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินพื้นที่หลายอำเภอ ตั้งแต่อำเภอท่าชนะ อำเภอไชยา อำเภอท่าฉาง อำเภอเมือง อำเภอกาญจนดิษฐ์ และอำเภอดอนสัก ดังนั้นเศรษฐกิจหลักของจังหวัดจึงเกี่ยวข้องกับการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร และการท่องเที่ยว

3) ด้านเศรษฐกิจ เศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวไว้ตอนต้น หลังจากนั้นมีการแปรสภาพป่าเป็นสวนยางพารา ปาล์มน้ำมัน และพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้งส่วนที่เป็นเกาะ ป่าไม้ และโบราณสถาน รายได้หลักของจังหวัดจึงประกอบด้วย ผลผลิตจากยางพารา ปาล์มน้ำมัน การประมง อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และการท่องเที่ยว ฉะนั้นวิถีชีวิตของประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการผลิตทั้ง 5 อย่างนี้

4) ด้านสังคม เนื่องจากบริบทของการพัฒนา ได้ขับเคลื่อนให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นเมืองแห่งเศรษฐกิจและความทันสมัย ธรรมชาติของการพัฒนาจากวิถีชีวิตเกษตรกรรมสู่อุตสาหกรรมการบริการ ย่อมมีผลกระทบด้านต่าง ๆ และนำไปสู่ปัญหาสังคมมากมาย เช่น ปัญหานี้สินเกษตรกร ค่านิยมที่เห็นแก่มูลค่าทางเศรษฐกิจ การบุกรุกป่า ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และทรัพยากร แรงงานต่างชาติ และปัญหาพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่ไม่เหมาะสม

5) การนำเสนอยุทธศาสตร์การวิจัยจากพื้นที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยบริบทดังกล่าวได้นำไปสู่การพิจารณาโจทย์วิจัยจากพื้นที่ โดยให้ผู้เกี่ยวข้องได้แสดงสภาพของความต้องการเชิงพื้นที่และกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การวิจัย ยุทธศาสตร์การวิจัยเชิงพื้นที่จึงประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ 1) การพัฒนาทางเศรษฐกิจโดยเน้นที่การพัฒนาด้าน

ต่าง ๆ ของการผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน ประมง อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว 2) เป็นการแก้ไขเยียวยาทางสังคมประกอบด้วย การดูแลสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร การกระจายรายได้ในระบบธุรกิจที่เป็นธรรม การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างชาติ การพัฒนาการศึกษา และการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของเยาวชน ซึ่งในประเด็นยุทธศาสตร์การวิจัยนั้นมีข้อสังเกตว่าเป็นการออกแบบยุทธศาสตร์ที่เน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจมากกว่าการแก้ไขปัญหาทางสังคม ปรากฏการณ์นี้ก็แสดงให้เห็นทัศนะของคนในพื้นที่ที่ยังมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลัก

ต่อมาเมื่อนำบริบทเชิงพื้นที่มาเปรียบเทียบกับโจทย์วิจัยที่นักวิจัยของมหาวิทยาลัยที่ได้ดำเนินการวิจัยตั้งแต่ปี 2545 – 2551 ก็พบว่า ในจำนวน 645 โครงการ ประมาณ 40% เป็นโจทย์วิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริบทเชิงพื้นที่ แต่ปรากฏการณ์ดังกล่าวมีสิ่งที่น่าสนใจหลายประการ 1) หากเป็นโจทย์วิจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ เหตุใดงานวิจัยจึงไม่ถูกใช้ประโยชน์ 2) คุณภาพของงานวิจัยมีความถูกต้องตามปัญหาของพื้นที่หรือไม่ 3) ทำไมคนในพื้นที่จึงมีส่วนร่วมในการดำเนินงานวิจัยน้อย และ 4) การทำงานวิจัยเชิงพื้นที่ได้พัฒนาโจทย์วิจัยให้ตรงตามสภาพปัญหาเชิงพื้นที่หรือไม่

เงื่อนไขสำคัญที่ควรพิจารณา คือ แม้จะตั้งชื่อโครงการโดยแสดงให้เห็นว่าเกี่ยวข้องกับมิติเชิงพื้นที่ แต่โครงการวิจัยที่ดำเนินการจะตรงตามสภาพปัญหาเชิงพื้นที่หรือไม่ การที่แสดงให้เห็นว่าชื่อโครงการเกี่ยวข้องกับพื้นที่ก็มิได้หมายความว่า โจทย์วิจัยจะตรงตามสภาพปัญหาเชิงพื้นที่เสมอไป จากการศึกษา ชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ และผลการวิจัย ก็พบว่างานวิจัยเชิงพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่ไม่ตรงกับสภาพปัญหาเชิงพื้นที่อย่างแท้จริง ซึ่งมีปรากฏการณ์ดังต่อไปนี้

1) แม้จะทำการศึกษาเรื่องในพื้นที่ แต่ก็ไม่ได้ตรงกับสภาพปัญหาที่พื้นที่เผชิญอยู่ จึงไม่ได้รับความร่วมมือในมิติต่าง ๆ และผลการวิจัยก็ไม่สามารถใช้แก้ปัญหาได้

2) คนในพื้นที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการคิดโจทย์วิจัยและร่วมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินงานเท่าที่ควร งานวิจัยจึงเป็นการมองจากคนนอกชุมชน

3) เครื่องมือของการวิจัยที่นักวิจัยใช้ในโครงการวิจัยส่วนใหญ่ไม่เหมาะสมกับรูปแบบการวิจัยเชิงพื้นที่ เพราะส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถามและการหาค่าทางสถิติ เพื่ออธิบายระดับของความคิดเห็นจึงไม่สามารถอธิบายเหตุผลเชิงลึกได้

4) นักวิจัยมีข้อจำกัดด้านเวลาในการศึกษาข้อมูล ทำให้งานวิจัยขาดรายละเอียดของปรากฏการณ์มิติต่าง ๆ ของชุมชน และขาดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักวิจัยกับชุมชนในพื้นที่

ด้วยปรากฏการณ์ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า แม้จะปรากฏชื่อโครงการวิจัยว่ามีการศึกษาวิจัยเชิงพื้นที่ประมาณ 40% แต่ในเชิงคุณภาพพบว่า งานวิจัยไม่ถูกใช้ประโยชน์ เพราะการคิดโจทย์วิจัยไม่ตรงกับปัญหาเชิงพื้นที่ การใช้เครื่องมือไม่เหมาะสมกับการวิจัยเชิงพื้นที่ และขาดการมีส่วนร่วมจากประชาชนในพื้นที่ นอกจากนั้นการคิดโจทย์วิจัยเชิงพื้นที่ส่วนใหญ่ก็จะเน้นไปที่การวิจัยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นหลัก โดยละเลยมิติทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น

จะพบว่าบริบทเชิงพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเมื่อเปรียบเทียบกับโจทย์วิจัยที่นักวิจัยได้ดำเนินการ ยังไม่มีความสัมพันธ์กันในมิติของคุณภาพและขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริง

2. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 7 ปีย้อนหลัง (2545 – 2551)

การสังเคราะห์ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีย้อนหลัง 7 ปี ดำเนินการเพื่อทบทวนต้นทุนการวิจัยด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นฐานของการพัฒนารูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยในโอกาสต่อไป ซึ่งจากการสังเคราะห์งานวิจัยย้อนหลัง 7 ปี ได้แสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านของจำนวนโครงการ และระดับคุณภาพของงานวิจัย

อย่างไรก็ตาม ก่อนทำการสังเคราะห์งานวิจัย ก็มีข้อมูลที่บ่งชี้ถึงคุณภาพงานวิจัยได้ระดับหนึ่ง เช่น จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ และการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย โดยมีงานวิจัยที่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวไม่มากนัก ดังนั้นการสังเคราะห์งานวิจัยจะทำให้ค้นพบสาเหตุของคุณภาพงานวิจัยที่ยังไม่ดีพอ ซึ่งข้อมูลของการสังเคราะห์งานวิจัยที่ควรนำมาพิจารณามีดังนี้

1. ประเภทของงานวิจัย
2. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล
3. ความเป็นเอกภาพและความสอดคล้องกับโครงการวิจัย
4. การใช้ประโยชน์จากโครงการวิจัย และการตีพิมพ์เผยแพร่

1. ประเภทของการวิจัย

ประเภทของการวิจัย ในที่นี้หมายถึงการแบ่งประเภทของงานวิจัยตามเป้าหมายของการใช้ประโยชน์ คือ 1) งานวิจัยพื้นฐาน ใช้ประโยชน์ในการสร้างทฤษฎีและอธิบายปรากฏการณ์ของการกระทำระหว่างกัน โดยไม่ได้คำนึงถึงการใช้ประโยชน์ 2) งานวิจัยประยุกต์ หมายถึง การวิจัยต่อเนื่องจากข้อมูลพื้นฐาน เพื่อใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาบางอย่าง

ดังนั้นเมื่อแบ่งงานวิจัยออกเป็น 2 ประเภทดังกล่าวก็จะพบว่า 80% ของงานวิจัยจัดเป็นงานวิจัยเชิงประยุกต์ ซึ่งปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากกับงานวิจัยของมหาวิทยาลัย และจะปรากฏมากที่สุดในคณะวิทยาการจัดการ ส่วนคณะอื่น ๆ ก็มีลดหลั่นกันตามลำดับ สาเหตุที่ทำให้มีงานวิจัยประยุกต์เป็นจำนวนมาก มีปัจจัยดังนี้

1.1 นักวิจัยอธิบายว่า เป็นเหตุมาจากธรรมชาติของสาขาวิชาที่เน้นการประยุกต์ใช้ ความรู้มากกว่าการพิจารณาทฤษฎีต้นกำเนิดของสาขาวิชา จึงทำให้โลกทัศน์ของนักวิจัยห่างเหินจากทฤษฎีพื้นฐานของสาขาวิชานั้น ๆ

1.2 ความต้องการข้อมูลเพื่อรับทราบความคิดเห็น สำหรับใช้เพื่อวางแผนหรือพยากรณ์เหตุการณ์เฉพาะหน้า โดยไม่คำนึงถึงเหตุผลเบื้องหลังของปรากฏการณ์นั้น ทำให้นักวิจัยสนใจข้อมูลตอนปลายมากกว่าคำนึงถึงเหตุผลพื้นฐาน ที่เป็นรากเหง้าของปรากฏการณ์ ผลดีของงานวิจัยดังกล่าวจะได้คำตอบที่เร็ว แต่ขาดฐานของการอธิบายเหตุผลเบื้องหลังคำตอบ

1.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือในการเก็บข้อมูล เพราะเหตุว่า เมื่อพิจารณาโครงการวิจัยทั้งหมดพบว่า 60% เป็นการใชแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลและหาค่าสถิติ เพื่ออธิบายระดับของความคิดเห็น ซึ่งหากต้องดำเนินงานวิจัยประเภทวิจัยพื้นฐาน เครื่องมือเหล่านี้ ไม่สามารถอธิบายปรากฏการณ์หรือความเป็นเหตุผลของความจริงได้ ฉะนั้น การใช้เครื่องมือที่นักวิจัยส่วนใหญ่นิยมใช้ย่อมมีผลต่อการอธิบายผลการวิจัย เครื่องมือเก็บข้อมูลจึงมีส่วนในการกำหนดประเภทของงานวิจัย

เมื่อพบว่า มีผลงานวิจัยในลักษณะนี้เป็นจำนวนมาก ปัญหาที่จะตามมาในภายหลังคือ องค์ความรู้ส่วนใหญ่ที่มหาวิทยาลัยมีอยู่เป็นจำนวนมาก จะไม่ใช่ความรู้เชิงลึกอีกต่อไป เป็นแต่เพียงคำอธิบายความคิดเห็นชั่วคราวของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำให้สาวไปไม่ถึงเงื่อนไขความจริงของเรื่องนั้น ๆ ทำให้แก้ปัญหาได้ไม่ตรงจุด

อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงเรื่องดังกล่าวและได้ดำเนินการแก้ไข โดยจัดสรรทุนวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกสำหรับงานวิจัยประยุกต์สามารถรับทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา ส่วนที่สองเป็นงานวิจัยพื้นฐาน ซึ่งต้องการให้คณะและสาขาวิชาดำเนินงานวิจัยประเภทนี้ให้มากขึ้น โดยให้นโยบายว่าคณะต้องดำเนินงานวิจัยพื้นฐาน แต่ผลการทดลองใช้นโยบายดังกล่าว ทำให้นักวิจัยส่วนใหญ่นิยมขอทุนวิจัยจากคณะ แต่ข้อเสนอโครงการยังเป็นงานวิจัยประเภทวิจัยประยุกต์อยู่เช่นเดิม

ฉะนั้นเมื่อวิเคราะห์สาเหตุของงานวิจัยพื้นฐานที่เกิดขึ้นได้ยากเป็นเพราะ 1) นักวิจัยไม่มีความถนัด 2) การวิจัยต้องใช้เครื่องมือหลายอย่างและต้องอาศัยการเก็บข้อมูลเชิงลึก รวมทั้งต้องอาศัยทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลที่สูงกว่าเดิม 3) นักวิจัยไม่เห็นประโยชน์ของข้อมูลเชิงทฤษฎีที่ยังใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้ และ 4) เน้นความรวดเร็วในการวิจัยในการวิจัยมากกว่าความลึกซึ้งของข้อมูล ซึ่งหากปรากฏการณ์ดังกล่าวยังคงอยู่ต่อไป จำนวนงานวิจัยพื้นฐานย่อมมีจำนวนน้อยเช่นเดิม

2. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

จากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า เครื่องมือจะเป็นเงื่อนไขสำคัญของการแสดงผลการวิจัย ดังนั้นเป็นที่น่าสังเกตว่าเครื่องมือที่นักวิจัยใช้จากการพิจารณาโครงการวิจัยจำนวน 108 โครงการจะพบว่า 60% ใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงระดับความ

คิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่ตั้งเป็นคำถามขึ้น ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้เครื่องมือแบบเดียวซ้ำ ๆ กับงานวิจัยในหลายสาขาวิชา หลายประเด็นปัญหา แสดงให้เห็นว่านักวิจัยยึดเครื่องมือเป็นมาตรฐานในการดำเนินงานวิจัยมากกว่าปรับเครื่องมือให้สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษาค้นคว้า จึงทำให้ประสิทธิภาพในการได้คำตอบจากการวิจัยมีคุณภาพเป็นไปตามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ซึ่งผลการวิจัยจะปรากฏเฉพาะระดับของความคิดเห็น โดยเป็นเพียงทัศนะอย่างหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม แต่เมื่อพิจารณาปรากฏการณ์เบื้องหลังของคำตอบดังกล่าวจะไม่พบเหตุผลเพิ่มเติมใด ๆ การที่มีผลการวิจัยเช่นนี้ นำไปสู่การพิจารณาผลการดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ซึ่งนอกจากประเด็นของเนื้อหาจะไม่ตรงกับบริบทเชิงพื้นที่แล้ว ปัญหาเพิ่มเติมคือการได้ผลการวิจัยที่ไม่ลึกพอจะอธิบายเหตุผลได้

สาเหตุของการใช้เครื่องมือแบบสอบถามเป็นหลัก เนื่องจากเป็นความถนัดของนักวิจัยที่เคยชินกับการใช้เครื่องมือ ความรวดเร็วในการเก็บข้อมูล ไม่ยุ่งยากกับการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มตัวอย่างหลายครั้ง และง่ายในการแปลผลการวิจัย จากปรากฏการณ์นี้จะมีผลทำให้คุณภาพของงานวิจัยด้อยลง นักวิจัยไม่ได้คิดหาเครื่องมือใหม่ ๆ ที่ตรงกับเนื้อหาของการหาคำตอบจากการวิจัย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเครื่องมือก็จะทำให้พบแง่มุมใหม่ ๆ จากผลการวิจัยด้วย

3. ความเป็นเอกภาพและความสอดคล้องกันของโครงการวิจัย

ในแง่นี้เป็นการพิจารณาความสอดคล้องตั้งแต่ชื่อโครงการวิจัยไปจนถึงการแสดงผลการวิจัย ซึ่งจากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า มีโครงการวิจัยถึง 40% (จาก 108 โครงการ) ที่ยังมีปัญหาเกี่ยวกับความเป็นเอกภาพของโครงการวิจัย ปัญหาของความไม่เป็นเอกภาพส่วนใหญ่เกิดขึ้นใน 3 ส่วนของโครงการวิจัย คือ 1) การตั้งชื่อโครงการไม่สอดคล้องกับเครื่องมือและการแสดงผลการวิจัย 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ไม่สอดคล้องกับเครื่องมือ และ 3) การแสดงผลการวิจัยที่ไม่ชัดเจนและไม่ตอบเนื้อหาที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์

ปัญหาที่ทำให้การออกแบบโครงการไม่มีความเป็นเอกภาพ ประกอบด้วย

3.1 การใช้เครื่องมือที่ไม่สอดคล้องกับชื่อโครงการวิจัย เพราะแม้ว่าศึกษาในแง่มุมไหน หากยังคงใช้เครื่องมือเดิมที่นักวิจัยถนัด จึงแสดงให้เห็นความขัดแย้งกันตั้งแต่ต้น ผลของโครงการวิจัยจึงเป็นไปตามเครื่องมือมากกว่าเนื้อหาที่แสดงไว้ในชื่อโครงการวิจัย

3.2 ขาดการศึกษาบริบทของเรื่องที่ทำการวิจัยอย่างชัดเจน จึงทำให้การออกแบบโครงการวิจัยมีลักษณะแยกส่วนกัน ตั้งแต่ชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ เครื่องมือ และผลการศึกษา ในทางกลับกัน หากศึกษาบริบทของเรื่องนั้น ๆ อย่างชัดเจนก็จะทำให้การกำหนดเป้าหมายของการหาคำตอบมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

3.3 การได้ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ปัญหานี้เกิดจากการกำหนดวัตถุประสงค์กับการใช้เครื่องมือไม่สอดคล้องกัน ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษา ก็จะพบว่า เป็นคำตอบกว้าง ๆ ที่สามารถคาดเดาได้โดยไม่ต้องดำเนินการวิจัย

จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้ทราบว่า นักวิจัยส่วนหนึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับการออกแบบโครงการวิจัย โดยขาดการเชื่อมโยงองค์ประกอบของโครงการวิจัยทั้งหมด ตั้งแต่การตั้งชื่อโครงการวิจัยจนถึงการแสดงผลการวิจัย ดังนั้นควรมีการพัฒนาทักษะการออกแบบโครงการวิจัย การใช้เครื่องมือให้ตรงตามชื่อโครงการวิจัยและวัตถุประสงค์ ส่วนกิจกรรมและการแสดงผลการวิจัยก็ควรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4. การใช้ประโยชน์จากการวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่

การใช้ประโยชน์จากโครงการวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่เป็นชั้นปลายของโครงการวิจัย และจากสถิติของโครงการวิจัยของมหาวิทยาลัยพบว่า มีงานวิจัยถูกใช้ประโยชน์ไม่มากนัก ส่วนใหญ่ถูกใช้เพื่อการเรียนการสอนเป็นหลัก ส่วนงานวิจัยเพื่อพัฒนา และงานวิจัยเชิงพื้นที่ก็พบการใช้ประโยชน์จากการวิจัยน้อยมาก

สาเหตุที่งานวิจัยไม่ถูกใช้งานก็จะสอดคล้องกับบริบทด้านอื่น ๆ ของการดำเนินโครงการวิจัย เช่น การพัฒนาโจทย์วิจัยไม่ดีพอ ไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหานั้น ๆ การออกแบบโครงการวิจัยไม่ชัดเจน การใช้เครื่องมือที่ไม่สามารถหาข้อมูลเชิงลึกได้ การขาดการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง เป็นต้น สาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้นำมาสู่การอธิบายว่างานวิจัยยังไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร

ส่วนการตีพิมพ์เผยแพร่ก็มีสภาพเดียวกัน หากขาดความคมชัดตั้งแต่ขั้นต้น คือการพัฒนาโจทย์วิจัยและการดำเนินงานวิจัยในขั้นต่าง ๆ ผลการวิจัยก็ย่อมเป็นไปตามเงื่อนไขในตอนต้น เมื่องานวิจัยไม่มีความลึกซึ้งพอหรือไม่แสดงความรู้ใหม่จากการค้นคว้า โอกาสในการได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ก็น้อยลง ซึ่งปรากฏการณ์นี้ตรงกับปริมาณงานวิจัยของมหาวิทยาลัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีการควบคุมมาตรฐานโดยมีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ไม่มากนัก

สำหรับตัวชี้วัดคุณภาพงานวิจัยทั้งการใช้ประโยชน์จากการวิจัยและการตีพิมพ์งานวิจัยเป็นตัวชี้วัดสำคัญในการประเมินคุณภาพงานวิจัยของหน่วยงานภายนอก เพราะเป็นที่ยอมรับปลายทางของคุณภาพงานวิจัย ฉะนั้นหากต้องการให้งานวิจัยได้ใช้ประโยชน์และได้รับการตีพิมพ์ก็ต้องไปเข้มงวดในการดำเนินโครงการวิจัยในระยะแรก หากการดำเนินงานวิจัยมีคุณภาพตั้งแต่ต้น ผลงานวิจัยก็ย่อมมีคุณภาพและใช้ประโยชน์ได้อย่างใดอย่างหนึ่ง และมีความเพียงพอแก่การตีพิมพ์ได้

ผลจากการสังเคราะห์โครงการวิจัยย้อนหลัง 7 ปี ทำให้ทราบว่าต้องมีการปรับปรุงคุณภาพงานวิจัยในด้านต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นโดยเฉพาะคุณภาพของนักวิจัยและการอำนวยความสะดวกการดำเนินงานผ่านนโยบายของมหาวิทยาลัย

3. ผลการดำเนินงานเพื่อทดลองรูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัย

เมื่อทำการศึกษาบริบทเชิงพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีและทำการสังเคราะห์งานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ข้อมูลทั้ง 2 ส่วนจึงเป็นข้อมูลพื้นฐานอย่างดีต่อการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัย กระบวนการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยเริ่มจากการพัฒนานักวิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ ประกอบด้วย

1) การพัฒนาโจทย์วิจัย ซึ่งนักวิจัยต้องมีการพัฒนาโจทย์วิจัยก่อนเขียนข้อเสนอโครงการ สำหรับการพัฒนาโจทย์วิจัยก็มีการดำเนินการอย่างหลากหลายทั้งโจทย์วิจัยเชิงพื้นที่และโจทย์วิจัยที่มีเป้าหมายการวิจัยเฉพาะทาง โดยเห็นว่าโจทย์วิจัยต้องมีความชัดเจนหลังการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของเรื่องนั้น ๆ มาแล้วอย่างครบถ้วน ส่วนการพัฒนาโจทย์วิจัยเชิงพื้นที่ก็ให้นักวิจัยได้สำรวจข้อมูลพื้นฐานของชุมชนและรับฟังปัญหาของผู้เกี่ยวข้องอย่างหลากหลาย แต่ผลของการดำเนินงานก็อยู่ในขั้นของการพัฒนา

2) การพัฒนาข้อเสนอโครงการ เมื่อได้โจทย์วิจัยที่ชัดเจนขั้นตอนของการออกแบบข้อเสนอโครงการวิจัย การออกแบบข้อเสนอโครงการวิจัยก็จะพิจารณาความถูกต้องของชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ เครื่องมือ กิจกรรม และการแสดงผลการวิจัย โดยให้นักวิจัยนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ และให้ผู้ทรงคุณวุฒิปรับปรุงแก้ไขก่อนส่งขอรับทุนอุดหนุนการวิจัย ในขั้นนี้นอกจากความสามารถในการออกแบบข้อเสนอโครงการของนักวิจัยแล้ว การเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก็เป็นเงื่อนไขสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของข้อเสนอโครงการวิจัย หากผู้ทรงคุณวุฒิเตรียมตัวไม่พร้อมหรือมีความรู้ไม่ตรงกับเรื่องที่ให้ข้อเสนอแนะ ก็จะสร้างปัญหาอย่างมากต่อกระบวนการวิจัยในขั้นตอนต่อไป ซึ่งผลการดำเนินงานก็ค่อย ๆ พัฒนาขึ้นตามลำดับ

3) การรายงานความก้าวหน้า เป็นการรายงานผลการดำเนินงานในระยะ 6 เดือนแรกของการรับทุน ข้อมูลในส่วนนี้จะแสดงให้เห็นว่าผลการดำเนินการวิจัยในระยะแรกเป็นไปตามแผนการที่ได้ออกแบบไว้หรือไม่ รวมทั้งได้สอบถามปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงาน หรือแนะนำการแปรข้อมูลมาสู่การวิเคราะห์ผลการวิจัยในอนาคต ในขั้นของการรายงานความก้าวหน้าจะมีปัญหาสำคัญคือ ความไม่พร้อมของนักวิจัย เพราะไม่มีผลการวิจัยตามที่กำหนดไว้ในแผน ทำให้การรายงานความก้าวหน้าเป็นการพูดซ้ำเกี่ยวกับการออกแบบโครงการวิจัย ส่วนปัญหาการจัดการเกี่ยวกับผู้ทรงคุณวุฒิคือ การเปลี่ยนแปลงผู้ทรงคุณวุฒิจากคนเดิมเป็นคนใหม่ จึงทำให้ขาดการเชื่อมโยงความคิดจากการออกแบบข้อเสนอโครงการสู่ผลการดำเนินงาน ทำให้มีการแก้ไขปรับปรุงหลายส่วนและสร้างปัญหาให้กับนักวิจัยเป็นอย่างมาก ส่วนงานวิจัยที่ไม่มีปัญหาทั้งสองอย่างนี้ก็มีการนำเสนอรายงานความก้าวหน้าตามปกติ และผู้ทรงคุณวุฒิก็เสนอแนะแนวทางการดำเนินงานขั้นต่อไปหรือเสนอให้แก้ไขปรับปรุงในส่วนที่เป็นปัญหาให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามปัจจัยสำคัญของการรายงานความก้าวหน้าคือ การมีผลงานวิจัยบางส่วนให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา หากนักวิจัยไม่มีผลการดำเนินงานมาให้พิจารณา ขั้นตอนนี้ก็

จะไม่มีคามหมายใด ๆ และผลเสียจะเกิดขึ้นในขั้นตอนการตรวจรับโครงการวิจัยที่ยากจะแก้ไข และมีผลสืบเนื่องไปถึงการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่ต่อไป ฉะนั้นปัญหาใหญ่ของการรายงานความก้าวหน้า คือไม่มีความก้าวหน้าของผลการวิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งต้องไปตามหาสาเหตุว่าเหตุใดนักวิจัยจึงไม่สามารถดำเนินโครงการวิจัยตามเวลาที่กำหนดได้

4) การตรวจรับงานวิจัย ขั้นนี้จะมีบัญชีรายชื่อผู้ตรวจรับงานวิจัย ตามสาขาวิชาต่าง ๆ ได้ขึ้นทะเบียนไว้ และจะคัดเลือกผู้ตรวจรับงานวิจัยจำนวน 3 ท่าน ในการตรวจรับโครงการวิจัย 1 เรื่อง ผู้ตรวจ 2 คนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประจำสาขาวิชา โดยพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา และอีก 1 คน เป็นผู้ตรวจที่สถาบันวิจัยและพัฒนาแต่งตั้งพิจารณาความถูกต้องของรูปแบบ ซึ่งปัญหาบางส่วนในขั้นตอนของการตรวจรับ ได้แก่ การที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่ได้เป็นคนเดียวกับผู้ที่ดูแลในขั้นตอนการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย และขึ้นรายงานความก้าวหน้า จึงทำให้ขาดการเชื่อมโยงความรู้ในขั้นตอนต่าง ๆ ทำให้ขั้นตอนตรวจรับไม่สามารถแก้ไขปรับปรุงมากตามความเห็นของผู้ตรวจรับได้ และ การขาดความมุ่งมั่นของการตรวจรับของผู้ตรวจโดยอาจมีเวลาจำกัดหรือมีความรู้เรื่องนั้น ๆ ไม่ลึกพอทำให้ประสิทธิภาพของการตรวจรับลดลง

อย่างไรก็ตามหากต้องการแก้ปัญหาดังกล่าวก็ต้องจัดให้ผู้พัฒนาโจทย์วิจัย ผู้พิจารณา รายงานความก้าวหน้า และผู้ตรวจรับโครงการวิจัยควรเป็นคนเดียวกัน และมีการปรับปรุงแก้ไข อย่างมีคุณภาพ เพราะผู้ทรงคุณวุฒิ จะเป็นผู้กำกับคุณภาพของงานวิจัยโดยตรง หากผลงานวิจัยไม่มีคุณภาพ ย่อมเป็นความรับผิดชอบของผู้ทรงคุณวุฒิด้วย แต่ที่ผ่านมายังไม่มีการกล่าวถึงการทำหน้าที่และของผู้ทรงคุณวุฒิเท่าที่ควร

5) การพัฒนานักวิจัย ขั้นตอนการพัฒนานักวิจัยสามารถแยกออกได้เป็น 2 ส่วนคือ 1) การพัฒนาตามขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย และ 2) การพัฒนาโดยการอบรมเพื่อเพิ่มทักษะการดำเนินงานวิจัย เช่น การอบรมนักวิจัยตามสาขาวิชา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานั้นได้ถ่ายทอดลักษณะเฉพาะของงานวิจัยในสาขานั้น ๆ การอบรมการวิจัยเชิงพื้นที่ การอบรมการพัฒนาโจทย์วิจัยและการเขียนข้อเสนอโครงการ รวมทั้งการให้นักวิจัยไปร่วมสัมมนา การให้นักวิจัยได้เสนอผลการวิจัยในที่ประชุมทางวิชาการที่จัดขึ้นทุกปี

อย่างไรก็ตามเพื่อพิจารณาพัฒนาการหลังการอบรมกับโครงการวิจัยที่ดำเนินงานโดยนักวิจัยที่ผ่านการอบรมมาแล้วก็พบว่า คุณภาพของโครงการวิจัยก็ยังไม่เป็นที่พอใจมากนัก อาจเป็นเพราะธรรมชาติของการเป็นนักวิจัยที่ดีต้องเป็นนักปฏิบัติที่มุ่งมั่นทุ่มเท เพียงแต่รู้ทฤษฎีอย่างเดียวคงไม่สามารถดำเนินงานวิจัยให้มีคุณภาพได้ และมีข้อสังเกตว่านักวิจัยที่พัฒนาตนเองได้เร็ว ส่วนใหญ่เป็นนักวิจัยที่ได้ร่วมดำเนินโครงการกับหน่วยงานภายนอก ฉะนั้น การพัฒนานักวิจัยจึงต้องผ่านการปฏิบัติและทำการแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานตั้งแต่ใน

ขั้นแรก ๆ ของการวิจัย เช่น การเก็บข้อมูล การใช้เครื่องมือ กิจกรรมการหาข้อมูลและการแสดงผลของการวิจัย เป็นต้น การอบรมแต่เพียงทฤษฎีอย่างเดียวย่อมเกิดผลในทางปฏิบัติไม่มากนัก

ดังนั้น ขั้นตอนของการทดลองรูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยในครั้งนี้ทำให้พบเงื่อนไขหลายประการ ที่เป็นตัวแปรในการดำเนินการประกันคุณภาพงานวิจัย และได้แสดงให้เห็นว่าการมีแต่เพียงระบบการจัดการคุณภาพที่ครบถ้วนถือว่ายังไม่เพียงพอ ต้องมีการจัดการคุณภาพของขั้นตอนต่าง ๆ อย่างจริงจัง ซึ่งประกอบด้วยคุณภาพของส่วนต่าง ๆ 3 ส่วน คือ 1) คุณภาพของนักวิจัย 2) คุณภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ 3) คุณภาพของนโยบายสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย

4. ข้อเสนอแนะในการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยในอนาคต

เท่าที่นำเสนอข้อมูลรูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่าการมีเพียงโครงสร้างของระบบอย่างเดียวไม่เพียงพอในการสร้างคุณภาพงานวิจัย เพราะโครงสร้างเป็นแต่เพียงขั้นตอน แต่คุณภาพในขั้นตอนต่าง ๆ ต้องได้รับการดูแลเป็นอย่างดี ไม่เช่นนั้นก็จะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพ

สำหรับข้อเสนอเพื่อการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยในอนาคต ประกอบด้วยเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

1) ต้องมีการจัดสรรเวลาในการดำเนินงานวิจัยในเชิงโครงสร้างให้ชัดเจนว่า นักวิจัยต้องใช้เวลาในการวิจัยสัปดาห์ละกี่ชั่วโมง งานสอนและงานอื่นๆ กี่ชั่วโมง การกำหนดหน้าที่และเวลาไม่ชัดเจนทำให้งานวิจัยเป็นงานแฝงมากกว่างานหลัก ฉะนั้นการมีเวลาในการดำเนินงานวิจัยไม่ชัดเจนส่งผลต่อประสิทธิภาพและคุณภาพด้านต่างๆ ของงานวิจัย

2) ต้องสร้างจิตวิญญาณของการเป็นนักวิจัยที่มีคุณภาพ เป็นการเสนอต่อเนื่องจากข้อแรก เมื่อมีการจัดการด้านเวลาได้แล้ว ต่อมาคือการกำหนดหน้าที่ของผู้สอนในมหาวิทยาลัยว่ามีหน้าที่ในการค้นคว้าวิจัยที่มีคุณภาพด้วย

3) การพัฒนาโจทย์วิจัยต้องทราบข้อมูลพื้นฐานเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างดีก่อนลงมือวิจัย ไม่เช่นนั้น การออกแบบโครงการวิจัย การกำหนดวัตถุประสงค์ และการแสดงผลการวิจัยจะไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง เพราะนักวิจัยไม่เข้าใจบริบทที่แท้จริงตั้งแต่ต้น

4) ต้องเพิ่มเวทีการวิพากษ์งานวิจัยให้กว้างขวาง เปิดเผยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องได้ มีส่วนในการวิพากษ์งานวิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงคุณภาพงานวิจัย ก่อนเสร็จสิ้นโครงการ

5) มหาวิทยาลัยต้องกำหนดนโยบายเพื่อให้มีงานวิจัยพื้นฐานให้มากกว่าเดิมและเข้มงวดด้านคุณภาพ เพราะปัจจุบันมีโครงการวิจัยประเภทนี้น้อยมาก ซึ่งในอนาคตอาจขาดฐานความรู้เชิงลึกในสาขาวิชาต่างๆ

6) ต้องมีการกระจายอำนาจการจัดการคุณภาพงานวิจัยให้ระดับคณะมีความรับผิดชอบในการจัดการคุณภาพตามสาขาวิชาของตนเอง ด้วยกระบวนการนี้จะเป็นการสร้างความเข้มแข็งจากฐานรากของหน่วยงานที่ดูแลคุณภาพงานวิจัยระดับคณะ

7) การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อเสนอแนะควรพิจารณาให้รอบคอบว่ามีคุณสมบัติเพียงพอที่จะพัฒนางานวิจัยได้ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิก็มีหลายระดับ เพราะผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องมีส่วนรับผิดชอบในการให้ข้อเสนอแนะ และมีส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์และประเมินคุณภาพงานวิจัย

สรุป

รูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้มีการดำเนินงานตามขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้ โดยพิจารณาบทบาทของงานวิจัยของมหาวิทยาลัยกับความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่ และพบว่า โครงการวิจัยของมหาวิทยาลัยยังไม่ตรงตามบริบทเชิงพื้นที่อย่างแท้จริง โดยมีผลมาจากการคิดโจทย์วิจัยที่ไม่ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสภาพเชิงพื้นที่อย่างรอบด้าน และข้อจำกัดส่วนหนึ่งมาจากคุณภาพของนักวิจัยที่ขาดทักษะในการดำเนินงานวิจัยเชิงพื้นที่ นอกจากนั้นจากการทดลองระบบการจัดการคุณภาพงานวิจัยในขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่การพัฒนาโจทย์วิจัย ถึงการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่ พบว่า ต้องเพิ่มความเข้มงวดในขั้นตอนต่างๆ ให้มากกว่าเดิม เพราะคุณภาพของงานวิจัยขึ้นอยู่กับคุณภาพของขั้นตอนต่าง ๆ อย่างชัดเจน และปัจจัยสำคัญของการขับเคลื่อนงานวิจัยที่มีคุณภาพย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของนักวิจัย คุณภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ และคุณภาพของนโยบายที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย

ภาคผนวก ข

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำผลจากโครงการไปใช้ประโยชน์

เนื่องจากโครงการวิจัยเรื่องนี้ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จึงสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัย ประกอบด้วย

1. ใช้ในการทำยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ 2552 โดยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบริบทเชิงพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี และสภาพปัญหาที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพงานวิจัย เพื่อการประเมินมหาวิทยาลัยของ กพร. สกอ. สมศ. โดยเฉพาะการใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการบริหารจัดการ เพื่อให้งานวิจัยมีคุณภาพและผ่านตัวชี้วัดต่าง ๆ

3. ใช้เป็นข้อมูลในการเสนอแผนการดำเนินงานในปี 2553 ของสถาบันวิจัยและพัฒนา โดยวิเคราะห์จากข้อเสนอแนะในโครงการวิจัยเรื่องนี้

ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่ดำเนินการ และผลที่ได้รับตลอดโครงการ

วัตถุประสงค์	กิจกรรมที่ดำเนินการ	ผลที่ได้รับ
เพื่อจัดทำรูปแบบการจัดการระบบคุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีให้ตรงตามสภาพปัญหาเชิงพื้นที่	1. รวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับบริบทเชิงพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ได้รายละเอียดบริบทพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
	2. รวบรวมข้อมูลและสังเคราะห์งานวิจัยจากหน่วยงานต่าง ๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ได้รายละเอียดผลการสังเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่ปี 2545-2551
	3. จัดประชุมผู้เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัย	ได้ยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปี 2551-2554
	4. เสนอข้อกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยและเงื่อนไขการให้อุดหนุนการวิจัย	ได้ข้อกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยและเงื่อนไขการให้ทุนวิจัย ปี 2551 และ 2552
	5. สร้างระบบการพัฒนาโจทย์วิจัยและการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย	ได้ระบบพัฒนาโจทย์วิจัย และการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยที่มีคุณภาพ
	6. การพัฒนานักวิจัยของมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ	นักวิจัยได้พัฒนาทักษะ การดำเนินงานวิจัยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ และมีทักษะเพิ่มขึ้น
	7. การสร้างระบบการรายงานความก้าวหน้าและตรวจรับรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	มีระบบการรายงานความก้าวหน้า การตรวจรับรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ และเสนอแนะการพัฒนาบบให้มีคุณภาพมากขึ้น
	8. วิเคราะห์การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	ได้ทราบปริมาณของงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์และได้ค้นพบ สาเหตุที่ทำให้งานวิจัยถูกใช้ประโยชน์น้อย และได้แนวทางการพัฒนาให้งานวิจัยได้ใช้ประโยชน์มากขึ้น